HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

2 octombrie 2024*

„Dumping – Importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China – Instituire a unei taxe antidumping definitive – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Calitate procesuală activă – Asociație reprezentativă a exportatorilor – Articolul 2 alineatul (6a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 – Calcularea valorii normale – Alegerea țării reprezentative adecvate – Articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul 2016/1036 – Ajustări – Lipsă de cooperare – Articolul 18 din Regulamentul 2016/1036 – Calcularea marjei de dumping pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion – Definiția produsului în cauză – Prejudiciu pentru industria Uniunii – Analiza pe segment a prejudiciului – Legătură de cauzalitate – Calcularea subcotării prețurilor și a marjei de prejudiciu – Indicatori macroeconomici – Drepturi procedurale – Regim de confidențialitate”

În cauza T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), cu sediul în Beijing (China), și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexă [1], reprezentate de R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentate de G. Luengo, L. Di Masi și J. Zieliński, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), reprezentată de B. O’Connor și M. Hommé, avocați,

intervenientă,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnul F. Schalin, președinte, doamna G. Steinfatt și domnul D. Kukovec (raportor), judecători,

* Limba de procedură: engleza.

[1] Lista celorlalte reclamante este anexată doar la versiunea notificată părților.

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 7 februarie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea formulată, reclamantele, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexă, solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/191 al Comisiei din 16 februarie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză (JO 2022, L 36, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”), în ceea ce le privește.

I. Istoricul litigiului

2 În urma unei plângeri depuse la 6 noiembrie 2020 de către intervenientă, European Industrial Fasteners Institute, în numele industriei Uniunii Europene, Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile de elemente de fixare originare din China în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

3 La 21 decembrie 2020, Comisia a publicat, în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază, avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză (JO 2020, C 442, p. 6).

4 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2019 și 30 iunie 2020 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

5 CCCME a solicitat să fie considerată parte interesată, argumentând că reprezenta industria chineză a elementelor de fixare. Intervenienta a contestat această solicitare. Comisia a considerat că CCCME era împuternicită de un anumit număr de producători chinezi de elemente de fixare să acționeze în numele lor și că nu putea fi parte interesată decât în măsura în care era împuternicită de acești producători de elemente de fixare specifice să îi reprezinte.

6 Comisia a arătat în avizul de deschidere că a selectat în mod provizoriu un eșantion de producători din Uniune, pe baza volumelor de producție și de vânzare în Uniune, ținând seama de asemenea de amplasarea lor geografică și de reprezentarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM). Acest eșantion era constituit din șase producători din Uniune, stabiliți în patru state membre diferite. Unul dintre producătorii din Uniune incluși în mod provizoriu în eșantion, un IMM, a informat Comisia că nu putea să furnizeze un chestionar complet. Prin urmare, Comisia a decis să

revizuiască eșantionul de producători din Uniune prin înlocuirea acestei societăți cu următoarea cea mai mare IMM din același stat membru. În considerentul (34) al regulamentului atacat, Comisia a precizat că metodologia de selectare a eșantionului a fost comunicată în mod corespunzător părților interesate și că nu s-au primit observații cu privire la metodologie ca atare.

7 În cursul anchetei, unul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion a informat Comisia că nu putea să furnizeze un chestionar complet. Un alt producător din Uniune inclus în eșantion nu a fost în măsură să ofere o garanție suficientă cu privire la datele furnizate pentru verificare. Prin urmare, acești producători au fost înlocuiți cu următorii doi mari producători în ceea ce privește volumul și vânzările, ținând seama totodată de distribuția geografică și de gama largă de tipuri de produse.

8 Pentru eșantionarea producătorilor-exportatori, Comisia a selecționat cei trei producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori reprezentând cel mai mare volum de exporturi care puteau face în mod rezonabil obiectul anchetei în timpul avut la dispoziție, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, și anume Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (denumit în continuare „Jiangsu”), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (denumit în continuare „Ningbo Jinding”) și Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (denumit în continuare „Wenzhou”). Comisia a precizat că tipurile de produse specifice fabricate de societățile selecționate nu reprezentau un criteriu, întrucât toate elementele de fixare fuseseră considerate un singur produs în scopul anchetei.

9 Produsul în cauză este reprezentat de anumite elemente de fixare din fier sau oțel, altele decât elementele de fixare din oțel inoxidabil, și anume în esență șuruburi, buloane sau șaibe originare din China.

10 Elementele de fixare pot fi standard (denumite în continuare „elemente de fixare standard”) sau pot fi realizate pe baza desenelor clientului (denumite în continuare „elemente de fixare non-standard”). În cadrul acelorași standarde naționale sau internaționale, elementele de fixare trebuie să respecte aceleași caracteristici fizice și tehnice, printre care se numără rezistența, toleranța, finisarea și acoperirea. În funcție de caracteristicile fizice și tehnice de bază și utilizările finale ale acestora, toate elementele de fixare au fost considerate ca fiind un singur produs în sensul procedurii care a condus la regulamentul atacat.

11 Pe de altă parte, Comisia a considerat că procesul de producție a elementelor de fixare nu era relevant în sine pentru definirea produsului care făcea obiectul anchetei. Astfel, toate tipurile de produse vizate, fie că sunt fabricate prin procese de forjare la cald, fie prin procese de forjare la rece, au făcut parte din anchetă.

12 Comisia a apreciat că elementele de probă de la deschiderea anchetei au indicat existența unor distorsiuni semnificative în China în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază.

13 După ascultarea părților în această privință, Comisia a ales Thailanda ca țară reprezentativă adecvată pentru a furniza prețuri și costuri nedistorsionate în vederea stabilirii valorii normale a produselor, în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

14 Prin regulamentul atacat, Comisia a instituit o taxă antidumping definitivă cuprinsă între 22,1 % și 86,5 % asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China.

II. Concluziile părților

15 Reclamantele solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului atacat în măsura în care le este aplicabil;

– obligarea Comisiei și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitate

17 Intervenienta susține că CCCME nu este o asociație reprezentativă în sensul articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază și că Comisia nu ar fi trebuit să o considere ca atare în cursul procedurii administrative care a precedat adoptarea regulamentului atacat, deoarece CCCME nu ar reprezenta interesele membrilor săi, ci pe cele ale statului chinez. Astfel, mandatul pe care CCCME l-ar fi primit de la producătorii-exportatori individuali nu ar schimba faptul că ea ar avea ca obiectiv să împiedice concurența dintre membrii săi atunci când aceștia își exportă produsele către Uniune. În consecință, calitatea procesuală activă în sensul articolului 263 TFUE nu se putea baza decât pe eroarea săvârșită de Comisie în cursul anchetei administrative, iar nu pe drepturi stabilite în regulamentul de bază. Prin urmare, intervenienta invită Tribunalul să examineze această problemă din oficiu.

18 Reclamantele contestă această argumentație.

19 De la bun început, trebuie amintit că, potrivit articolului 142 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, intervenția poate avea ca obiect numai susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părțile principale. În speță, argumentele intervenientei privind admisibilitatea acțiunii nu își găsesc susținere în concluziile Comisiei.

20 Totuși, potrivit unei jurisprudențe consacrate, instanța Uniunii se poate pronunța, dacă este necesar din oficiu, asupra unui motiv de ordine publică întemeiat pe nerespectarea condițiilor de admisibilitate prevăzute la articolul 263 TFUE [a se vedea Hotărârea din 22 iunie 2021, Venezuela/Consiliul (Afectare a unui stat terț), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punctul 22 și jurisprudența citată].

21 Potrivit unei jurisprudențe constante, alți subiecți decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că aceasta îi vizează individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, decât dacă această decizie îi afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, îi individualizează într-un mod analog celui în care este individualizat destinatarul unei astfel de

decizii (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 50 și jurisprudența citată).

22 Printre persoanele care pot fi individualizate printr-un act al Uniunii în același mod ca destinatarii unei decizii figurează cele care au participat la procesul de adoptare a acestui act. Cu toate acestea, faptul că o persoană intervine în procesul de adoptare a unui astfel de act este de natură să o individualizeze în raport cu actul în cauză numai atunci când reglementarea Uniunii a prevăzut garanții procedurale în beneficiul acestei persoane. Astfel, întinderea exactă a dreptului la acțiune al unui particular împotriva unui act al Uniunii depinde de poziția juridică recunoscută în favoarea sa de dreptul Uniunii care urmărește protejarea intereselor legitime astfel recunoscute (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 51 și jurisprudența citată).

23 În speță, punctul introductiv al cererii introductive precizează că prezenta acțiune este introdusă, în primul rând, de CCCME, pe de o parte, în numele membrilor săi vizați în anexa A.2 (denumiți în continuare „membrii vizați ai CCCME”) și, pe de altă parte, în nume propriu în ceea ce privește anumite critici, în al doilea rând, de trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantionul Comisiei și, în al treilea rând, de cinci alți producători-exportatori chinezi cooperanți neincluși în eșantion, ale căror nume figurează în anexa la regulamentul atacat. Nici numele celor trei producători-exportatori incluși în eșantion, nici numele celorlalți cinci producători-exportatori chinezi cooperanți neincluși în eșantion nu figurează în anexa A.2 furnizată de reclamante în calitate de membri ai CCCME, iar ele nu au furnizat documente care să le ateste afilierea la CCCME.

24 Mai întâi, trebuie constatat că, în urma unei întrebări a Tribunalului cu privire la consecințele care trebuie deduse din Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), pronunțată ulterior fazei scrise a procedurii, CCCME a admis că acțiunea este inadmisibilă deoarece o introdusese în nume propriu. Întrebată în această privință în ședință, CCCME a susținut că toate motivele din cadrul acțiunii erau invocate atât în nume propriu, cât și în interesul membrilor. În consecință, nicio critică nu ar fi invocată de CCCME în nume propriu în mod izolat.

25 În continuare, în ceea ce privește reprezentarea în justiție a membrilor CCCME de către aceasta din urmă, reiese din cuprinsul punctului 23 de mai sus că CCCME intenționează să reprezinte, în cadrul prezentei acțiuni, cele 31 de societăți a căror listă este furnizată în anexa A.2 la cererea introductivă și pentru care a prezentat documente care atestă că îi sunt afiliate. Reiese din această anexă că cele 31 de societăți sunt producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion.

26 Pentru ca o asociație să poată introduce în mod valabil o acțiune în fața instanțelor Uniunii în numele membrilor săi, este necesar, în primul rând, ca persoanele fizice sau juridice în numele cărora acționează să facă parte dintre membrii săi, în al doilea rând, ca ea să aibă competența de a acționa în justiție în numele lor, în al treilea rând, ca această acțiune să fie introdusă în numele lor, în al patrulea rând, ca cel puțin unul dintre membrii în numele cărora acționează să fi putut introduce el însuși o acțiune admisibilă și, în al cincilea rând, ca membrii în numele cărora acționează să nu fi introdus în paralel o acțiune în fața instanțelor Uniunii (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 83).

27 În speță, în primul rând, CCCME a adus dovada necontestată a apartenenței membrilor vizați.

28 În al doilea rând, statutul depus de CCCME în anexă prezintă obiectul social pe care ea îl urmărește în termeni care permit să se acopere o acțiune în justiție destinată apărării intereselor membrilor săi împotriva unor măsuri de apărare comercială (Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 88).

29 În al treilea rând, cererea introductivă precizează că acțiunea este introdusă și în numele membrilor vizați.

30 În al patrulea rând, membrii vizați ar fi putut introduce o acțiune împotriva regulamentului atacat. În această privință, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE prevede că orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și la al doilea paragraf ale aceleiași dispoziții, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este, împotriva celor care o privesc direct și individual și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

31 În speță, condiția referitoare la afectarea directă este îndeplinită din moment ce regulamentul atacat produce în mod direct efecte asupra situației juridice a membrilor CCCME, iar autoritățile vamale ale statelor membre, fără a beneficia de vreo marjă de apreciere, sunt obligate să perceapă taxele impuse de regulamentul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 118 și jurisprudența citată).

32 În ceea ce privește afectarea individuală, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, reglementările de instituire a unei taxe antidumping au, prin natura și prin domeniul lor de aplicare, un caracter normativ prin faptul că se aplică în general operatorilor economici interesați (a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punctul 47 și jurisprudența citată). Totuși, acest caracter normativ nu împiedică ca reglementările menționate să îi poată viza în mod individual pe aceia dintre producătorii și exportatorii produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping pe baza unor date referitoare la activitatea lor comercială, precum întreprinderile producătoare și exportatoare care pot dovedi că au fost identificate în actele Comisiei sau vizate de anchetele pregătitoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 79).

33 În această privință, trebuie să se constate că membrii vizați ai CCCME sunt producători-exportatori ai produsului în cauză care au cooperat cu Comisia în cursul anchetei și ale căror nume figurează în anexa la care face trimitere articolul 1 alineatul (2) din dispozitivul regulamentului atacat. În calitate de alte societăți cooperante identificate în această anexă, membrilor vizați ai CCCME în numele cărora aceasta a introdus prezenta acțiune li se aplică o taxă antidumping într-un cuantum specific, diferit de cuantumul aplicabil tuturor celorlalte societăți neidentificate cărora li se aplică regulamentul atacat. Prin urmare, membrii menționați sunt vizați în mod direct și individual.

34 În al cincilea rând, niciunul dintre membrii vizați ai CCCME nu a introdus o acțiune paralelă celei examinate în speță.

35 Prin urmare, condițiile de admisibilitate, astfel cum sunt enunțate la punctul 26 de mai sus, sunt îndeplinite.

36 Totuși, din jurisprudență reiese că o acțiune în anulare îndreptată împotriva unui regulament care impune taxe antidumping, dacă este admisă, determină anularea regulamentului respectiv în măsura în care impune o taxă antidumping reclamantei, iar anularea menționată nu afectează validitatea celorlalte elemente din acest regulament și în special a taxei antidumping aplicabile celorlalți operatori. Rezultă că, în ceea ce privește reprezentarea membrilor CCCME de către aceasta din urmă în fața Tribunalului în cadrul prezentei acțiuni, numai membrii vizați ai CCCME în numele cărora a fost introdusă prezenta acțiune ar putea beneficia de o anulare dacă acțiunea introdusă în numele lor de CCCME este admisă de Tribunal (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctele 110 și 112). Acești membri sunt Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd și Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Rezultă că prezenta acțiune este admisibilă întrucât este introdusă de CCCME în numele celor 31 de membri ai săi citați la punctul 36 de mai sus care sunt producători-exportatori ce au cooperat cu Comisia în cadrul anchetei care a condus la adoptarea regulamentului atacat, de cei trei producători-exportatori chinezi care fac parte din eșantion și de ceilalți cinci producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion care nu au furnizat un certificat de apartenență la CCCME.

B. Cu privire la fond

38 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive, întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază și a principiului bunei administrări la determinarea valorii normale, al doilea, pe o încălcare a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, în măsura în care Comisia nu a efectuat ajustările necesare ale datelor referitoare la costurile de vânzare, la cheltuielile administrative și la alte costuri generale (denumite în continuare „costuri VAG”) și la profiturile producătorilor thailandezi, al treilea, pe o încălcare a articolului 18 alineatele (1), (3) și (4) din regulamentul de bază, a articolului 6.8 din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), inclus în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), și a anexei II la Acordul antidumping (JO 1994, L 336, p. 118, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 127, denumită în continuare „anexa II”), în contextul determinării costului cu forța de muncă a doi producători-exportatori

incluși în eșantion, al patrulea, pe o încălcare a articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prin stabilirea marjei de dumping a producătorilor-exportatori neincluși în eșantion, al cincilea, pe o încălcare a articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din același regulament, din cauza neluării în considerare a diferenței dintre elementele de fixare standard și cele non-standard în cadrul aprecierii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, al șaselea, pe o încălcare a articolului 3 alineatele (2) și (3) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, prin analiza subcotării efectuată de Comisie în măsura în care nu este determinată decât în ceea ce privește numai 24 % din producția producătorilor din Uniune incluși în eșantion, al șaptelea, pe o încălcare a articolului 3 alineatele (2), (3) și (6) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, în măsura în care Comisia a comparat prețurile chineze la distribuitori cu prețurile din Uniune la utilizatorii finali în analiza efectelor asupra prețurilor și în stabilirea marjei de prejudiciu, al optulea, pe o încălcare a articolului 3 alineatele (2) și (5) din regulamentul de bază întrucât Comisia nu a efectuat o examinare obiectivă întemeiată pe elemente de probă pozitive în ceea ce privea indicatorii de prejudiciu macroeconomici și, al nouălea, pe o încălcare a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1), (2) și (3) și a articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare al reclamantelor de către Comisie din cauza regimului de confidențialitate rezervat anumitor date în cursul procedurii administrative.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază și a principiului bunei administrări

39 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că în domeniul politicii comerciale comune și în special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 35 și jurisprudența citată). Controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 36 și jurisprudența citată).

40 În plus, reiese în egală măsură dintr-o jurisprudență constantă a Curții că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a instituțiilor. Acest control se limitează să constate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns acestea. Prin urmare, Tribunalul are sarcina nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, precum și fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor (a se vedea Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 59 și jurisprudența citată).

41 În plus, trebuie amintit că determinarea valorii normale a unui produs constituie una dintre etapele esențiale care trebuie să permită stabilirea existenței unui eventual dumping (Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 19, și Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 20).

42 Cu toate acestea, potrivit unei jurisprudențe constante, instituțiile Uniunii beneficiază de o amplă putere de apreciere în ceea ce privește stabilirea valorii normale pentru țări care nu au economie de piață (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Comisia, T-228/17, EU:T:2019:619, punctul 126 și jurisprudența citată) și că alegerea țării reprezentative corespunzătoare în acest scop se înscrie de asemenea în cadrul puterii largi de apreciere de care dispun instituțiile Uniunii în domeniul politicii comerciale comune. Totuși, marja de apreciere a Comisiei este limitată în cadrul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, în sensul că țara aleasă trebuie să aibă un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din țara exportatoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 127 și jurisprudența citată).

43 S-a statuat de asemenea că trebuia să se verifice dacă Comisia nu a omis să ia în considerare elemente esențiale sau relevante în vederea stabilirii caracterului adecvat al țării alese și dacă elementele din dosar au fost examinate cu toată diligența necesară pentru a se putea considera că valoarea normală a produsului în cauză a fost stabilită în mod corespunzător și rezonabil. Această jurisprudență poate fi extrapolată la situații în care existența unor distorsiuni semnificative în țara exportatoare justifică utilizarea datelor provenite dintr-o țară reprezentativă adecvată pentru calcularea valorii normale, care implică de asemenea examinarea unor situații economice și politice complexe (a se vedea Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 128 și jurisprudența citată).

44 Acestea sunt principiile în lumina cărora trebuie examinat primul motiv al reclamantelor referitor la calcularea valorii normale a produsului în cauză, care se împarte în cinci aspecte.

a) Cu privire la primul aspect, referitor la alegerea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în scopul calculării valorii normale a produsului în cauză

45 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, reclamantele susțin, mai întâi, că Comisia nu ar fi trebuit să rețină Thailanda ca țară reprezentativă adecvată în cadrul prezentei anchete din cauza importurilor în această țară a sârmei laminate de clasă specială din Japonia, apoi, că baza de date utilizată de Comisie pentru a calcula costurile VAG și profiturile nu era aleasă în mod corect și, în sfârșit, că Comisia ar fi trebuit să efectueze ajustări ale acestor date în scopul calculării valorii normale cât mai aproape de valorile de producție ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion.

1) Cu privire la prețurile materiilor prime necesare pentru fabricarea produsului în cauză în Thailanda

46 Reclamantele susțin în esență că Comisia nu ar fi trebuit să rețină Thailanda ca „țară reprezentativă adecvată” în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, din cauza prețului sârmei laminate de înaltă calitate importată din Japonia în Thailanda, care ar fi o materie primă pentru fabricarea produsului în cauză. CCCME ar fi prezentat în cursul procedurii administrative un număr ridicat de date și de elemente de probă care arată că prețurile importurilor în Thailanda nu corespundeau costurilor de producție ale producătorilor chinezi incluși în eșantion, întrucât aceștia nu ar exporta către Uniune decât aproape numai elemente de fixare standard și foarte puține elemente de fixare speciale. În schimb, sârma laminată de clasă

specială din Japonia ar fi utilizată pentru aplicații specifice, iar nu pentru producția de elemente de fixare standard. În plus, reclamantele susțin că Comisia nu a examinat în mod corect diferența semnificativă de preț de 17 % a exporturilor japoneze, pe de o parte, către Thailanda și, pe de altă parte, către celelalte cinci piețe de export principale.

47 Reclamantele apreciază că costurile de producție din Thailanda nu sunt „corespunzătoare” celor ale producătorilor-exportatori chinezi, în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Impunând o sarcină a probei excesivă, Comisia ar fi încălcat de asemenea principiul bunei administrări.

48 Comisia contestă argumentația reclamantelor. Pe de altă parte, ea susține că critica referitoare la încălcarea principiului bunei administrări nu este susținut de reclamante și că, prin urmare, este inadmisibil.

i) Cu privire la admisibilitatea criticii referitor la încălcarea principiului bunei administrări

49 În urma unei întrebări a Tribunalului cu privire la inadmisibilitatea criticii invocate de Comisie în memoriul în apărare, reclamantele au precizat în ședință că critica referitoare la încălcarea principiului bunei administrări privea caracterul excesiv al sarcinii probei pe care le-ar fi impus-o Comisia, în măsura în care ele prezentaseră în mod extensiv motivele pentru care datele luate în considerare de Comisie nu erau cele mai adecvate și furnizaseră suficiente informații.

50 În plus, din principiul bunei administrări, care face parte dintre principiile generale ale dreptului Uniunii, reiese că sarcina probei care poate reveni producătorilor-exportatori în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază nu poate fi nerezonabilă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 82 și jurisprudența citată).

51 Prin urmare, în ceea ce privește admisibilitatea criticii referitoare la încălcarea principiului bunei administrări, este suficient să se constate că această critică este susținută în argumentația reclamantelor prezentată în cadrul primului aspect al primului motiv, prin care aceștia contestă alegerea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în pofida elementelor pe care le-ar fi prezentat Comisiei, indicând că țara respectivă nu constituia o țară reprezentativă adecvată pentru calcularea valorii normale a produsului în cauză.

52 Prin urmare, excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie trebuie înlăturată.

ii) Cu privire la temeinicia alegerii Thailandei ca țară reprezentativă adecvată pentru calcularea valorii normale a produsului în cauză

53 Articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază prevede următoarele:

„(a) În cazul în care se stabilește, atunci când se aplică prezenta dispoziție sau orice altă dispoziție relevantă a prezentului regulament, că nu este adecvat să se folosească prețurile și costurile interne din țara exportatoare din cauza existenței în țara respectivă a unor distorsiuni semnificative în înțelesul literei (b), valoarea normală este construită exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate, sub rezerva următoarelor norme.

Sursele care pot fi folosite de către Comisie includ:

– costurile de producție și de vânzare corespunzătoare dintr-o țară reprezentativă adecvată, cu un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din țara exportatoare, cu condiția ca datele relevante să fie ușor accesibile; în cazul în care există mai multe astfel de țări, se va acorda preferință, dacă este cazul, țărilor cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului;

– în cazul în care consideră adecvat, prețuri, costuri sau valori de referință internaționale nedistorsionate; sau

– costurile interne, dar numai în măsura în care s-a stabilit în mod cert că acestea nu sunt distorsionate, pe baza unor elemente de probă precise și adecvate, inclusiv în cadrul dispozițiilor referitoare la părțile interesate de la litera (c).

Fără a aduce atingere articolului 17, evaluarea respectivă este realizată separat pentru fiecare exportator și producător.

Valoarea normală construită include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri.

(b) Distorsiunile semnificative sunt acele distorsiuni care apar atunci când prețurile sau costurile raportate, incluzând costul materiilor prime și al energiei, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului. Atunci când se evaluează existența unor distorsiuni semnificative, se ia în considerare, printre altele, impactul potențial al unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:

– deservirea pieței în cauză în mare măsură de întreprinderi care se află în proprietatea autorităților din țara exportatoare sau care își desfășoară activitatea sub controlul, supravegherea în privința politicilor sau îndrumarea autorităților respective;

– prezența statului în cadrul firmelor, ceea ce face posibilă intervenția acestuia în procesul de stabilire a prețurilor sau a costurilor;

– existența unor politici sau măsuri publice discriminatorii în favoarea furnizorilor interni sau care influențează în alt mod forțele de pe piața liberă;

– lipsa, aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul, întreprinderile sau proprietatea;

– distorsionarea costurilor salariale;

– accesul la finanțare acordat de instituțiile care pun în aplicare obiectivele de politică publică sau care, în vreun alt fel, nu acționează independent de stat.

[…]”

54 Potrivit considerentului (220) al regulamentului atacat, Comisia și-a bazat alegerea țării reprezentative adecvate pe trei criterii, și anume un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din China, fabricarea produsului în cauză în țara respectivă și disponibilitatea datelor publice relevante.

55 În cursul anchetei, Comisia a prezentat două note la dosar cu privire la sursele utilizate pentru a determina valoarea normală, în raport cu care părțile interesate au fost invitate să prezinte observații. Din nota la dosar publicată la 5 februarie 2021 (denumită în continuare „prima notă”) reiese că Comisia a stabilit existența unei producții considerabile a produsului în cauză în opt țări care aveau un nivel economic similar celui al Chinei, dar că nu a putut găsi date relevante ușor accesibile decât pentru Brazilia, Rusia, Turcia și Thailanda. Potrivit considerentului (223) al Regulamentului atacat, în nota la dosar publicată la 4 mai 2021 (denumită în continuare „a doua notă”), Comisia a confirmat disponibilitatea datelor și pentru Malaysia.

56 La analiza datelor referitoare la importurile în cele cinci țări reprezentative potențiale, Comisia a observat că peste 75 % din importurile de materii prime utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei în Brazilia și în Malaysia proveneau din China și din țări care nu sunt membre ale OMC enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO 2015, L 123, p. 33). Întrucât prețurile acestor importuri puteau fi afectate de distorsiuni și riscau să denatureze la rândul lor volumele de importuri rămase, Comisia le-a analizat pe acestea din urmă având în vedere cantitățile absolute și prețurile acestora și a concluzionat că Brazilia și Malaysia dispunea de un ansamblu de date ușor accesibile de calitate inferioară pentru calcularea unei valori nedistorsionate. Rusia a fost înlăturată, deoarece nicio parte interesată nu s-a pronunțat în favoarea sa. Thailanda a fost preferată Turciei întrucât, pe de o parte, prima dispunea de volume mai importante de importuri ale principalelor patru materii prime utilizate în fabricarea produsului care face obiectul anchetei și, pe de altă parte, avea taxe la import mai mici asupra acestor factori de producție.

57 Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații și să propună informații disponibile în mod public privind valorile nedistorsionate pentru fiecare dintre factorii de producție. Din elementele dosarului reiese că reclamantele, în special CCCME și cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, au putut, în calitate de părți interesate, să consulte dosarul Comisiei și să depună observații cu privire la alegerea țării reprezentative adecvate.

58 Ca răspuns la observațiile CCCME cu privire la prezența importantă a ceea ce ea califica drept materii prime de înaltă calitate din Japonia, Comisia a analizat prețurile japoneze de export ale celor patru materii prime principale, pentru a stabili dacă există distorsiuni care să indice că importurile în Thailanda din Japonia nu erau supuse regulilor pieței. Din considerentul (232) al regulamentului atacat reiese că, în cursul perioadei de anchetă, Thailanda era una dintre primele cinci piețe de export principale ale Japoniei, reprezentând 17 % din totalul exporturilor sale de astfel de materiale, în timp ce primele cinci piețe de export, cu excepția Chinei, reprezentau peste 60 % din exporturile japoneze. Prețul mediu de export către Thailanda era cu 17 % mai mare decât

prețul mediu de export către celelalte dintre cele cinci piețe de export principale. Comisia a concluzionat că prețurile japoneze de export către Thailanda nu erau excesiv de ridicate sau nereprezentative. În consecință, Comisia a considerat că exporturile japoneze către Thailanda nu erau de natură să repună în discuție caracterul reprezentativ al acesteia din urmă, în scopul anchetei privind produsul în cauză.

59 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă în speță Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că Thailanda constituia o țară reprezentativă adecvată pentru calcularea valorii normale a produsului care face obiectul anchetei. În acest context, ținând seama de faptul că sarcina probei revine reclamantelor, care trebuie să propună elemente de probă concludente în susținerea afirmațiilor lor, este necesar să se verifice dacă ele au propus elemente de probă de natură să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, în sensul jurisprudenței citate la punctul 39 de mai sus prin alegerea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 131 și jurisprudența citată).

60 De la bun început, trebuie să se constate că reclamantele nu contestă că, în cadrul prezentei acțiuni, concluziile Comisiei din regulamentul atacat privind existența unor elemente de probă la deschiderea anchetei, care au pus în evidență existența unor distorsiuni semnificative în China, în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. În plus, reclamantele nu contestă faptul că Thailanda are un nivel de dezvoltare asemănător celui al Chinei.

61 În această privință, în primul rând, este necesar să se arate că Comisia a invitat toți producătorii-exportatori chinezi să furnizez informații privind factorii de producție utilizați pentru a fabrica elemente de fixare, în vederea calculării prețului pe care un producător de elemente de fixare l-ar plăti în Thailanda pentru o materie primă livrată la poarta fabricii. În vederea definirii materiilor prime necesare pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei, Comisia a utilizat metoda Sistemului armonizat mondial de denumire și codificare a mărfurilor elaborat de Consiliul de Cooperare Vamală, devenit Organizația Mondială a Vămilor, și a definit codurile relevante ale Sistemului armonizat (SA). Comisia a explicat că, pentru a obține prețurile nedistorsionate ale materiilor prime relevante în țara reprezentativă adecvată, ea era obligată să efectueze aproximări, în funcție de datele pe care le avea la dispoziție.

62 După cum reclamantele au confirmat în ședință, ele nu contestă ca atare definiția codurilor SA care determină materiile prime necesare pentru fabricarea produsului în cauză. Or, Comisia a stabilit, fără să fie contrazisă de reclamante în această privință, că această metodă presupunea un anumit grad de aproximare, în măsura în care mai multe clase dintr-o materie primă puteau fi acoperite de același cod SA în proporții diferite. Prin urmare, este dificil să se stabilească o corespondență exactă între codurile SA ale unui producător și cele ale altuia.

63 În schimb, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să adapteze datele de care dispunea, în special să înlăture valorile care priveau importurile în Thailanda de sârmă laminată din Japonia, deoarece sârma laminată respectivă ar fi de calitate mai bună decât cea utilizată de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion și ar majora în mod nerezonabil prețul valorii normale a produsului care face obiectul anchetei.

64 Reclamantele definesc sârma laminată de înaltă calitate ca fiind asociată unor elemente de fixare non-standard, deoarece acestea din urmă ar fi în general destinate unor sectoare care ar solicita elemente de calitate mai bună. Totuși, trebuie să se constate în această privință că, *primo*, chiar

în sectoarele la care ele se referă, printre care industria autovehiculelor sau cea aeronautică, elementele de fixare utilizate pot fi în același timp standard și non-standard. În orice caz, potrivit definiției produsului care face obiectul anchetei Comisiei, prezenta anchetă vizează atât elementele standard, cât și elementele non-standard.

65 *Secundo*, reclamantele nu dovedesc prezența specifică, în termeni procentuali, de sârmă laminată de clasă specială în elementele de fixare standard sau non-standard. Ele invocă în această privință vizite ale reprezentanților European Fasteners Distributor Association (denumită în continuare „EFDA”) în uzinele thailandeze și mărturii ale acestor reprezentanți constatând utilizarea sârmei laminate de clasă specială în sectorul thailandez al autovehiculelor. Totuși, aceste elemente nu pot constitui o dovadă fiabilă și obiectivă care să demonstreze că ansamblul producătorilor thailandezi de elemente de fixare se limitau la această producție. Astfel, este necesar să se amintească în această privință că Comisia trebuie să se asigure în cursul desfășurării anchetei de exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate, pe baza cărora sunt fundamentate deciziile lor. Această obligație de verificare este expresia, în contextul impunerii de măsuri antidumping, a unui principiu mai general care impune oricărei autorități, în pofida puterii sale largi de apreciere, să efectueze o analiză exactă și să își bazeze aprecierea pe dovezi de calitate suficientă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 2019, Yieh United Steel/Comisia, T-607/15, EU:T:2019:831, punctul 71 și jurisprudența citată).

66 *Tertio*, trebuie să se constate că reclamantele nu au adus probe concrete referitoare la proporțiile de includere a sârmei laminate pentru elementele de fixare non-standard pe care Comisia le-ar putea utiliza. Pe de o parte, după cum a arătat Comisia, reclamantele nu au fost în măsură să demonstreze că sârma laminată de clasă specială nu era utilizată de producătorii-exportatori chinezi de elemente de fixare. De altfel, după cum reiese din anexa B.1 la memoriul în apărare, pe care reclamantele nu o contestă, în 2020, China a fost prima piață de export a sârmei laminate cu codurile relevante, provenind din Japonia. Astfel, sârma laminată „de clasă specială” din Japonia era de asemenea importată în China în cantități importante.

67 Pe de altă parte, Comisia a explicat în considerentul (301) al regulamentului atacat că, pe baza datelor confidențiale prezentate de una dintre părțile interesate, elementele de fixare pentru sectorul autovehiculelor reprezentau mai puțin de 50 % din cererea totală de elemente de fixare industriale din Thailanda în 2018, astfel încât, în Thailanda, exista cerere de materii prime pentru elementele de fixare standard și non-standard.

68 Astfel, reclamantele nu și-au justificat afirmația potrivit căreia importurile din Japonia erau în principal importuri de sârmă laminată de clasă specială. În orice caz, faptul că o materie primă este de calitate superioară și, așadar, mai scumpă nu este suficient să pună în discuție exactitatea sau veracitatea acestor date. Prin urmare, aceasta nu înseamnă că aceste date trebuie înlăturate din calcul.

69 *Quarto*, reclamantele au comunicat tabele de „factori de producție” referitoare la diferențe de preț ale diferitelor tipuri de sârmă laminată. Totuși, nu a fost adusă nicio dovadă concretă cu privire la repartizarea acestei sârme în fabricarea produsului în cauză. Rezultă că aceste elemente pot privi produse care nu fac parte din anchetă. Prin urmare, tabelele nu constituie o dovadă suficientă pentru a repune în discuție valorile luate în considerare de Comisie.

70 În orice caz, după cum rezultă din punctul 61 de mai sus, codurile SA relevante includ tipuri și calități de materii prime care nu sunt utilizate în fabricarea de elemente de fixare. Acest lucru este corelat cu metoda aleasă de Comisie, în cadrul marjei largi de apreciere de care beneficiază

pentru determinarea țării reprezentative adecvate în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel, deși articolul menționat stabilește anumite criterii cu privire la alegerea țării, el nu determină o metodă precisă pe care Comisia ar trebui să o urmeze pentru a calcula valoarea normală a produsului care face obiectul anchetei pe baza datelor unei alte țări decât cea vizată direct de anchetă.

71 Pe de altă parte, trebuie amintit că valoarea normală a produsului în cauză a fost calculată pe baza ansamblului importurilor în Thailanda, iar nu numai pe baza importurilor din Japonia. Potrivit considerentului (301) al regulamentului atacat, importurile în Thailanda ale principalelor patru materii prime din Japonia reprezentau numai aproximativ 33 % din totalul importurilor de astfel de materiale.

72 *Quinto*, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia prețul mediu la exportul din Japonia către Thailanda era cu 17 % mai ridicat decât prețul mediu la export către celelalte dintre cele cinci piețe de export principale, reiese din considerentul (232) al regulamentului atacat că Thailanda reprezenta 17 % din exporturile japoneze totale din aceste materiale, în timp ce primele cinci piețe de export, cu excluderea Chinei, reprezentau peste 60 % din exporturile japoneze. Or, prețul mediu de export către Thailanda era cu 17 % mai mare decât prețul mediu de export către celelalte dintre cele cinci piețe de export principale. Comisia a considerat că aceasta nu ar demonstra necesitatea de a înlătura datele japoneze, întrucât prețurile japoneze de export către Thailanda nu erau excesiv de ridicate sau nereprezentative. Întrebată în această privință în ședință, Comisia a susținut că prețurile japoneze către Thailanda constituiau pur și simplu valoarea superioară a intervalului. Astfel, niciun element de probă nu permite să se constate că această diferență a prețurilor japoneze de export către Thailanda în comparație cu alte țări nu corespunde mecanismului de piață clasic și să se repună în discuție alegerea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată.

73 În orice caz, după cum reiese din jurisprudența citată la punctul 59 de mai sus, revenea reclamantelor sarcina de a prezenta elemente de probă suficiente pentru a demonstra că această diferență avea un impact direct asupra calculării valorii normale a produsului care face obiectul anchetei. În această privință, trebuie de altfel să se constate că, în pofida argumentației lor în acest sens, reclamantele nu aduc dovada utilizării de către Comisie de date distorsionate, altfel spus de date manipulate sau care nu ar corespunde realității.

74 În al doilea rând, în ceea ce privește faptul că costurile thailandeze corespund costurilor suportate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, trebuie arătat că, potrivit considerentului (198) al regulamentului atacat, Comisia a constatat că industria chineză a elementelor de fixare beneficia de îndrumare și intervenții din partea statului în ceea ce privește oțelul, care constituia principala materie primă necesară pentru producția de elemente de fixare. Prin urmare, Comisia a concluzionat în considerentul (206) al regulamentului atacat că costurile factorilor de producție, printre altele ale materiilor prime, erau de asemenea afectate de distorsiuni semnificative.

75 În această privință, reiese din jurisprudență că marja largă de apreciere de care dispune Comisia în materie de măsuri de protecție comercială se întinde și la evaluarea situațiilor de fapt, de ordin juridic și politic, care se manifestă în țara respectivă și pe care ea trebuie să le evalueze pentru a stabili dacă un exportator acționează în condițiile pieței fără intervenția semnificativă a statului (Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-443/11, EU:T:2014:774, punctul 163).

76 Desigur, Comisia trebuie să calculeze valoarea normală a produsului care face obiectul anchetei, astfel cum ar fi fost aceasta pentru producătorii-exportatori din țara în cauză în lipsa distorsiunilor. Totuși, reiese cu claritate din formularea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază că valoarea normală se calculează exclusiv pe baza datelor din țara reprezentativă aleasă. Prin urmare, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a determinat valoarea normală luând în considerare costurile materiilor prime pentru producătorii thailandezi de elemente de fixare.

77 De altfel, după cum rezultă din jurisprudență, întrucât China este una din economiile cele mai importante din lume, ar fi nerezonabil să se impună Comisiei să rețină ca țară reprezentativă o țară cu o economie echivalentă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 135). Rezultă că Comisia poate, în cadrul marjei sale largi de apreciere, să efectueze anumite aproximări pentru calcularea valorii normale, în măsura în care aproximările menționate sunt justificate de datele pe care le are la dispoziție. După cum susține Comisia, utilizarea codurilor SA presupune aproximări, deoarece nu reflectă precis materiile prime în proporțiile exacte utilizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion.

78 Din considerațiile care precedă rezultă că reclamantele nu au demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat, în considerentul (303) al regulamentului atacat, că, în lipsa mai multor date fundamentate cu privire la cantitatea de materii prime importate din Japonia care ar fi dedicate elementelor de fixare non-standard și la modul de diferențiere a materiilor prime de clasă specială din cele patru coduri SA și ținând seama de cererea de materii prime pentru producția de elemente de fixare standard și non-standard în Thailanda, datele producătorilor thailandezi puteau fi utilizate pentru calcularea valorii normale a produsului în cauză.

2) Cu privire la reprezentativitatea calculării costurilor VAG și a profiturilor

79 Reclamantele susțin că datele referitoare la costurile VAG și la profiturile calculate de Comisie nu corespund celor ale producătorilor chinezi incluși în eșantion și, prin urmare, că datele menționate nu sunt reprezentative.

80 În această privință, pe de o parte, reclamantele susțin că trei din cei cinci producători thailandezi reținuți de Comisie nu produc produsul care face obiectul anchetei. Astfel, mai întâi, Topy Thailand nu ar fabrica șuruburi sau buloane, în timp ce șaibele de împingere pe care le-ar fabrica nu ar corespunde produsului în cauză. În schimb, niciunul dintre producătorii chinezi incluși în eșantion nu ar fabrica șaibe, care ar fi produse foarte diferite față de șuruburi și de buloane. Pe de altă parte, vizitele EFDA ar fi confirmat că Topy Thailand nu fabrica produsul care face obiectul anchetei. În continuare, ThaiSin ar fabrica în esență elemente de fixare speciale și, în sfârșit, S. J Screwthai ar fabrica în esență produse care nu ar corespunde produsului în cauză.

81 Pe de altă parte, reclamantele susțin că datele Dun & Bradstreet (denumite în continuare „datele D & B”) cu privire la producătorii thailandezi utilizate de Comisie în scopul calculării costurilor VAG și a profiturilor nu sunt fiabile. Astfel, datele menționate ar fi diferite de datele Orbis care ar fi fost utilizate în cadrul altor anchete antidumping. Aceste diferențe ar afecta fiabilitatea datelor. În special, dacă datele D & B ar fi viza mai degrabă grupul Topy decât entitatea thailandeză a grupului, ele nu ar fi reprezentative.

82 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

83 Potrivit articolului 2 alineatul (6a) litera (a), atunci când valoarea normală este calculată pe baza costurilor de producție și de vânzare corespunzătoare dintr-o țară reprezentativă adecvată, această valoare normală trebuie să includă o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru costurile VAG, precum și pentru marja de profit.

84 În primul rând, reclamantele contestă alegerea producătorilor thailandezi pe care s-a bazat Comisia pentru a calcula costurile VAG și profiturile.

85 În această privință, reiese din considerentul (244) al regulamentului atacat că, în urma contestațiilor CCCME și ale EFDA privind caracterul adecvat al producătorilor thailandezi incluși în a doua notă, Comisia a examinat informațiile disponibile cu privire la cele șase societăți thailandeze ale căror date trebuiau utilizate. În primul rând, ea a concluzionat că Topy Thailand producea șaibe care se încadrează în definiția produsului, printre alte produse care nu făceau obiectul anchetei, și, prin urmare, a păstrat-o în analiză. În al doilea rând, Comisia a concluzionat că TR Formac nu dispunea de unitate de producție în Thailanda și în final a exclus-o din analiză. În al treilea rând, Comisia a concluzionat că Screwthai era un producător de ancore de fixare și producea, de asemenea, șuruburi, șuruburi pentru beton și șaibe. Comisia a considerat că ancorele, în special atunci când erau combinate cu buloane sau șuruburi, intrau în domeniul de aplicare al anchetei. Comisia a constatat că societatea producea, de asemenea, alte câteva tipuri de elemente de fixare (de exemplu șuruburi și șaibe) și, prin urmare, a păstrat-o în analiză. În al patrulea rând, Comisia a concluzionat că Thaisin Metals Industries Co., Ltd. era un producător de șuruburi și buloane și producea, de asemenea, șuruburi autofiletante, șuruburi de mașini, șuruburi cu cap hexagonal, complet filetate, și șuruburi cu cap cilindric și locaș hexagonal pentru diverse sectoare. Întrucât această societate producea mai multe tipuri de elemente de fixare, inclusiv elemente de fixare non-standard, Comisia a păstrat această societate în analiză.

86 Potrivit considerentului (307) al regulamentului atacat, după informarea finală, ca răspuns la observațiile primite de părțile interesate, printre care CCCME, solicitând excluderea datelor financiare ale anumitor societăți thailandeze incluse ca fabricând produsul care face obiectul anchetei, Comisia a confirmat că mai multe tipuri de elemente de fixare din produsul care face obiectul anchetei erau fabricate de aceste societăți. În special, pe site-ul web al Topy Thailand s-a putut constata, de asemenea, că societatea fabrica șaibe standard care făceau parte din produsul care face obiectul anchetei și nu numai șaibe de împingere, astfel cum s-a susținut. Prin urmare, Comisia a confirmat că societățile selectate din Thailanda aveau o legătură directă sau indirectă cu fabricarea și vânzarea produsului care face obiectul anchetei.

87 În această privință, mai întâi, este necesar să se arate că, după cum reiese din cuprinsul punctului 9 de mai sus, șaibele sunt elemente de fixare vizate de anchetă.

88 În continuare, reiese din considerentele (63) și (70) ale regulamentului atacat că, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat, dintre cei 92 de producători-exportatori chinezi care au comunicat informațiile solicitate în avizul de deschidere și au acceptat să fie incluși în eșantion, cei trei producători-exportatori sau grupuri de producători-exportatori reprezentând cel mai mare volum de exporturi care puteau face în mod rezonabil obiectul anchetei în timpul avut la dispoziție. Tipurile de produse specifice fabricate de societățile selecționate nu reprezentau un criteriu pentru această selecție, întrucât toate tipurile de elemente de fixare au fost considerate un singur produs în scopul anchetei.

89 Astfel, potrivit articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, în cazul în care numărul producătorilor, al exportatorilor sau al importatorilor din Uniune, al tipului de produse sau de tranzacții este mare, investigația se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării, sau la cel mai mare volum reprezentativ de producție, de vânzări sau de exporturi care poate face în mod rezonabil obiectul investigației, ținând seama de timpul disponibil.

90 Nu s-a contestat că articolul 17 din regulamentul de bază autorizează Comisia să recurgă la tehnica eșantionării, în special în cazul în care numărul de producători-exportatori este important. În plus, reclamantele nu contestă compoziția eșantionului de producători-exportatori chinezi și caracterul său reprezentativ.

91 În sfârșit, reclamantele nu explică nicidecum de ce diferențele de producție ale elementelor de fixare ar implica în mod necesar o diferență semnificativă a costurilor în ceea ce privește costurile VAG. În această privință, trebuie amintit că articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază prevede că calcularea valorii normale include o sumă rezonabilă și nedistorsionată a costurilor VAG și a altor profituri. Prin urmare, reiese din această dispoziție că, pentru a fi relevante, datele utilizate de Comisie trebuie să fie reprezentative pentru societățile care produc produsele ce fac obiectul anchetei. Or, șaibele fac parte din definiția produsului în cauză, chiar dacă ele nu ar fi produse de cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion.

92 Prin urmare, întrucât Comisia a considerat că toate elementele de fixare constituiau un singur produs și că eșantionarea a fost constituită în conformitate cu dispozițiile relevante ale regulamentului de bază, nu poate fi admis argumentul potrivit căruia trebuie înlăturate datele unui producător thailandez care ar produce elemente de fixare care fac obiectul anchetei, dar care nu ar corespunde exact celor produse de cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion. Prin urmare, împrejurarea că aceștia din urmă nu produc șaibe este lipsită de relevanță pentru reprezentativitatea calculului costurilor VAG și a profiturilor legate de valoarea normală a produsului care face obiectul anchetei.

93 Pe de altă parte, după cum susține Comisia în cadrul anchetelor precum cele care fac obiectul prezentei acțiuni în care ea stabilește valoarea normală pe baza datelor unei țări reprezentative adecvate, îi este dificil să aibă acces la date de calitate și disponibile, calibrate în totalitate la eșantionul de producători-exportatori. În orice caz, reprezentativitatea datelor de referință ale producătorilor thailandezi trebuie evaluată la scara națională a țării ale cărei produse fac obiectul dumpingului, iar nu numai în raport cu fiecare producător-exportator inclus în eșantion și considerat în mod individual. Comisia a explicat că sumele rezonabile și nedistorsionate pentru costurile VAG și profituri erau stabilite în general pe baza unei cercetări aprofundate a tuturor societăților potențial relevante în toate țările reprezentative adecvate potențiale, luând în considerare bazele de date la care avea acces. Aceste date ar fi în general furnizate pentru fiecare societate în ansamblul său și nu s-ar limita aproape niciodată la produsul în cauză.

94 În orice caz, în ceea ce privește în special Topy Thailand, site-ul web al acesteia ar preciza că ea fabrica șaibe standard, care fac parte din produsul care face obiectul anchetei.

95 Reclamantele contestă aceste aprecieri, în măsura în care, pe de o parte, site-ul web al Topy Thailand nu ar indica decât șaibe de împingere, care ar fi șaibe diferite de șaibele „utilizate […] împreună cu un șurub și o piuliță” vizate de ancheta Comisiei. Pe de altă parte, EFDA, care ar dispune de cunoștințe importante referitoare la producătorii thailandezi, ar fi confirmat că Topy

Thailand nu fabrica produsul în cauză. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 65 de mai sus, astfel de vizite nedocumentate nu pot constitui o probă suficientă pentru a repune în discuție concluziile Comisiei cu privire la reprezentativitatea producătorului thailandez în discuție.

96 În al doilea rând, în ceea ce privește baza de date utilizată pentru a colecta datele relevante ale producătorilor thailandezi, trebuie amintit, mai întâi, că stabilirea de marje rezonabile pentru costurile VAG și pentru profituri nu face excepție de la aplicarea jurisprudenței citate la punctul 39 de mai sus, potrivit căreia, în domeniul măsurilor de protecție comercială, Comisia dispune de o largă putere de apreciere, astfel încât este necesar ca instanța Uniunii să exercite doar un control restrâns. Într-adevăr, această stabilire implică în mod necesar aprecieri economice complexe (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 132), precum și analiza datelor aflate la dispoziția Comisiei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 180).

97 Astfel, revine reclamantelor, în cazul în care intenționează să conteste fiabilitatea datelor utilizate de Comisie pentru a calcula costurile VAG și profiturile adăugate la valoarea normală a produsului în cauză, sarcina de a-și susține afirmațiile prin elemente de natură să dea naștere unei îndoieli, în mod concret, asupra credibilității metodei sau a datelor utilizate de această instituție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 178 și jurisprudența citată).

98 În acest cadru, dacă doresc să obțină câștig de cauză, reclamantele nu se pot limita să prezinte cifre alternative, de exemplu cifre obținute din altă bază de date, ci trebuie să prezinte elemente susceptibile să le pună în discuție pe cele furnizate de Comisie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 179).

99 În această privință, este necesar să se constate că, pentru fiecare dintre aspectele contestate de acestea, reclamantele au obținut explicații în cursul anchetei. Astfel, reiese din considerentul (241) al regulamentului atacat că Comisia a anexat la dosarul deschis extrasul din baza de date D & B referitoare la societăți din Thailanda, iar acest extras includea linkuri către pagini ale site-ului web al D & B care făceau referire la metodologia generală, și anume o colecție de documente precum bilanțul, contul de profit/pierdere și indicatori-cheie de la o serie de societăți din întreaga lume, pentru fiecare țară, inclusiv explicațiile acestor indicatori-cheie.

100 În considerentul (308) al regulamentului atacat, Comisia a înlăturat afirmațiile privind lipsa de fiabilitate a datelor D & B care ar fi demonstrată de faptul că valoarea profiturilor realizate la nivelul grupului Topy ar fi similară celei realizate de Topy Thailand. Astfel, Comisia a explicat că profitul consolidat al grupului Topy era rezultatul veniturilor și al costurilor grupului în raport cu părțile din afara grupului, iar profiturile în cadrul grupului erau eliminate în conturile la nivel de grup. Așadar, o astfel de similaritate nu ar fi neobișnuită.

101 În sfârșit, potrivit considerentului (309) al regulamentului atacat, discrepanțele dintre datele Orbis și datele D & B pot fi rezultatul descrierii diferite a elementului financiar colectat de baza de date sau al unui nivel diferit al raportului societății/grupului și, prin urmare, nu repun în discuție fiabilitatea datelor. Prin urmare, Comisia a respins argumentul CCCME potrivit căruia datele în

discuție nu erau fiabile decât în măsura în care erau accesibile publicului. Totuși, Comisia a explicat că utiliza procentaje, iar nu cifre absolute. Aceste date ar oferi o aproximare mai precisă și mai rezonabilă.

102 În orice caz, rezultă din jurisprudență că legalitatea unui regulament de instituire a unor taxe antidumping trebuie apreciată în raport cu normele de drept și în special cu dispozițiile regulamentului de bază, iar nu pe baza pretinsei practici decizionale anterioare a instituțiilor Uniunii [Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 107]. Astfel, faptul că Comisia ar fi putut utiliza alte baze de date în trecut nu poate repune în discuție alegerea datelor D & B pentru ancheta în discuție.

103 Potrivit economiei regulamentului de bază, calcularea valorii normale urmărește stabilirea prețului de vânzare a unui produs, astfel cum ar fi fost acesta dacă produsul respectiv ar fi fost vândut în țara sa de origine sau de export și, în consecință, cheltuielile aferente vânzărilor pe piața internă sunt cele care trebuie avute în vedere pentru stabilirea valorii construite. Or, în cadrul construirii valorii normale, instituțiile nu sunt obligate să țină seama de cheltuielile reale ale societății examinate, ci de o estimare rezonabilă a costurilor VAG pe care această societate ar trebui să le suporte dacă ar comercializa produsul în cauză în cantități suficiente în statul său de origine (Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 258).

104 Astfel, trebuie considerat că, în speță, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a fundamentat calcularea unei sume rezonabile și nedistorsionate a costurilor VAG și a profiturilor producătorilor thailandezi pe datele D & B. Reclamantele nu aduc nicio dovadă care să pună în discuție fiabilitatea bazelor de date în discuție.

105 Prin urmare, trebuie înlăturată critica reclamantelor în ceea ce privește existența unei erori în calcularea costurilor VAG și a profiturilor care nu ar fi fost stabilite în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) al patrulea paragraf din regulamentul de bază.

3) Cu privire la cerința unor modificări și ajustări

106 Reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să efectueze ajustări ale datelor producătorilor thailandezi, pentru ca acestea din urmă să corespundă costurilor unui producător chinez. În această privință, ea susține că, potrivit Organului de apel al OMC, „oricare ar fi informațiile pe care le utilizează, autoritatea responsabilă de anchetă trebuie să se asigure că acestea sunt utilizate pentru a stabili costul de producție în țara de origine”.

107 Comisia contestă argumentația reclamantelor.

108 Mai întâi, trebuie observat că reclamantele nu invocă încălcarea unei dispoziții specifice a regulamentului de bază, ci fac trimitere la practica decizională a Organului de apel al OMC.

109 În această privință, rezultă din jurisprudență că, ținând cont de natura și de structura acestora, acordurile OMC nu figurează, în principiu, printre normele în lumina cărora instanța Uniunii controlează legalitatea actelor instituțiilor Uniunii în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE. Cu toate acestea, în ipoteza în care Uniunea ar fi înțeles să execute o obligație specifică asumată în cadrul OMC sau în ipoteza în care actul Uniunii ar face trimitere în mod expres la dispoziții precise din acordurile OMC, este de competența instanței Uniunii să controleze

legalitatea actului Uniunii în cauză în raport cu normele OMC (Hotărârea din 14 iulie 2021, Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 95).

110 În continuare, trebuie amintit că, prin Regulamentul 2017/2321 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2017, L 338, p. 1), legiuitorul Uniunii a modificat articolul 2 din regulamentul de bază, inserând alineatul (6a) și modificând alineatul (7).

111 Potrivit jurisprudenței, articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, în versiunea anterioară celei care rezultă din Regulamentul 2017/2321, era expresia voinței legiuitorului Uniunii de a adopta, în acest domeniu, o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii prin instituirea unui regim special de norme detaliate privind calculul valorii normale cu referire la importuri care provin din țări ce nu au economie de piață. În consecință, s-a statuat că această dispoziție nu putea fi considerată o măsură destinată să asigure în ordinea juridică a Uniunii executarea unei obligații speciale asumate în cadrul acordurilor OMC, care nu prevăd norme privind calcularea valorii normale pentru țările care nu au economie de piață. Tribunalul a precizat că, din moment ce această dispoziție stabilea norme referitoare la calcularea valorii normale care nu aveau corespondență în acordurile OMC, Comisia nu era ținută să o interpreteze în conformitate cu obligațiile Uniunii în cadrul OMC. Astfel, dacă situația ar fi fost aceasta, ea ar fi fost lipsită de puterea de apreciere pe care legiuitorul a intenționat să i-o acorde (a se vedea Hotărârea din 21 februarie 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical și alții/Comisia, T-762/20, în prezent în recurs, EU:T:2024:113, punctul 41 și jurisprudența citată).

112 Aceste principii sunt aplicabile, prin analogie, articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel, această dispoziție instituie un regim special care determină regulile de stabilire a valorii normale în cazul exporturilor care provin din țări în privința cărora s-a stabilit că piața lor internă prezintă distorsiuni semnificative, astfel cum sunt definite de aceeași dispoziție. Or, dreptul OMC nu conține norme specifice destinate calculării valorii normale în astfel de situații.

113 Rezultă că articolul 2 alineatul (6a) nu poate fi considerat o măsură destinată să asigure în ordinea juridică a Uniunii executarea unei obligații speciale rezultate din acordurile OMC în sensul jurisprudenței citate la punctul 111 de mai sus. Prin urmare, reclamantele nu pot invoca obligația de interpretare conformă a acestui articol în raport cu normele OMC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 februarie 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical și alții/Comisia, T-762/20, în prezent în recurs, EU:T:2024:113, punctul 49).

114 Totuși, trebuie arătat că, în orice caz, reclamantele se limitează, în cadrul acestei critici, să își repete argumentele referitoare la prezența sârmei laminate japoneze în importurile în Thailanda, care ar fi trebuit exclusă din anchetă, și la necorespondența datelor colectate cu cele ale celor trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion. Reclamantele nu invocă, în ceea ce privește pretinsa obligație de ajustare a costurilor de producție, încălcarea unei dispoziție precise a regulamentului de bază.

115 Astfel, trebuie să se constate că articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază se referă la o „sumă rezonabilă și nedistorsionată” care ar trebui determinată de Comisie, iar reclamantele nu au adus dovada că această sumă era nerezonabilă sau distorsionată.

116 Având în vedere considerațiile care precedă și concluziile care figurează la punctele 78 și 105 de mai sus, este necesar să se respingă în totalitate primul aspect al primului motiv invocat de reclamante, referitor la eroarea vădită de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Comisia prin selectarea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată în scopul stabilirii valorii normale a produsului care face obiectul anchetei, în condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

b) Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că Malaysia era țara reprezentativă cea mai adecvată

117 În esență, reclamantele susțin că Malaysia era țara reprezentativă cea mai adecvată la care Comisia ar fi trebuit să se refere pentru a calcula valoarea normală în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Astfel, Comisia nu ar fi luat în considerare toate elementele de probă de care dispunea, întrucât, pe baza mai multor factori, Malaysia ar fi constituit o sursă mai bună decât Thailanda.

118 În această privință, în primul rând, reclamantele contestă faptul că, în cadrul examinării datelor de care dispunea, Comisia și-a întemeiat aprecierea pe volumul de importuri sub codul SA 7227.90 (sârmă din oțeluri aliate) în locul prețurilor la import, care ar fi mai reprezentative și fiabile decât cele referitoare la Thailanda. De altfel, Comisia nu ar justifica de ce importurile în Malaysia erau mai puțin fiabile, deoarece prețurile importurilor în Malaysia ar fi fost comparabile cu costurile producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion, contrar prețurilor la import în Thailanda.

119 Reclamantele consideră de asemenea că Comisia nu trebuia să se limiteze la importurile sub codul SA 7227.90, ci ar fi trebuit să țină seama de importurile în Malaysia în ansamblul lor. Astfel, ținând seama și de celelalte trei materiale principale (sub codurile SA 7213.91, SA 7213.99 și SA 722830), 70 % dintre importurile în Malaysia de sârmă laminată ar proveni din alte țări decât China și țări care nu sunt membre ale OMC. În schimb, numai 54 % dintre importurile în Thailanda din cele patru coduri SA ar proveni din alte surse decât China și țări care nu sunt membre ale OMC. Pe de altă parte, dacă Comisia considera că prețul importurilor în Malaysia pentru codul SA 7227.90 nu era reprezentativ sau fiabil, ar fi fost posibil să se bazeze pe o anumită țară și să se aleagă apoi altă valoare de referință pentru un element specific, precum o valoare de referință internațională, astfel cum Comisia a putut face în cadrul altor anchete.

120 În al doilea rând, reclamantele susțin că Malaysia avea suficiente întreprinderi pe care Comisia se putea baza, în măsura în care Ningbo Jinding furnizase situațiile financiare verificate ale 11 producători din Malaysia de elemente de fixare, iar Comisia ar fi putut să se bazeze pe cel puțin trei dintre aceștia.

121 Comisia apreciază că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

122 De la bun început, trebuie amintit că, deși reclamantele nu au adus dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei în alegerea Thailandei ca țară reprezentativă adecvată, Tribunalul trebuie să verifice, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 43 de mai sus, dacă Comisia nu a omis să ia în considerare elemente esențiale sau relevante în vederea stabilirii caracterului adecvat al țării alese și dacă elementele dosarului au fost examinate cu toată diligența necesară, astfel încât valoarea normală a produsului în cauză a fost determinată în mod corespunzător și rezonabil. Astfel, argumentele reclamantelor în cadrul acestui al doilea aspect nu ar trebui examinate decât în măsura în care Comisia ar fi putut alege între mai multe țări „reprezentative adecvate”, printre

care ar fi trebuit eventual să o prefere pe cea care aplica un nivel adecvat de protecție socială și a mediului, în conformitate cu criteriile stabilite de articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

123 Totuși, trebuie să se constate că, potrivit considerentului (224) al regulamentului atacat, Comisia a apreciat că peste 75 % dintre importurile de sârmă din oțeluri aliate (SA 7227.90) în Malaysia proveneau din China și din țări care nu sunt membre ale OMC și că sârma din oțeluri aliate reprezenta peste 45 % din costul de producție al elementelor de fixare. Pe această bază, Comisia a apreciat că valoarea la import a sârmei din oțeluri aliate nu era reprezentativă în raport cu alte țări reprezentative disponibile și a concluzionat că Malaysia dispunea de un ansamblu de date ușor accesibile de calitate inferioară pentru calcularea unei valori nedistorsionate.

124 În plus, potrivit considerentului (235) al regulamentului atacat, Comisia a observat că importurile în Malaysia sub codul SA 7227.90 din surse nedistorsionate erau inferioare volumelor de importuri în alte țări reprezentative potențiale și că prețurile lor erau așadar considerare mai puțin fiabile. Astfel, Comisia a considerat că importurile în Malaysia sunt mai puțin adecvate în ceea ce privește prețurile decât importurile în Thailanda, deoarece acestea au fost afectate de concurența cu importurile din China și din țările care nu sunt membre ale OMC, care au reprezentat împreună peste 80 % din totalul importurilor de această materie primă în Malaysia.

125 În plus, ar reieși din datele producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion că cota celorlalte trei materii prime principale era cu cel puțin 10 % mai mică decât cea a sârmei din oțeluri aliate. Așadar, Comisia a luat de asemenea în considerare faptul că ponderea relativă a importurilor acestor alte materii prime din China și din țări care nu sunt membre ale OMC era mai importantă în Malaysia decât în Thailanda, cu excepția uneia dintre ele (SA 7213.91). Comisia a înlăturat așadar argumentul anumitor părți interesate întemeiat pe faptul că Malaysia era o țară reprezentativă adecvată.

126 Argumentele reclamantelor nu pot repune în discuție această alegere a Comisiei.

127 În primul rând, rezultă din regulamentul atacat că, deși Comisia a apreciat că nu dispunea de date suficiente sau adecvate în privința Malaysiei, această țară a fost înlăturată în realitate mai întâi din cauza faptului că importurile înregistrate din produsul în cauză nu puteau fi luate în considerare pentru calcularea valorii normale, deoarece nu erau determinate de forțele de pe piața liberă. Astfel, Comisia a explicat că s-a referit mai întâi la prețuri pentru a determina reprezentativitatea țării în cauză și că proporțiile importurilor din China și din țări care nu sunt membre ale OMC indicau faptul că prețurile volumului rămas suportau la rândul lor efectele concurenței cu importurile din China și din țări care nu sunt membre ale OMC, care ar reprezenta peste 80 % din totalul acestei materii prime în Malaysia.

128 În plus, în ceea ce privește importanța cotei materiilor prime din cele patru coduri, Comisia a explicat că codul SA 7227.90 era factorul de producție cel mai important, deoarece reprezenta peste 50 % din costurile materiilor prime utilizate și peste 35 % din costul de fabricare al elementelor de fixare, respectiv mai mult decât celelalte materii prime combinate. Totuși, reclamantele admit că volumele importurilor în Thailanda sub codul SA 7227.90 pe care Comisia le putea utiliza erau mai importante decât cele pentru Malaysia.

129 Pe de altă parte, argumentul reclamantelor referitor la volumul identic de importuri care ar fi fost suficient în cadrul unei alte anchete este lipsit de relevanță în cadrul examinării regulamentului atacat în speță. Pe de o parte, potrivit jurisprudenței, legalitatea unui regulament de instituire a

unor taxe antidumping trebuie apreciată în raport cu normele de drept și în special cu dispozițiile regulamentului de bază, iar nu pe baza pretinsei practici decizionale anterioare a instituțiilor Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 107; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2021, RFA International/Comisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punctul 79, și Hotărârea din 4 octombrie 2006, Moser Baer India/Consiliul, EU:T:2006:289, T-300/03, punctul 45]. Pe de altă parte, importanța volumului importat dintr-un produs variază în funcție de produsul în discuție.

130 În al doilea rând, în ceea ce privește problema indisponibilității datelor privind producătorii din Malaysia, pe care reclamantele o contestă, deoarece Ningbo Jinding ar fi comunicat Comisiei date relevante și de calitate privind producătorii din Malaysia, trebuie să se constate, *primo*, că Ningbo Jinding a furnizat conturile financiare auditate ale unui producător din Malaysia la 5 ianuarie 2021, respectiv înaintea primei note, în observațiile sale privind codurile SA alese de Comisie, în care a susținut că atât Thailanda, cât și Malaysia constituiau țări reprezentative adecvate. Or, potrivit considerentului (237) al regulamentului atacat, pe care reclamantele nu îl contestă, documentul prezentat de acest producător din Malaysia a fost considerat inadecvat, deoarece grupul de care aparținea societatea includea alte activități pe lângă producția de elemente de fixare în Malaysia.

131 *Secundo*, reiese din considerentul (294) al regulamentului atacat că Ningbo Jinding a furnizat date privind conturile financiare auditate ale 11 producători de elemente de fixare în urma informării finale, respectiv, după cum observă Comisia, la opt luni după ce au fost solicitate prin a doua notă. Această comunicare a fost așadar tardivă și nu a fost luată în considerare în cadrul examinării relevanței alegerii țării reprezentative adecvate la momentul anchetei.

132 Rezultă din ceea ce precedă că reclamantele nu au adus dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei atunci când aceasta din urmă a considerat că Malaysia nu putea fi reținută ca țară reprezentativă adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în cadrul anchetei care făcea obiectul prezentei acțiuni.

c) Cu privire la calcularea navlului intern, a consumabilelor și a costurilor generale pentru determinarea valorii normale

133 Pentru a lua în considerare toate costurile asociate producției produsului în cauză, Comisia a reconstituit costul materiilor prime pe baza prețurilor astfel cum ar fi fost acestea disponibile unui producător în țara reprezentativă adecvată, și anume Thailanda.

134 În cadrul celui de al treilea aspect al primului motiv, în primul rând, reclamantele susțin că Comisia a calculat în mod artificial costurile de transport ale materiilor prime, consumabilele, care sunt materii prime minore consumate în procesul de producție, și costurile generale și că acestea nu erau „corespunzătoare” celor ale producătorilor chinezi, cu încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Astfel, Comisia ar fi majorat costurile de transport utilizând același coeficient ca cel utilizat pentru a majora costul materiei prime în discuție. Or, această valoare de referință s-ar raporta la această materie primă în Thailanda și nu ar avea nicio consecință asupra costurilor de transport. Transportul ar fi un serviciu al cărui cost nu ar fluctua în funcție de creșterea sau scăderea valorii materiei prime transportate. În orice caz, nu ar trebui aplicat același procentaj. Această metodă nu ar ține seama de elemente de fapt concrete, precum distanța de transport, de exemplu.

135 În plus, Ningbo Jinding ar fi comunicat Comisiei o valoare de referință adecvată pentru Thailanda, și anume costul navlului unitar pe kilogram și pe kilometru în Thailanda, pe baza raportului „Doing Business 2020 – Thailand”. Comisia ar fi avut așadar la dispoziție o valoare de referință mai adecvată decât raportul artificial pe care s-a bazat.

136 În al doilea rând, reclamantele apreciază că aceleași critici sunt aplicabile calculării consumabilelor și costurilor generale, în măsura în care Comisia a calculat aceste valori în raport cu costurile recalculate ale materiilor prime, majorându-le pe baza unei valori de referință care nu avea nicio legătură cu ele. Totuși, consumabilele nu ar fi materii prime, iar costurile generale ar include elemente precum chirii, reparații, amortizare. Aceste costuri nu ar fi corelate cu costurile materiilor prime.

137 Pe de altă parte, Comisia nu ar fi informat părțile interesate cu privire la sursa pe care intenționa să o utilizeze pentru determinarea costurilor de transport, cu încălcarea obligației sale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. Astfel, nici prima notă la dosar cu privire la factorii de producție, nici cea de a doua notă nu conțin informații cu privire la acest subiect.

138 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

139 În primul rând, potrivit considerentului (256) al regulamentului atacat, Comisia a exprimat costurile de transport suportate de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion pentru aprovizionarea cu materii prime sub forma unui procent din costul efectiv al materiilor prime respective și a aplicat apoi același procent la costul nedistorsionat al acelorași materii prime în Thailanda, pentru a obține costul de transport nedistorsionat. Comisia a considerat că, în contextul anchetei, s-ar putea folosi, în mod rezonabil, raportul dintre costul materiei prime și costurile de transport raportate de producătorul-exportator chinez drept indicație pentru estimarea costurilor nedistorsionate ale materiilor prime atunci când erau livrate la fabrica societății.

140 Astfel, reiese din considerentele (327) și (328) ale regulamentului atacat că Comisia a apreciat că valoarea normală în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul atacat trebuia să reflecte prețul pe care un producător de elemente de fixare l-ar plăti în Thailanda pentru materiile prime livrate la poarta fabricii. Astfel, dacă nu ar fi adăugate costuri de transport internațional sau taxe de import, valoarea de referință rezultată nu ar reflecta prețul nedistorsionat de pe piața thailandeză, ci doar prețul mediu stabilit pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF) din țările care exportă materiile prime în cauză.

141 Comisia a adăugat că, în absența unei valori de referință pentru costul de transport (per societate, per tip de materie primă, per canal de transport diferit etc.), ea a utilizat raportul dintre costul de transport și costul materiilor prime ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion. Acest raport se aplică valorii de referință a materiei prime, care este, în consecință, înmulțită cu cantitatea de materii prime consumate de producătorul-exportator. O astfel de metodologie ar reflecta structura costurilor producătorului-exportator, întrucât raportul dintre costul de transport și costul materiei prime este menținut și se aplică în continuare valorii de referință nedistorsionate.

142 Pentru a ajunge la valoarea totală a costurilor de producție nedistorsionate, Comisia a adăugat cheltuielile generale de producție. Acestea din urmă, suportate de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion, au fost majorate cu costurile materiilor prime și ale consumabilelor și,

ulterior, au fost exprimate ca pondere în costurile de producție suportate efectiv de fiecare producător-exportator inclus în eșantion. Acest procent a fost aplicat costurilor de producție nedistorsionate.

143 De la bun început, trebuie amintit că Comisia nu se putea baza pe prețurile plătite de producătorii-exportatori chinezi din cauza existenței în această țară a unor distorsiuni semnificative. Reiese din considerentul (187) și următoarele ale regulamentului atacat că Comisia a constatat existența unor distorsiuni semnificative din cauza intervenției statului chinez în sectorul oțelului, afectând astfel prețurile sau costurile produsului în cauză, inclusiv costurile materiilor prime.

144 Articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază definește noțiunea de „distorsiuni semnificative” ca fiind „distorsiuni[le] care apar atunci când prețurile sau costurile raportate, incluzând costul materiilor prime și al energiei, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului”, și cuprinde o listă indicativă de factori care pot fi luați în considerare în analiza existenței unor astfel de denaturări. Reclamantele nu contestă, în cadrul prezentei acțiuni, aprecierile Comisiei în ceea ce privește existența unor distorsiuni semnificative în China.

145 În această privință, trebuie amintit că larga putere de apreciere de care dispun instituțiile Uniunii în domeniul măsurilor de protecție comercială datorită complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le analizeze privește de asemenea stabilirea existenței unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. În mod similar trebuie procedat în ceea ce privește situațiile de fapt, de ordin juridic sau politic, care se manifestă în țara respectivă și pe care instituțiile Uniunii trebuie să le evalueze pentru a stabili dacă un exportator acționează în condițiile pieței fără intervenția semnificativă a statului (a se vedea Hotărârea din 21 iunie 2023, Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia, T-326/21, EU:T:2023:347, punctul 78 și jurisprudența citată).

146 Rezultă că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 39 de mai sus, revine reclamantelor sarcina de a face dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei în calcularea valorii normale a produsului în cauză din anchetă și, printre altele, în calcularea costurilor legate de navlul intern, consumabile și costurile generale.

147 După cum a arătat în mod întemeiat Comisia, reclamantele nu au contestat nici în cursul anchetei, nici în înscrisurile lor prezentate Tribunalului că costul de transport suportat de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion pentru aprovizionarea cu materii prime, consumabile și costurile generale era afectat de distorsiuni semnificative.

148 Rezultă că costurile producătorilor-exportatori incluși în eșantion nu pot servi drept referință pentru calcularea costurilor auxiliare. Comisia a explicat că, atunci când nu erau disponibile valori de referință adecvate, ea era obligată să le stabilească în raport cu grupul de costuri din care făceau parte costurile în discuție. În consecință, o dată stabilite costurile nedistorsionate ale materiilor prime sau de producție, Comisia a aplicat valoarea de referință pentru a estima costul nedistorsionat în discuție, în conformitate cu structura costurilor producătorului-exportator. Astfel, dacă, de exemplu, navlul interior reprezenta 1 % din totalul costurilor materiilor prime, astfel cum fuseseră acestea indicate în conturile unui producător-exportator chinez, acesta ar reprezenta în continuare 1 % din costurile materiilor prime în valoarea normală astfel construită de Comisie, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

149 Pe de altă parte, Comisia a înlăturat valoarea de referință furnizată de Ningbo Jinding, întrucât nu dispunea de informații fiabile privind distanța în kilometri. În plus, principalele patru materii prime erau furnizate către Ningbo Jinding de furnizori diferiți, care proveneau așadar din regiuni diferite ale Chinei, în timp ce reclamantele sugeraseră utilizarea unei singure distanțe, cea care era cea mai aproape de port. În plus, valoarea de referință nu a putut fi verificată încrucișat cu alte date, întrucât a fost furnizată după informarea finală. Prin urmare, a fost respinsă.

150 În al doilea rând, trebuie să se constate că reclamantele nu au furnizat o valoare de referință adecvată pentru calcularea consumabilelor și a costurilor generale.

151 Pe de altă parte, trebuie amintit că Comisia beneficiază de o largă marjă de apreciere în analiza datelor (Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 180).

152 Astfel, în lipsa unor date mai relevante și fiabile decât cele pe care Comisia le putea utiliza pentru calcularea navlului intern, a consumabilelor și a costurilor generale, aceasta a fost obligată să construiască aceste costuri ținând seama de structura producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion. De altfel, trebuie să se constate în această privință că reclamantele nu contestă în sine că valoarea normală a produsului calculat pe baza producătorilor thailandezi trebuia să conțină aceste costuri legate de materiile prime.

153 În orice caz, reiese din jurisprudență că, în lipsa unor date accesibile mai fiabile, datele obținute după o ajustare a altor date pot constitui elemente de probă pozitive, cu condiția, pe de o parte, ca aceste alte date să constituie ele însele astfel de elemente de probă pozitive și, pe de altă parte, ca ajustările în cauză să fie efectuate pe baza unor ipoteze rezonabile, așa încât rezultatul acestor ajustări să fie plauzibil (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 125).

154 Astfel, în lipsa unor date mai fiabile, Comisia putea, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să calculeze costul navlului interior, al consumabilelor și al altor costuri generale prin aplicarea unui procentaj la costul materiilor prime necesare pentru fabricarea produsului în cauză, respectând totodată structura producătorilor-exportatori incluși în eșantion.

155 Din considerațiile care precedă rezultă că reclamantele nu au adus dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei la calcularea navlului interior, a consumabilelor și a altor costuri generale. Prin urmare, trebuie respins al treilea aspect al primului motiv.

d) Cu privire la calcularea costului orar al forței de muncă

156 Reclamantele susțin că ipoteza Comisiei potrivit căreia un angajat thailandez lucra în medie 40 de ore pe săptămână este eronată și nu are nicio bază factuală, cu încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază. În plus, rapoartele trimestriale ale Institutului Național de Statistică din Thailanda ar arăta că procentajul de angajați care lucrează între 40 și 49 de ore sau peste 50 de ore în fiecare trimestru este ridicat, pentru fiecare trimestru al perioadei de anchetă. Părțile interesate ar fi indicat Comisiei că legislația thailandeză aplicabilă prevedea un maximum de 48 de ore de muncă pe săptămână.

157 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

158 Forța de muncă este unul dintre factorii de producție utilizați pentru a construi valoarea normală în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

159 Potrivit considerentului (314) al regulamentului atacat, pentru a calcula costul orar al forței de muncă, Comisia a împărțit costul lunar al forței de muncă în țara reprezentativă la patru săptămâni, apoi a împărțit fiecare săptămână la 40 de ore pe muncă, care reprezintă numărul standard de ore lucrate pe săptămână (opt ore pe zi înmulțit cu cinci zile lucrătoare). Potrivit informațiilor de care dispunea, 67 % dintre salariații din industria prelucrătoare din Thailanda lucrau între 40 și 49 de ore pe săptămână, limita legală fiind de 48 de ore.

160 Comisia își apără alegerea, susținând că nu există nicio altă dovadă că valoarea corectă era mai degrabă 48 de ore pe săptămână.

161 În această privință, trebuie să se constate că reclamantele nu au dovedit prin elemente concrete, în cursul anchetei sau în fața Tribunalului, că era eronat intervalul între 40 și 49 de ore de muncă pe săptămână. Or, astfel cum reiese din jurisprudența citată la punctul 59 de mai sus, dacă reclamantele doresc să conteste aprecierile complexe ale Comisiei în cadrul calculării valorii normale, le revine sarcina de a aduce probe concrete care să demonstreze existența unei erori vădite de apreciere a Comisiei în elementele luate în considerare în scopul calculării menționate. Reclamantele susțin că numărul de ore de muncă pe săptămână este în realitate mai ridicat în Thailanda, fără a se baza totuși pe probe concrete.

162 Rezultă că reclamantele nu au adus dovada unei erori vădite de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Comisia reținând valoarea de 40 de ore lucrate pe săptămână în Thailanda, pentru a calcula costul forței de muncă asociat producției produsului în cauză.

163 Al patrulea aspect al primului motiv trebuie astfel să fie respins.

e) Cu privire la aplicarea taxelor la import pentru materii prime

164 Reclamantele susțin că, adăugând taxele la import în prețul CIF mediu, astfel cum este acesta indicat în Global Trade Atlas (GTA), Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece producătorii-exportatori chinezi s-ar aproviziona cu materii prime exclusiv de pe piața chineză. Prin urmare, costurile astfel calculate nu ar fi corespunzătoare.

165 În plus, reclamantele susțin că Comisia avea la dispoziție prețul intern thailandez al principalelor materii prime. Astfel, datele comunicate de părțile interesate se bazau pe date referitoare la vânzările de sârmă laminată realizate în Thailanda de Tata Thailand în perioada de anchetă, astfel cum au fost prezentate în raportul său anual auditat.

166 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

167 În această privință, reiese din considerentul (258) al regulamentului atacat că Comisia a considerat că, pentru a determina valoarea normală a produsului în cauză, trebuiau luate în considerare costurile pe care un producător thailandez le-ar plăti pentru materii prime livrate la poarta fabricii. Astfel, dacă taxele la import nu ar fi adăugate la prețul CIF mediu, valoarea de referință care ar rezulta nu ar reflecta prețul nedistorsionat pe piața thailandeză.

168 Astfel, în primul rând, în măsura în care Comisia era obligată să calculeze valoarea normală a produsului în cauză, astfel cum ar fi determinată pentru un producător din țara reprezentativă adecvată, ea a considerat în mod întemeiat ca fiind necesar să țină seama, în acest calcul, de toate costurile asociate producției produsului în cauză, în special de costurile aferente aprovizionării cu materii prime pentru producătorii thailandezi.

169 Astfel, atunci când valoarea normală este construită pe baza prețurilor și costurilor altei țări decât cea examinată, ansamblul datelor referitoare la această piață trebuie luat în considerare pentru determinarea valorii normale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 aprilie 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Comisia, T-675/15, nepublicată, EU:T:2018:209, punctul 61 și jurisprudența citată).

170 Rezultă că argumentul reclamantelor potrivit căreia producătorii-exportatori chinezi se aprovizionau exclusiv pe piața internă chineză nu este pertinent.

171 În al doilea rând, după cum a constatat Comisia, fără a fi contrazisă de reclamante în această privință în cadrul prezentei acțiuni, prețurile interne chineze erau influențate puternic de o intervenție a statului, astfel încât nu corespundeau forțelor de pe piața liberă.

172 În al treilea rând, reclamantele admit că datele comunicate Comisiei priveau un singur producător, și anume Tata Thailand. În această privință, Comisia a arătat că nu a fost dată nicio explicație în ceea ce privește modul de obținere a acestor date, materiile prime precise la care se refereau și perioada pe care o acopereau și că, în orice caz, datele unui singur producător nu erau în mod necesar considerate reprezentative.

173 În al patrulea rând, în ceea ce privește metoda alternativă propusă de reclamante care urmărea ca Comisia să se limiteze la prețurile interne din Thailanda și să nu se bazeze pe prețurile de import, trebuie arătat că Comisia a explicat că importurile era concurențiale prin preț cu producția națională, dar reflectau și costurile materiilor prime asociate, de exemplu, cu transportul, astfel cum fuseseră identificate chiar de producătorii-exportatori, și că constituiau așadar un ansamblu de date mai pertinent pentru calcularea nu numai a prețului materiilor prime, ci și a costurilor auxiliare fabricării produsului în cauză. În plus, Comisia a explicat că datele referitoare la prețurile interne din Thailanda de care dispunea nu priveau decât un singur furnizor și, prin urmare, nu fuseseră considerate ca fiind date fiabile.

174 Rezultă că al cincilea aspect al primului motiv este nefondat.

175 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se respingă al cincilea aspect al primului motiv și, prin urmare, primul motiv în întregime.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază

176 Reclamantele invocă o încălcare a articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, întrucât Comisia nu ar fi efectuat o comparație echitabilă între prețul la export și valoarea normală, deoarece ar fi aplicat ajustări numai asupra prețurilor la export, iar nu asupra valorii normale.

177 Pe de o parte, reclamantele susțin că Comisia nu dispunea de un calcul precis al costurilor VAG ale celor cinci producători thailandezi pe baza cărora ea a calculat valoarea normală și că, prin urmare, nu știa ce includeau aceste date ale producătorilor thailandezi. Pe de altă parte, anumite cheltuieli legate de vânzări, precum costurile de transport, nu ar fi fost deduse din cifrele costurilor VAG, ceea ce ar însemna că Comisia ar fi considerat că cei cinci producători thailandezi efectuau toți vânzările pe o bază franco fabrică, ipoteză care nu ar fi justificată. Cu toate acestea, în chestionarul adresat producătorilor chinezi, Comisia ar fi clasat costurile de transport în cadrul costurilor VAG.

178 Reclamantele apreciază că Comisia a respins în mod eronat dovezile pe care le-au adus, prin care demonstrau necesitatea ajustării solicitate. În lipsa unor date privind repartizarea exactă a costurilor, Comisia ar fi trebuit cel puțin să utilizeze un indicator care să îi ofere procentajul costurilor de transport. Pe de altă parte, abordarea Comisiei în această privință nu ar corespunde practicii sale anterioare.

179 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

180 Potrivit articolului 2 din regulamentul de bază, după determinarea valorii normale, trebuie determinat prețul de export al produselor care fac obiectul anchetei. Articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază precizează că prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Uniune.

181 În temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, trebuie apoi să se efectueze o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală, ținându-se seama, dacă este cazul, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii despre care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora.

182 În special, potrivit articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază invocat de reclamante, se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la primul cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Aceste costuri cuprind transportul, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile auxiliare.

183 În conformitate cu jurisprudența, dacă o parte solicită, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ajustări pentru ca valoarea normală și prețul de export să devină comparabile în vederea stabilirii marjei de dumping, această parte trebuie să facă dovada faptului că cererea sa este justificată. Astfel, sarcina de a dovedi că trebuie operate ajustările specifice enumerate la articolul 2 alineatul (10) literele (a)-(k) din regulamentul de bază revine celor care doresc să se prevaleze de acestea (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Comisia, T-675/15, nepublicată, EU:T:2018:209, punctul 71 și jurisprudența citată).

184 S-a precizat de asemenea în jurisprudență că puterea largă de apreciere de care Comisia dispune ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le examineze în materie de protecție comercială se extinde și la aplicarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63). Prin urmare, controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care Comisia își întemeiază constatările nu afectează puterea largă de apreciere a acestei instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să

susține concluziile la care a ajuns Comisia (Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 35).

185 Rezultă că, în speță, revine reclamantelor, în temeiul acestei jurisprudențe, sarcina de a demonstra necesitatea ajustării solicitate în sprijinul dovezilor pe care ele le-ar fi adus în cursul anchetei.

186 Reiese din considerentul (279) al regulamentului atacat că Comisia a efectuat ajustări ale prețurilor de export ale producătorilor-exportatori chinezi pentru manipulare, navlu, asigurare, ambalare, credit și comisioane bancare pentru a ajunge la condițiile franco fabrică.

187 Totuși, Comisia nu a efectuat nicio ajustare a valorii normale, dat fiind că aceasta din urmă a fost deja calculată pe o bază franco fabrică, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

188 În această privință, trebuie arătat că, deși practica ajustărilor se poate dovedi necesară, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, pentru a ține seama de diferențele dintre prețul de export și valoarea normală care afectează comparabilitatea acestora, astfel de deduceri nu pot fi realizate asupra unei valori care a fost construită și care, prin urmare, nu este reală. Astfel, această valoare nu este în principiu afectată de elemente care ar putea prejudicia comparabilitatea sa, întrucât ea a fost determinată în mod artificial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 266).

189 De altfel, trebuie constatat că, drept răspuns la observațiile părților interesate, Comisia a concluzionat în considerentul (333) al regulamentului atacat că calcularea valorii normale per tip de produs pe o bază franco fabrică includea o valoare rezonabilă pentru costurile VAG și că nu există informații disponibile care să indice că costurile VAG ale societăților thailandeze în cauză includeau cheltuielile de transport pentru livrarea către clienți.

190 În ceea ce privește caracterul suficient al probelor aduse de reclamante cu privire la ajustarea solicitată, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 183 de mai sus, din dosarul prezentat Tribunalului reiese, în primul rând, că reclamantele fac trimitere la propunerea alternativă Wenzhou, care urmărește să cuantifice costurile VAG pe baza datelor producătorilor-exportatori. Totuși, după cum susține în mod întemeiat Comisia, o ajustare bazată pe structura costurilor producătorilor-exportatori este inadecvată în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, în măsura în care aceste prețuri nu corespund unei economii de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia (T-650/17, EU:T:2019:644, punctele 74 și 75). În consecință, acest argument trebuie înlăturat.

191 În al doilea rând, reclamantele au furnizat documente pe care le consideră de natură să demonstreze că costurile de transport, în practica contabilă obișnuită, sunt tratate drept costuri VAG. În această privință, *primo*, ele fac trimitere, pe de o parte, la programul de contabilitate NetSuite al Oracle din care reiese că costurile VAG pot include „costurile de expediere” și, pe de altă parte, la un articol din *Harvard Business Review* din 1987, care ar include de asemenea costurile de navlu în categoria costurilor VAG. Astfel, potrivit reclamantelor, aceasta ar rezulta dintr-o practică standard în materie de contabilitate, deoarece nu ar exista niciun alt cont bilanțier în care pot fi înscrise aceste costuri.

192 Or, „dovezile” pe care le invocă reclamantele privesc elemente de contabilitate generală, iar nu în special datele utilizate de Comisie în cadrul anchetei în cauză. Prin urmare, ele nu pot repune în discuție aprecierea Comisiei referitoare la examinarea datelor producătorilor-exportatori thailandezi.

193 *Secundo*, reclamantele prezintă de asemenea în anexa la replică, pe de o parte, raportul de audit al Tata Thailand care menționa costurile de livrare și de vânzare, precum și costurile bancare, în calitate de costuri VAG, și, pe de altă parte, raportul de audit al Ningbo Jinding, care tratează costurile de navlu de export sau intern și costurile diverse drept costuri VAG.

194 Or, din considerentul (271) al regulamentului atacat reiese că Tata Thailand nu face parte din cele cinci societăți thailandeze identificate. În plus, raportul de audit al Ningbo Jinding este inoperant în această privință, în măsura în care, după cum reiese din cuprinsul punctului 190 de mai sus, structura costurilor producătorilor-exportatori chinezi nu poate servi drept bază pentru o ajustare solicitată în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.

195 *Tertio*, trebuie înlăturat, din aceleași motive, argumentul reclamantelor cu privire la chestionarul adresat producătorilor-exportatori chinezi care includea costurile de transport în costurile VAG. Astfel, Comisia a explicat că scopul chestionarului menționat era de a înțelege structura producătorilor-exportatori chinezi. Prin urmare, nu poate angaja Comisia în ceea ce privește tratarea ulterioară a acestor date.

196 *Quarto*, reclamantele susțin că, în măsura în care Comisia ignora ceea ce cuprindeau costurile VAG ale celor cinci producători thailandezi, nu se poate aștepta în mod rezonabil din partea lor să producă elemente de probă concrete în această privință, având în vedere opacitatea datelor D & B și faptul că aceste date privesc o țară străină. Astfel, reclamantele admit că argumentația lor este speculativă.

197 Totuși, faptul că valoarea normală este construită în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază și, prin urmare, pe baza datelor producătorilor-exportatori din țara reprezentativă adecvată nu poate relaxa sarcina probei care decurge din jurisprudența citată la punctul 183 de mai sus, potrivit căreia revine părții care solicită o ajustare în temeiul unuia dintre factorii prevăzuți la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază să demonstreze că factorul respectiv este de natură să afecteze prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2022, Changmao Biochemical Engineering/Comisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, punctul 151).

198 În concluzie, trebuie arătat că revenea reclamantelor sarcina de a formula, în cursul procedurii administrative, o cerere de ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și de a aduce elemente de probă care să permită stabilirea necesității ajustării menționate pentru a garanta comparabilitatea prețurilor între valoarea normală și prețurile de export.

199 Or, rezultă din considerațiile care precedă că reclamantele nu au adus nicidecum dovada necesității ajustării solicitate.

200 Rezultă că al doilea motiv trebuie respins.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 18 din regulamentul de bază în cadrul calculării costului forței de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză

201 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele contestă în esență calcularea costului forței de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză, pe baza datelor unuia singur dintre cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, și anume Jiangsu, cu încălcarea articolului 18 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, precum și a articolului 6.8 și a anexei II punctele 5 și 7 din Acordul antidumping.

202 În primul rând, reclamantele susțin că această metodă este eronată întrucât Jiangsu utilizează procedeul de forjare la rece, în timp ce procedeul de forjare la cald este mai mare consumator de forță de muncă. Aplicând productivitatea muncii de la Jiangsu în cazul Ningbo Jinding, Comisia ar fi formulat concluzia nerezonabilă că angajații acesteia din urmă lucrau 52 de săptămâni pe an, șase zile pe săptămână și 17 ore pe zi. Or, Comisia ar fi obligată, în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, pe de o parte, să aleagă cele mai bune informații disponibile pentru a acoperi vidul lăsat în elementele de probă de informațiile necesare care lipseau și, pe de altă parte, să verifice informațiile care rezultau în comparație cu alte surse, printre altele cele ale producătorilor din Uniune.

203 În al doilea rând, în ceea ce privește alte date pe care Comisia s-ar fi putut baza, *primo*, reclamantele susțin că Comisia ar fi putut utiliza numărul de ore de muncă standard comunicat de Ningbo Jinding și Wenzhou în timp util. Acești producători nu ar fi obligați să consemneze orele efectiv lucrate și nu ar dispune așadar de alte informații pe care le-ar fi putut comunica Comisiei pentru a confirma că era respectat numărul de ore de muncă standard. Or, potrivit reclamantelor, Comisia știa că putea să se bazeze pe notificările adresate angajaților în ceea ce privea Ningbo Jinding, care ar fi proprii atelierelor vizate ce participau la producerea elementelor de fixare, precum și pe numărul maxim de ore de muncă autorizat de legea chineză în ceea ce privește Wenzhou. Acest număr maxim de ore de muncă s-ar aplica indiferent de sectorul în cauză. Pe de altă parte, reclamantele susțin că Comisia a putut în trecut să se bazeze pe costuri standard, ceea ce ar fi uzual în materie de protecție comercială. Ea ar fi făcut aceasta și în speță, bazându-se pe numărul de ore de muncă standard pentru a determina costul de referință thailandez.

204 *Secundo*, reclamantele susțin că Comisia s-ar fi putut baza pe numărul maxim de ore de muncă stabilit de legislația chineză. Astfel, notificările Ningbo Jinding adresate personalului ar indica numărul de ore de muncă pe atelier și ar confirma că Ningbo Jinding respecta numărul maxim de ore de muncă. În lipsa unor elemente de probe care să sugereze contrariul, Comisia nu ar fi îndreptățită să prezume comportamentul ilegal al unui producător-exportator cooperant.

205 *Tertio*, potrivit reclamantelor, Comisia s-ar fi putut baza pe numărul mediu de ore de muncă pe angajat al Jiangsu. Multiplicând aceste ore pe angajat cu numărul de angajați ai producătorilor-exportatori luați în considerare, Comisia ar fi putut calcula numărul mediu de ore de muncă pe kilogram de produs care face obiectul anchetei, evitând distorsiunea care rezulta din procedeul de producție diferit utilizat. În plus, aceasta ar permite să se țină seama de numărul efectiv de angajați comunicat de Ningbo Jinding și Wenzhou, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.

206 Comisia contestă argumentația reclamantelor.

207 Articolul 18 din regulamentul de bază prevede că, în cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. Astfel, în cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

208 Reiese din articolul 6.8 din Acordul antidumping că, în cazurile în care o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le comunică în decursul unei perioade rezonabile sau împiedică derularea investigației într-un mod semnificativ, pot fi realizate determinări preliminare și finale, pozitive sau negative, pe baza datelor efectiv disponibile. În plus, anexa II din Acordul antidumping conține dispoziții referitoare la utilizarea „celor mai bune informații disponibile” în cursul anchetelor și precizează condițiile în care autoritățile responsabile de anchetă se pot baza pe informațiile care provin de la altă sursă decât persoana în cauză.

209 De la bun început, trebuie amintit că articolul 18 din regulamentul de bază constituie transpunerea în dreptul Uniunii a articolului 6.8 din Acordul antidumping și a anexei II, în lumina cărora trebuie interpretat în măsura posibilului (a se vedea Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 40 și jurisprudența citată).

210 Potrivit articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, posibilitatea de a recurge la datele disponibile există în patru situații, și anume, în primul rând, în cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesar, în al doilea rând, în cazul în care nu le furnizează în termenele prevăzute, în al treilea rând, în cazul în care obstrucționează semnificativ ancheta sau, în al patrulea rând, în cazul în care furnizează o informație falsă sau care induce în eroare (Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 268).

211 Reiese de asemenea din jurisprudență că părțile interesate au obligația să furnizeze serviciilor Comisiei informațiile care îi vor permite să ducă la bun sfârșit ancheta antidumping. Astfel, informațiile sunt considerate „necesare”, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, dacă sunt de natură să permită Comisiei să stabilească concluziile care se impun în cadrul anchetei antidumping, întrucât aprecierea caracterului necesar al unei informații se efectuează de la caz la caz [Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 53].

212 Definiția noțiunii „informații necesare” trebuie să țină seama de obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază. În această privință, trebuie amintit că revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Totuși, nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei puterea de a constrânge părțile interesate să participe la anchetă sau să prezinte informații, așadar această instituție depinde de cooperarea voluntară a acestor părți pentru a-i furniza informațiile necesare. În acest context, din considerentul (27) al regulamentului de bază, rezultă că legiuitorul Uniunii a considerat „necesar să se prevadă că, în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat”. Astfel, obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază este de a permite Comisiei să continue ancheta chiar dacă părțile interesate ar refuza să coopereze sau ar coopera insuficient. Prin urmare, având în

vedere că sunt obligate să coopereze cât mai bine posibil, părțile interesate trebuie să furnizeze toate informațiile de care dispun și pe care instituțiile le consideră necesare pentru a-și stabili concluziile [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctele 54-56].

213 De altfel, atunci când Comisia își întemeiază concluziile pe datele disponibile, în situațiile în care datele prezentate sunt deficiente, această instituție nu este obligată să explice din ce cauză datele disponibile utilizate erau cele mai bune posibile, din moment ce o astfel de obligație nu reiese nici din articolul 18 din regulamentul de bază, nici din jurisprudență (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul, T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164, punctul 132).

214 Astfel, utilizarea articolului 18 din regulamentul de bază nu este exclusă în lipsa unui comportament intenționat (a se vedea Hotărârea din 22 septembrie 2021, NLMK/Comisia, T-752/16, nepublicată, EU:T:2021:611, punctul 62 și jurisprudența citată). Amploarea eforturilor depuse de o parte interesată pentru a comunica anumite informații nu este legată în mod obligatoriu de calitatea intrinsecă a informațiilor comunicate și, în orice caz, nu este singurul element determinant al acestora. Astfel, în cazul în care informațiile solicitate nu sunt finalmente obținute, Comisia este îndreptățită să recurgă la datele disponibile în ceea ce privește informațiile menționate (a se vedea Hotărârea din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul, T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164, punctul 117 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 22 septembrie 2021, NLMK/Comisia, T-752/16, EU:T:2021:611, nepublicată, punctul 63 și jurisprudența citată).

215 În această privință, trebuie amintit că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a acestor instituții. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a instituțiilor menționate în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să constate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns acestea (a se vedea Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 59 și jurisprudența citată).

216 În speță, reiese din considerentul (180) al regulamentului atacat că, în cursul verificărilor încrucișate de la distanță, Comisia nu a fost în măsură să verifice consumul efectiv de forță de muncă pentru fabricarea produsului în cauză pentru niciunul dintre cei trei producători-exportatori incluși în eșantion și că ea i-a informat pe aceștia din urmă că intenționează să utilizeze datele disponibile în conformitate cu dispozițiile articolului 18 din regulamentul de bază pentru calcularea consumului de forță de muncă. Astfel, producătorii-exportatori incluși în eșantion au comunicat consumul lor de forță de muncă pe baza unui număr standard de ore de muncă efective. Totuși, potrivit considerentului (260) al regulamentului atacat, Comisia a putut obține informații cu privire la diferența dintre orele raportate și orele de intrare și de ieșire de la Jiangsu.

217 În consecință, pe baza numărului de ore de muncă „efective” de la Jiangsu, Comisia a calculat productivitatea „efectivă” a acesteia din urmă, respectiv numărul de kilograme de produs care face obiectul anchetei pe care un salariat îl putea fabrica în perioada de anchetă, și l-a comparat cu productivitatea celorlalți doi producători-exportatori incluși în eșantion. Comparația a evidențiat o productivitate crescută la Ningbo Jinding, ceea ce a repus în discuție fiabilitatea calculului care lua în considerare numărul de ore de muncă standard în general. Comisia a

stabilit în continuare numărul mediu de ore de muncă efective pe kilogram de produs care face obiectul anchetei la Jiangsu și a utilizat aceste date pentru cei trei producători-exportatori ca date disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază.

218 Reiese de asemenea din considerentele (181) și (182) ale regulamentului atacat că, pe de o parte, Ningbo Jinding a susținut că Comisia trebuia să se bazeze pe numărul de ore de muncă standard și, pe de altă parte, Wenzhou a susținut că zilele de muncă efective erau indicate în statele de plată lunară, iar Comisia putea utiliza numărul de ore de muncă standard pe zi stabilit de legislația muncii din China. Cu toate acestea, în considerentul (184) al regulamentului atacat, Comisia a arătat că niciun element de probă nu a permis să se concluzioneze că zilele de muncă efective convertite în ore de muncă corespundeau orelor de muncă legate de procesul de producție a produsului în cauză, întrucât nu a fost furnizat niciun element de probă care să ateste pe ce bază au fost stabilite orele de muncă standard pentru producția de elemente de fixare.

219 Reclamantele invocă o încălcare a articolului 18 din regulamentul de bază și a articolului 6.8 din Acordul antidumping, deoarece, pe de o parte, Comisia nu ar fi ținut seama în mod corespunzător de diferențele dintre procesele de producție ale produselor care fac obiectul anchetei și ar fi utilizat în mod eronat cifrele bazate pe Jiangsu, care nu aveau legătură cu realitatea dacă erau aplicate pentru Ningho Jinding. Pe de altă parte, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să țină seama de alte date pe care le avea la dispoziție pentru a calcula productivitatea forței de muncă.

220 Astfel, în primul rând, în ceea ce privește, *primo*, eventualul impact în termeni de productivitate al procesului de producție ales de fiecare producător-exportator, Comisia a explicat în considerentul (317) al regulamentului atacat că nu era în măsură să stabilească diferența dintre orele de muncă necesare pentru diferitele metode de producție aferente unui anumit producător-exportator inclus în eșantion și că părțile interesate nici nu au furnizat elemente de probă privind modul în care trebuiau estimate diferențele menționate.

221 Întrebate în această privință în ședință, reclamantele au confirmat, pe de o parte, că atât Jiangsu, cât și Ningbo Jinding utilizau cele două procese de producție a produsului în cauză și, pe de altă parte, că, în răspunsurile lor la chestionarul Comisiei, cei trei producători-exportatori determinaseră productivitatea exclusiv pe baza costului forței de muncă pentru fabricarea produsului în cauză, independent de procesul de producție. Astfel, reclamantele nu au fost în măsură să determine modul în care Comisia ar fi putut distinge cele două procese pentru a stabili costul forței de muncă.

222 Pe de altă parte, după cum a arătat Comisia, fără a fi contrazisă de reclamante în această privință, niciunul dintre cei trei producători-exportatori nu deținea documentație precisă care să definească cerințele în materie de cost al forței de muncă pe baza metodei de forjare a produsului.

223 Rezultă că, întrucât reclamantele nu au fost în măsură să prezinte Comisiei date în această privință, argumentul lor bazat pe eventuala diferență între orele de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză în funcție de procesul de producție ales trebuie respins.

224 *Secundo*, reclamantele contestă faptul că Comisia a calculat, pe baza datelor Jiangsu, costul forței de muncă al Ningbo Jinding, deoarece acesta ar fi condus la rezultate care, potrivit acestora, erau nerealiste, și anume că angajații Ningbo Jinding lucrau 52 de săptămâni pe an, șase zile pe săptămână și 17 ore pe zi.

225 Totuși, reiese din observațiile Ningbo Jinding cu privire la informarea finală că, pentru a ajunge la cifra de 17 ore de muncă pe salariat și pe zi, Ningbo Jinding a utilizat orele de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză, astfel cum au fost calculate pe baza „datelor disponibile” utilizate de Comisie, și le-a multiplicat cu numărul de salariați indicați în tabelul C5 din răspunsul la chestionar. Trebuie să se constate în această privință că, mai întâi, aceste date nu au fost verificate de Comisie. În continuare, reclamantele au admis că numărul de salariați ai Ningbo Jinding fluctuase semnificativ în cursul anchetei, astfel încât Comisia nu putea utiliza numărul de ore de muncă pe salariat al Jiangsu, înmulțit cu numărul de salariați ai celorlalți doi producători-exportatori, pentru a calcula costul forței de muncă. Prin urmare, cifra de 17 ore de muncă pe zi nu este coroborată cu elemente de probă concrete și rămâne în orice caz ipotetică.

226 În sfârșit, după cum a arătat Comisia, reiese din anexa R.3 la replică că Ningbo utiliza în calculul său numai „forță de muncă directă” necesară pentru fabricarea produsului în cauză, precum și „personalul de asistență în domeniul cercetării și dezvoltării”, în timp ce Comisia a precizat în instrucțiunile furnizate împreună cu chestionarul antidumping că „forța de muncă” utilizată pentru calcularea costului de producție trebuia să includă în același timp „forța de muncă directă și indirectă”. Prin urmare, este necesar să se constate că reclamantele nu au putut furniza Comisiei datele de care considera că avea nevoie.

227 În această privință, reiese din jurisprudență că, în măsura în care instituțiile depind de cooperarea voluntară a părților pentru a le furniza informațiile necesare în termenele stabilite, răspunsurile acestor părți la chestionarul prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și verificarea ulterioară pe care o poate efectua Comisia sunt esențiale pentru desfășurarea procedurii antidumping. Riscul ca, în cazul lipsei de cooperare din partea întreprinderilor vizate de anchetă, instituțiile să ia în considerare alte date decât cele furnizate ca răspuns la chestionar este inerent procedurii antidumping și urmărește să încurajeze cooperarea loială și diligentă a acestor întreprinderi (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, T-413/03, EU:T:2006:211, punctul 65 și jurisprudența citată).

228 Prin urmare, Comisia a considerat, în exercitarea puterii sale largi de apreciere că, în măsura în care atât Jiangsu, cât și Ningbo Jinding utilizau procesul de forjare la cald și la rece, ea nu era obligată să verifice dacă aceste procese presupuneau diferențe în ceea ce privește orele de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză în raport cu alte surse, în special orele de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză de către producătorii din Uniune. În această privință și în orice caz, Comisia a explicat că orele de muncă nu erau cerute în chestionarele producătorilor din Uniune. Așadar, aceste informații nu ar fi fost disponibile în sensul articolului 18 alineatul (5) din regulamentul de bază.

229 În aceste condiții, Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să concluzioneze că datele în discuție prezentau contradicții și lacune și că nu le putea utiliza.

230 În al doilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă Comisia a ales cele mai bune date pe care le avea la dispoziție pentru a calcula costul forței de muncă, trebuie amintit, de la bun început, că posibilitatea unor calcule alternative nu este suficientă pentru a constata că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

231 Astfel, obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază este de a permite Comisiei să finalizeze ancheta în cadrul constrângerilor de timp care îi sunt impuse. În aceste condiții, Comisia dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește necesitatea de a se baza pe articolul 18 din regulamentul de bază în examinarea datelor de care dispune, din cauza complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze.

232 Mai precis, în ceea ce privește, *primo*, posibilitatea de a se baza pe orele de muncă standard, trebuie arătat că Comisia a putut constata, fără a fi contrazisă de reclamante în această privință, că orele de muncă standard nu reflectau în mod necesar realitatea orelor dedicate în mod specific fabricării produsului în cauză.

233 De altfel, argumentul reclamantelor potrivit căruia orele standard au fost utilizate în cadrul altor anchete nu poate fi admis. În această privință, reiese din jurisprudență că legalitatea unui regulament de instituire a unor taxe antidumping trebuie apreciată în raport cu normele de drept și în special cu dispozițiile regulamentului de bază, iar nu în temeiul pretinsei practici decizionale anterioare a instituțiilor Uniunii [Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 107; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2021, RFA International/Comisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punctul 79, și Hotărârea din 4 octombrie 2006, Moser Baer India/Consiliul, T-300/03, EU:T:2006:289, punctul 45].

234 Astfel, regulamentul de bază nu definește ceea ce este o informație „necesară” în sensul articolului 18 alineatul (1) din acesta (Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 46).

235 Prin urmare, dat fiind că un element de informație poate permite să se stabilească concluzii într-o anchetă și poate fi inutil într-o altă anchetă, trebuie să se considere că aprecierea care permite să se determine dacă un anumit element de informație constituie sau nu constituie o „informație necesară” în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază trebuie să fie efectuată ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărei anchete, iar nu în abstract [Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 49].

236 În speță, Comisia a considerat necesară determinarea numărului de ore de muncă „efective” necesare pentru fabricarea produsului în cauză. Reclamantele nu contestă faptul că numărul de ore de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză este o informație necesară pentru anchetă, dar consideră că comunicarea orelor standard era suficientă. Prin urmare, ele nu aduc dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei în ceea ce privește respingerea calculării costului forței de muncă pe baza orelor de muncă standard în China.

237 Din aceleași motive, trebuie respins argumentul reclamantelor potrivit căruia nicio obligație legală chineză nu impune înregistrarea orelor efectiv lucrate, în măsura în care Comisia a considerat că orele de muncă efective necesare pentru fabricarea produsului în cauză erau informații necesare pentru calcularea valorii normale a produsului în cauză.

238 Această constatare nu este repusă în discuție de argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia ar fi putut utiliza orele legale pentru a calcula orele de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză, în loc să prezume un comportament nelegal. Astfel, după cum a arătat Comisia în considerentul (183) al regulamentului atacat, simpla existență a unei dispoziții de drept al muncii care delimitează numărul standard de ore de muncă pe care un lucrător le poate lucra nu constituie o dovadă suficientă pentru a demonstra orele efectiv lucrate, întrucât niciun

element nu a demonstrat în cursul anchetei că legislația muncii chineză era respectată sau aplicată și că zilele de muncă efective raportate de producătorii-exportatori corespundeau remunerației plătite efectiv personalului.

239 *Secundo*, în ceea ce privește posibilitatea propusă de reclamante de a utiliza numărul maxim de ore de muncă potrivit legislației chineze, Comisia a explicat că găsise la Jiangsu elemente de probă privind nerespectarea acestei reguli și absența aparentă de control al respectării sale. Astfel, Comisia a concluzionat că această valoare de referință nu era relevantă.

240 *Tertio*, în ceea ce privește posibilitatea de a se baza pe numărul mediu de ore de muncă pe angajat al Jiangsu, înmulțit cu numărul de salariați a doi alți producători-exportatori, după cum a explicat Comisia, un astfel de calcul nu este adecvat în măsura în care numărul de salariați care lucrează la Ningbo Jinding a fluctuat pe tot parcursul perioadei de anchetă. Astfel, informațiile furnizate de acest producător-exportator în această privință nu ar permite Comisiei să rețină o valoare pentru calculul forței de muncă. În consecință, reclamantele nu au furnizat Comisiei toate informațiile de care aceasta considera că are nevoie pentru calculul valorii normale a produsului în cauză.

241 Din considerațiile de mai sus rezultă că reclamantele nu au prezentat elemente suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în regulamentul atacat cu privire la numărul de ore de muncă efective necesar pentru fabricarea produsului în cauză. Or, o astfel de probă este necesară pentru a stabili că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere de natură să justifice anularea regulamentului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia (T-650/17, EU:T:2019:644, punctul 110).

242 Prin urmare, având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se constate că, în exercitarea puterii sale largi de apreciere, Comisia avea dreptul să considere, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că, în măsura în care producătorii-exportatori incluși în eșantion nu putuseră să îi furnizeze numărul de ore de muncă concrete ale salariaților lor care participau la ansamblul procesului de producție a produsului în cauză, ea se putea baza pe datele verificate ale unuia dintre cei trei producători-exportatori pentru a calcula valoarea normală a produsului în cauză.

243 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins.

4. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază

244 Reclamantele susțin în esență că Comisia nu se putea întemeia pe articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază pentru a stabili marja de dumping pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, în măsura în care, potrivit acestei dispoziții, Comisia nu trebuia să țină seama de marjele stabilite în împrejurările vizate la articolul 18 din acest regulament. Aceeași limitare ar rezulta din articolul 9.4 din Acordul antidumping care ar urmări să împiedice ca producătorii-exportatori cărora nu li s-a solicitat să coopereze cu ancheta să fie afectați de informațiile care lipsesc sau de informațiile insuficiente prezentate de producătorii-exportatori care făceau obiectul anchetei.

245 Comisia contestă argumentația reclamantelor.

246 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, la articolul 1 alineatul (2), regulamentul atacat a stabilit nivelurile taxei antidumping definitive, mai întâi, pentru cei trei producători-exportatori incluși în eșantion, și anume 22,1 % pentru Jiangsu, 46,1 % pentru Ningbo Jinding și 48,8 % pentru Wenzhou, apoi nivelurile pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion la 39,6 % și, în sfârșit, 86,5 % pentru toți ceilalți producători-exportatori din țara în cauză. Nivelul contestat în cadrul celui de al patrulea motiv este cel de 39,6 %.

247 Articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede următoarele:

„În cazul în care examinarea este limitată de către Comisie în conformitate cu articolul 17, orice taxă antidumping care se aplică importurilor provenind de la exportatorii sau producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar care nu au fost incluși în examinare, nu depășește marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, indiferent dacă valoarea normală stabilită pentru astfel de părți este determinată în baza articolului 2 alineatele (1)-(6) sau a articolului 2 alineatul (7) litera (a).

În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și *de minimis*, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18.”

248 Astfel, această dispoziție se aplică numai în cazul în care Comisia a recurs la metoda eșantionării, respectiv numai atunci când și-a limitat ancheta la un grup determinat de producători-exportatori, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază, astfel cum a făcut în procedura care a făcut obiectul prezentului litigiu.

249 În continuare, trebuie precizat că articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază este în esență identic cu articolul 9 alineatul (4) din Acordul antidumping, care prevede următoarele:

„Atunci când autoritățile au limitat examinarea lor în concordanță cu articolul 6 alineatul (10) teza a doua, o taxă antidumping aplicată importurilor provenind de la exportatori sau producători care nu sunt vizați de examinare nu trebuie să depășească:

(i) media ponderată a marjei de dumping stabilită pentru exportatorii sau producătorii selectați, sau

[…]

cu condiția ca autoritățile să nu ia în considerație, în sensul acestui alineat, marjele nule sau *de minimis* și nici marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (8). Autoritățile aplică taxe sau valori normale individuale pentru importurile provenind de la exportatorii sau producătorii care nu au fost vizați de examinare și care au furnizat informațiile necesare în timpul desfășurării anchetei, așa cum este prevăzut la articolul 6 paragraful 10.2.”

250 Curtea a statuat deja că principiul de drept internațional general al respectării angajamentelor contractuale (*pacta sunt servanda*), consacrat la articolul 26 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969 (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 1155, p. 331), implica faptul că, în vederea interpretării și aplicării Acordului antidumping, instanța Uniunii trebuia să țină seama de interpretarea diferitelor dispoziții ale acestui acord pe care a adoptat-o Organul de soluționare a litigiilor al OMC (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 32 și jurisprudența citată).

251 Potrivit considerentului (3) al regulamentului de bază, pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor din Acordul antidumping, este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii acestuia. Astfel, instanța Uniunii se poate baza pe rapoartele organului de apel al OMC în scopul interpretării dispozițiilor, identice în substanță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 33 și 34).

252 În raportul său referitor la diferendul „Statele Unite – Măsuri antidumping aplicate anumitor produse din oțel laminate la cald din Japonia” din 24 iulie 2001 (WT/DS 184/AB/R), organul de apel al OMC a considerat că articolul 9 alineatul (4) din Acordul antidumping stabilea o limită maximă pentru autoritățile în cauză cu privire la stabilirea plafonului pentru nivelul „rezidual global”, constând în faptul că marja stabilită pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion nu depășea marja medie ponderată a producătorilor-exportatori incluși în eșantion. Organul de apel a arătat de asemenea că articolul 9 alineatul (4) stabilea două interdicții. Prima împiedică autoritățile responsabile de anchetă să calculeze nivelul rezidual global utilizând marje nule sau *de minimis*, în timp ce a doua le interzice să calculeze acest plafon utilizând „marjele stabilite în condițiile prevăzute” la articolul 6 alineatul (8) din acord.

253 Mai precis, organul de apel al OMC a respins în mod explicit afirmația potrivit căreia a doua limitare viza numai marjele calculate în întregime pe baza datelor efectiv disponibile. Astfel, „condițiile prevăzute” la articolul 6 alineatul (8) din Acordul antidumping sunt condiții în care autoritățile responsabile de anchetă au recurs în mod corespunzător la datele disponibile pentru a suplini lipsa informațiilor necesare în dosar, iar aceste condiții pot de fapt să nu intervină decât pentru un număr redus de informații care trebuie să servească la calcularea marjei de dumping individuale pentru un exportator sau producător.

254 Pe de altă parte, organul de apel al OMC a considerat că această lectură a articolului 9 alineatul (4) din Acordul antidumping era compatibilă cu scopul dispoziției. Astfel, în măsura în care articolul 6 alineatul (8) din Acordul antidumping permite autorităților să acopere lacunele din dosar care rezultă din insuficiența sau lipsa informațiilor care trebuie comunicate de exportatorii care fac obiectul anchetei, articolul 9 alineatul (4) din Acordul antidumping ar urmări să împiedice ca exportatorii cărora nu li s-a solicitat să coopereze pe parcursul anchetei să sufere un prejudiciu din cauza lacunelor sau insuficienței informațiilor comunicate de exportatorii incluși în eșantion. Acest obiectiv ar fi așadar compromis dacă marja medie ponderată ar fi calculată, fie și doar în parte, pe baza datelor efectiv disponibile.

255 Organul de apel al OMC a constatat în mod explicit că diferendul pe care trebuia să îl examineze nu ridica problema remedierii unei situații precum cea în speță, în care toate marjele pe baza cărora Comisia trebuia să calculeze marja medie ponderată pentru producătorii-exportatori neincluși în eșantion trebuiau excluse din calcul în temeiul celei de a doua interdicții. Prin urmare, după ce a constatat existența unei lacune, acesta a explicat că diferendul pe care îl examina nu implica obligația de a soluționa această problemă.

256 În speță, Comisia s-a bazat pe acest raport pentru a apăra existența unei lacune în regulamentul de bază, care, în împrejurări precum cele ale prezentei cauze, îi impuneau o limitare fără a-i oferi o alternativă. Astfel, Comisia a susținut în fața Tribunalului că articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază urmărea să remedieze această lacună identificată referitoare la stabilirea marjei de dumping a producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion.

257 Articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede următoarele:

„În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile alese sau unele dintre ele refuză să coopereze, astfel încât rezultatele examinării pot fi semnificativ afectate, poate fi selectat un nou eșantion.

Cu toate acestea, în cazul în care refuzul de a coopera persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 18.”

258 Prin urmare, Comisia a susținut că nu dispune de „suficient timp” în sensul articolului 17 alineatul (4) din regulamentul de bază și că a fost obligată să stabilească marja medie ponderată pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, la fel ca pentru producătorii-exportatori necooperanți. Comisia a susținut că, dacă nu s-ar fi putut baza pe marjele celor trei producători-exportatori incluși în eșantion pentru calcularea marjei medii ponderate a celor cooperanți, dar neincluși în eșantion, i-ar fi plasat pe aceștia din urmă într-o situație mult mai defavorabilă, întrucât taxa antidumping aplicabilă ar fi fost fixată la 86,5 % precum pentru toți ceilalți producători-exportatori chinezi care nu au participat în niciun fel la anchetă în loc de 39,6 %.

259 În replică, reclamantele au contestat această argumentație, întrucât raționamentul întemeiat pe articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază ar fi cu totul nou și nu ar putea justifica regulamentul atacat *a posteriori*. Prin urmare, ele au considerat că era vorba de o motivare nouă a Comisiei. În ședință, reclamantele au susținut că articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază prevedea două etape, și anume, mai întâi, constatarea unui anumit grad de necooperare care putea avea o incidență materială, iar, apoi, constituirea unui nou eșantion. Dacă, în urma acestui nou eșantion, în continuare nu ar exista cooperare sau timpul nu ar fi suficient, ar putea să se aplice dispozițiile relevante ale articolului 18. Această ipoteză nu ar corespunde situației în cauză. Potrivit reclamantelor, articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază ar răspunde unor situații de blocaj în care niciun producător-exportator nu cooperează sau nu furnizează date.

260 În primul rând, Comisia a susținut în ședință că constituirea unui nou eșantion era o posibilitate, dar nu o obligație, întrucât articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că ea „poate” constitui un nou eșantion. În al doilea rând, Comisia a recunoscut că constatarea lacunei nu o exonera de obligația sa generală de a respecta pe de altă parte regulamentul de bază, cum este cazul în speță. În al treilea rând, Comisia a arătat că, în prezența unei lacune, putea aplica articolul 18 din regulamentul de bază în conformitate cu exigențele regulamentului menționat. În al patrulea rând, Comisia a susținut de asemenea că articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază nu constituia în mod necesar o protecție pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion. Astfel, în situația ipotetică în care doar două din trei marje ar trebui înlăturate, deoarece s-ar baza pe articolul 18 din regulamentul de bază, Comisia ar aplica marja rămasă producătorilor-exportatori în cauză, chiar atunci când aceasta ar fi cea mai ridicată dintre cele trei marje în discuție. Astfel, marja de dumping a acestor producători ar putea crește dacă una dintre marjele eșantionului nu ar putea fi reținută, deoarece ar fi stabilită utilizând date disponibile, în sensul articolului 18 din regulamentul de bază.

261 În lumina considerațiilor care precedă, trebuie să se constate, în primul rând, că, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să expună în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Totuși, nu se poate impune ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă aceasta respectă

cerințele impuse la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă. În special, ar fi excesiv să se impună o descriere detaliată a fiecăruia dintre aspectele care stau la baza actului în litigiu, printre altele atunci când reclamantele, precum în speță, au fost strâns implicate în procedura administrativă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 aprilie 2011, Far Eastern New Century/Consiliul, T-167/07, nepublicată, EU:T:2011:165, punctul 103 și jurisprudența citată).

262 În al doilea rând, este de asemenea necesar să se arate că, dacă datele celor trei producători-exportatori incluși în eșantion nu puteau fi utilizate din cauza limitării de la articolul 9 alineatul (6) al doilea paragraf din regulamentul de bază, eșantionul Comisiei devenea neoperațional pentru ancheta în discuție.

263 Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 201-243 de mai sus, Comisia a utilizat cele mai bune date disponibile referitoare la utilizarea forței de muncă necesare pentru fabricarea produsului în cauză, în măsura în care datele pe care i le comunicaseră producătorii-exportatori incluși în eșantion lipseau sau erau incoerente. Or, această constatare a fost făcută într-un moment avansat al anchetei, întrucât Comisia nu a constatat insuficiența datelor furnizate decât în cursul verificărilor încrucișate de la distanță. Întrucât procedura care conduce la instituirea unei taxe antidumping în conformitate cu regulamentul de bază urmează o abordare pe etape, marja de dumping a producătorilor-exportatori incluși în eșantion nu a fost fixată decât la informarea finală. În această privință, trebuie amintit că Comisia este obligată să finalizeze ancheta în termenele prevăzute, relativ scurte, strict limitate de regulamentul de bază, precum și de avizul de deschidere a anchetei în discuție. Astfel, ea nu dispunea de timp suficient pentru a selecta un nou eșantion, în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din regulamentul de bază.

264 În al treilea rând, pe de o parte, trebuie arătat că, după cum rezultă din considerentul (336) al regulamentului atacat, niciuna dintre reclamantele vizate de această marjă, și anume membrii vizați ai CCCME sau ceilalți cinci producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, nu a contestat concluziile Comisiei privind marja fixată pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion.

265 Pe de altă parte, trebuie arătat că articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, la care se referă articolul 9 alineatul (6) din acest regulament, prevede calcularea unei marje de dumping individuale pentru fiecare exportator sau producător neinclus în eșantion care solicită aceasta, prezentând un chestionar complet.

266 Astfel, potrivit articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, în cazul în care Comisia efectuează o eșantionare, poate fi calculată cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare producător-exportator care nu a fost selectat inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica finalizarea anchetei în timp util. În orice caz, după cum părțile au confirmat în ședință, niciuna dintre reclamantele în cauză nu și-a exprimat față de Comisie dorința de a face obiectul unei marje individuale.

267 În al patrulea rând, trebuie amintit că Comisia a explicat în regulamentul atacat că nivelul de cooperare fusese în general considerat slab și că trebuise să fundamenteze calcularea taxelor la nivel național pe datele disponibile din dosar.

268 În al cincilea rând, trebuie amintit că Comisia a utilizat datele disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază pentru calcularea valorii normale a produsului în cauză. Or, valoarea normală a produsului în cauză este aceeași pentru ansamblul producătorilor-exportatori ai produsului menționat din China, întrucât a fost construită în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel, ceea ce diferențiază marja de dumping a diferiților producători-exportatori este comparația valorii normale menționate cu propriile prețuri de export, în locul comparării valorii normale „generale” cu prețurile de export ale industriei. Astfel, producătorii-exportatori neincluși în eșantion ar obține eventual o marjă diferită, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, comparând prețurile lor de export cu valoarea normală constituită în temeiul „datelor disponibile” în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. În consecință, în lipsa constituirii unui nou eșantion de producători-exportatori în ansamblu, limitarea din articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază nu ar fi putut fi invocată în speță.

269 Prin urmare, acceptând ipoteza potrivit căreia Comisia era obligată să utilizeze „datele disponibile” în sensul articolului 18 din regulamentul de bază pentru construirea valorii normale, întrucât informațiile comunicate de producătorii-exportatori incluși în eșantion erau insuficiente, se poate afirma că această etapă era indispensabilă în cadrul anchetei în discuție. În plus, s-a stabilit de asemenea că Comisia a recurs la eșantionare pentru ancheta în discuție, ceea ce, de altfel, nu este contestat în cadrul prezentei acțiuni, din cauza numărului de producători-exportatori vizați, ale căror date nu ar fi putut fi examinate individual în timp util. Or, după cum reiese din jurisprudența citată la punctul 227 de mai sus, Comisia nu dispune de niciun mijloc pentru a-i constrânge pe producătorii exportatori incluși în eșantion să îi furnizeze informațiile pe care le consideră necesare pentru încheierea anchetei sale.

270 În consecință, trebuie constatat că marja producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion a fost determinată de Comisie nu într-un mod arbitrar sau punitiv, ci după ce a constatat, într-o etapă târzie a procedurii administrative că, pe de o parte, din cauză că datele furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion erau incoerente și, pe de altă parte, din cauză că contextul mondial afectat de epidemia de COVID-19 împiedica efectuarea unor verificări la fața locului, ea era obligată să aplice unora dintre reclamante articolul 18 din regulamentul de bază.

271 Rezultă că reclamantele nu au stabilit că Comisia nu se putea baza pe articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază pentru a stabili marja medie ponderată a producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion.

272 Prin urmare, al patrulea motiv trebuie respins.

5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6) din regulamentul de bază, coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din regulamentul menționat

273 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că Comisia a analizat în mod eronat prejudiciul și legătura de cauzalitate, în primul rând, pentru că nu a ținut seama de faptul că majoritatea producătorilor din Uniune fabricau în esență elemente de fixare non-standard, în timp de majoritatea importurilor chineze priveau elemente de fixare standard. Așadar, Comisia ar fi trebuit să examineze dacă industria Uniunii și exportatorii chinezi se concentrau în mod egal pe cele două segmente sau dacă unul sau mai multe segmente erau în mai mare măsură susceptibile decât altele să fie vizate de importurile care făceau obiectul unui dumping. În plus,

refuzul Comisiei nu s-ar baza pe elemente care să indice că tipurile de produse în discuție erau interschimbabile sau că se concurau. În această privință, reclamantele adaugă că, pe lângă diferențele de preț importante, cele două tipuri de produse au destinații diferite și sunt vândute unor industrii diferite. Astfel, elementele de fixare non-standard ar fi utilizate în sectoarele în care securitatea joacă un rol esențial și în industriile sensibile la calitate, în timp ce elementele de fixare standard ar fi utilizate în sectoarele construcției, mobilierului și bricolajului. Reclamantele contestă faptul că, în pofida încercărilor repetate ale părților interesate care solicitau o analiză segmentată, Comisia a refuzat să efectueze o astfel de analiză.

274 În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia nu își întemeiază pe nicio probă afirmația potrivit căreia producătorii-exportatori chinezi aveau capacitatea să producă și să exporte elemente de fixare non-standard și că, în orice caz, ea ar fi trebuit să analizeze impactul real al importurilor în cursul perioadei avute în vedere. Or, potrivit anchetei desfășurate de CCCME, numai patru producători chinezi ar fi preconizat să exporte elemente de fixare non-standard în anii următori perioadei considerate, iar 28 de producători nu ar fi preconizat o astfel de posibilitate.

275 În al treilea rând, reclamantele susțin în esență că segmentarea este dovedită și de faptul că Comisia a fost obligată să mărească eșantionul producătorilor din Uniune, deoarece informațiile obținute anterior de la cele patru întreprinderi incluse în eșantionul inițial nu acopereau fabricarea de elemente de fixare standard. Corespondența dintre produse n-ar fi fost în final constatată decât pentru 24 % din producția producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

276 În al patrulea rând, în ceea ce privește utilizarea metodei numerelor de control ale produsului (denumite în continuare „NCP-uri”) pentru analiza subcotării prețurilor, reclamantele contestă procentajul de 90 % de corespondență invocat de Comisie, susținând că aceasta din urmă nu trebuia să se focalizeze pe importurile chineze, ci pe vânzările din Uniune. Astfel, Comisia ar fi trebuit să examineze dacă vânzările industriei Uniunii făcuseră obiectul unei subcotări și să ia în considerare procentajul de corespondență din punctul de vedere al industriei Uniunii pentru a aprecia existența unei subcotări semnificative a prețurilor cauzată de importurile care fac obiectul unui dumping. Reclamantele susțin că Comisia nu a stabilit o subcotare a prețurilor decât pentru o mică parte din industria Uniunii care ar fabrica elemente de fixare standard, iar apoi a extins aceste constatări industriei Uniunii în ansamblul său.

277 În al cincilea rând, reclamantele invocă aceleași preocupări în ceea ce privește principalele grupe de elemente de fixare, și anume șuruburile, buloanele și șaibele, care au fiecare utilizări finale foarte diferite, care ar justifica o analiză segmentată a prejudiciului. Cei trei producători-exportatori incluși în eșantion nu ar exporta decât șuruburi și șaibe. Așadar, Comisia ar fi încălcat articolul 3 alineatele (2) și (6) din regulamentul de bază, întrucât a stabilit existența unui prejudiciu pentru producătorii de șaibe din Uniune.

278 Comisia contestă argumentele reclamantelor.

279 De la bun început, trebuie să se constate că, pentru a stabili prejudiciul, articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază prevede că trebuie efectuată o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului lor asupra prețurilor produselor similare pe piața Uniunii, precum și a efectului lor asupra industriei Uniunii.

280 În ceea ce privește în special efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, articolul 3 alineatul (3) a doua teză din regulamentul de bază precizează că se va analiza dacă a existat în cazul acestor importuri o subcotare semnificativă a prețului în raport cu

prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au într-un alt mod ca efect diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care altfel s-ar fi produs.

281 Articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază precizează, în ceea ce îl privește, că examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici pertinenți care influențează situația acestei industrii. Această dispoziție conține o listă a diferiților factori care pot fi luați în considerare și precizează că această listă nu este exhaustivă și că unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare [a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2017, Yingli Energy (China) și alții/Consiliul, T-160/14, nepublicată, EU:T:2017:125, punctul 188 și jurisprudența citată].

282 Potrivit articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să demonstreze că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu important industriei Uniunii, ținând seama de volumul și de nivelul prețurilor acestora, cu ajutorul tuturor elementelor de probă relevante.

283 Pe de altă parte, rezultă din articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază că determinarea prejudiciului trebuie efectuată la nivelul industriei Uniunii în ansamblul său.

284 În continuare, trebuie amintit că, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, larga putere de apreciere recunoscută Comisiei din cauza complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze în cadrul unei proceduri antidumping privește și stabilirea existenței unui prejudiciu adus industriei Uniunii (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 112 și jurisprudența citată). De asemenea, întrucât examinarea existenței unei subcotări a prețurilor este o problemă complexă din punct de vedere economic pentru care regulamentul de bază nu impune nicio metodă specifică, Comisia se bucură de o largă putere de apreciere în această privință (Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 99).

285 Astfel, controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere. Aceasta este în special situația în ceea ce privește stabilirea factorilor care cauzează un prejudiciu industriei Uniunii în cadrul unei anchete antidumping (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 36 și jurisprudența citată).

286 De asemenea, Curtea a statuat în mod iterativ că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiau constatările nu constituia o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a acestor instituții. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul are sarcina nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, precum și fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații

complexe și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 37 și jurisprudența citată).

287 Reiese din înșiși termenii articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază că metoda urmată pentru a determina o eventuală subcotare a prețurilor trebuie, în principiu, să fie operată la nivelul „produsului similar”, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul menționat, chiar dacă acesta poate, cum este cazul în speță, să fie compus din diferite tipuri de produse care aparțin mai multor segmente de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 74). Prin urmare, regulamentul de bază nu impune Comisiei, în principiu, nicio obligație de a efectua o analiză a existenței subcotării prețurilor la alt nivel decât cel al produsului similar (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 75).

288 Aceeași interpretare rezultă și din Acordul antidumping, la care se referă reclamantele, întrucât autoritatea însărcinată cu ancheta antidumping nu este obligată, în temeiul articolului 3 alineatul 3.2 din Acordul antidumping, să dovedească existența unei subcotări a prețurilor pentru fiecare tip de produse vizate de examinare sau în ceea ce privește toată gama de produse care constituie produsul național similar (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 76).

289 Totuși, pentru a asigura obiectivitatea analizei subcotării prețurilor, Comisia poate, în anumite împrejurări, să fie obligată să procedeze la o astfel de analiză la nivelul segmentelor pieței produsului avut în vedere, chiar dacă larga putere de apreciere de care ea dispune pentru a stabili printre altele existența unui prejudiciu se extinde, cel puțin, la deciziile privind alegerea metodei de analiză, datele și probele care trebuie culese, metoda de calcul care trebuie utilizată pentru stabilirea marjei de subcotare, precum și interpretarea și evaluarea datelor culese (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 78).

290 Acesta poate fi cazul într-o situație marcată de existența unei segmentări importante a pieței produsului în cauză și de faptul că importurile care fac obiectul anchetei antidumping erau concentrate marea lor majoritate într-unul dintre segmentele de piață ale produsului respectiv, sub rezerva însă ca produsul similar în ansamblul său să fie luat în considerare în mod corespunzător. Situația poate fi aceeași și într-un caz special caracterizat printr-o concentrare puternică a vânzărilor interne și a importurilor care fac obiectul unui dumping pe segmente distincte, precum și prin diferențe de preț absolut semnificative între aceste segmente. Astfel, în aceste împrejurări, Comisia poate fi obligată să ia în considerare cotele de piață ale fiecărui tip de produs și aceste diferențe de preț pentru a garanta obiectivitatea analizei referitoare la existența subcotării prețurilor (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 167 și jurisprudența citată).

291 În ceea ce privește probele pe care Comisia se poate baza pentru a concluziona în sensul existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii, reiese din cuprinsul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază că este obligată să țină seama în analiza sa privind subcotarea prețurilor de toate elementele de probă pozitive relevante (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 77). Regulamentul de bază nu definește însă noțiunea de „elemente de probă pozitive”. Ținând seama de sensul literal al acestei noțiuni, de contextul său, care cuprinde printre altele cerința unei examinări obiective prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din acest regulament, și de finalitatea stabilirii existenței unui prejudiciu,

și anume de a permite impunerea unei taxe antidumping în privința importurilor care fac obiectul unui dumping, noțiunea menționată desemnează elemente materiale care stabilesc în mod afirmativ, obiectiv și verificabil realitatea indicatorilor acestui prejudiciu. Prin urmare, aceasta exclude ca simple afirmații, supoziții sau considerații aleatorii să poată constitui astfel de indicatori (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 118).

292 În lumina acestor indicații și precizări trebuie să se examineze temeinicia afirmațiilor reclamantelor cu privire la eroarea vădită de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Comisia bazându-se pe produsul similar în ansamblul său pentru analiza prejudiciului și neexaminându-l pe acesta din urmă pe segmente.

293 În primul rând, trebuie să se constate că, potrivit considerentului (110) al regulamentului atacat, în funcție de caracteristicile fizice și tehnice de bază și de utilizările finale ale acestora, toate elementele de fixare au fost considerate ca fiind un singur produs în sensul procedurii în discuție.

294 Reiese din jurisprudență, pe de o parte, că pentru definiția produsului în cauză, Comisia poate ține seama de mai mulți factori, precum caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor, utilizarea acestora, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator, canalele de distribuție, procesul de fabricație, costurile de producție și calitatea (Hotărârea din 13 septembrie 2010, Whirlpool Europe/Consiliul, T-314/06, EU:T:2010:390, punctul 138, și Hotărârea din 17 decembrie 2010, EWRIA și alții/Comisia, T-369/08, EU:T:2010:549, punctul 82). Pentru a stabili dacă este vorba de produse diferite, este necesar printre altele să se verifice dacă acestea prezintă aceleași caracteristici tehnice și fizice, aceleași utilizări fundamentale finale și același raport între calitate și preț. În această privință, ar trebui să se evalueze totodată interschimbabilitatea și concurența dintre aceste produse (Hotărârea din 18 aprilie 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, punctul 44).

295 Totuși, având în vedere caracterul indicativ al listei criteriilor indicate la punctul 294 de mai sus, nimic nu obligă Comisia să determine produsul în cauză recurgând la ansamblul criteriilor menționate. Nici nu este indispensabil ca analiza fiecăruia dintre criterii să fie de natură să conducă la același rezultat [a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2017, Yingli Energy (China) și alții/Consiliul, T-160/14, nepublicată, EU:T:2017:125, punctul 114 și jurisprudența citată].

296 Astfel, regulamentul de bază nu precizează modul în care trebuie să se definească produsul sau gama de produse care pot face obiectul unei anchete de dumping, nici nu impune o clasificare detaliată (Hotărârea din 25 septembrie 1997, Shanghai Bicycle/Consiliul, T-170/94, EU:T:1997:134, punctul 61).

297 Rezultă că produse care nu sunt identice pot să fie regrupate în aceeași definiție a produsului în cauză și să facă, împreună, obiectul unei anchete antidumping [Hotărârea din 10 octombrie 2012, Gem-Year și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Consiliul, T-172/09, nepublicată, EU:T:2012:532, punctul 60]. Astfel, determinarea „produselor similare” se înscrie în cadrul marjei largi de apreciere de care dispune Comisia în analiza situațiilor economice complexe. Examinarea temeiniciei includerii unui produs specific în cadrul listei de produse trebuie efectuată în funcție de caracteristicile produsului în cauză, astfel cum este definit de Comisie, iar nu în funcție de cele ale produselor care compun produsul în cauză sau ale subcategoriilor acestuia (Hotărârea din 18 noiembrie 2014, Photo USA Electronic Graphic/Consiliul, T-394/13, nepublicată, EU:T:2014:964, punctul 30).

298 În speță, trebuie arătat că reclamantele nu contestă distincția reținută de Comisie între elementele de fixare standard și non-standard în funcție de conformitatea sau nu cu un standard internațional. Astfel, elementele de fixare sunt calificate drept standard atunci când răspund la standarde internaționale specifice, în timp ce cele calificate drept non-standard nu corespund unei norme internaționale precise recunoscute. Astfel, potrivit considerentului (372) al regulamentului atacat, elementele de fixare standard sunt descrise în detaliu de standarde industriale, cum ar fi, de exemplu, Deutsches Institut für Normung (DIN), Organizația Internațională de Standardizare (ISO) sau Standardele europene (EN) elaborate și menținute de Comitetul European de Standardizare (CEN). Pe de altă parte, elementele de fixare non-standard prezintă diferențe față de standardele recunoscute de industrie și sunt adesea conforme cu proiectul sau cerințele unui anumit utilizator. Astfel, desenele clientului care se abat de la un standard internațional recunoscut fac ca un element de fixare să fie non-standard. În mod similar, elementele de fixare fabricate pe liniile de producție standard sunt considerate elemente de fixare non-standard atunci când nu respectă pe deplin un standard specific al industriei, recunoscut la nivel internațional.

299 Rezultă că aceste elemente sunt prezente într-o vastă categorie de sectoare, care utilizează elemente de fixare de mai multe tipuri. Astfel, definiția a ceea ce constituie un element de fixare standard și non-standard nu ține seama de complexitatea sau de costul de producție al industriilor vizate sau al materiilor prime utilizate. Rezultă de asemenea că același obiect, precum o piesă de mobilier sau un autovehicul, poate fi compus atât din elemente de fixare standard, cât și din elemente de fixare non-standard.

300 Această analiză nu este infirmată de argumentația reclamantelor. Astfel, reclamantele au susținut că elementele de fixare non-standard se adresau în special industriilor în care securitatea era mai importantă, în timp ce elementele standard erau utilizate mai ales în domenii precum construcția. Or, niciun element de probă nu a fost adus în ceea ce privește această distincție operată de reclamante, astfel încât este posibil să se constate că fiecare tip de element de fixare se adresa exclusiv unei anumite industrii. De altfel, reclamantele nu au adus nicio probă care să demonstreze că elementele de fixare standard și non-standard nu erau în concurență.

301 Comisia a reunit elementele de fixare standard și non-standard în cadrul aceleiași categorii pentru motivul că trebuiau să răspundă la aceleași caracteristici fizice și tehnice. Trebuie constatat în această privință că acești factori figurează printre cei recunoscuți de jurisprudența citată la punctul 294 de mai sus. În plus, astfel cum reiese din precizările aduse la punctul 298 de mai sus, procesele de producție sau de distribuție a elementelor de fixare standard și non-standard se pot suprapune. Pe de altă parte, Comisia a explicat în considerentul (402) al regulamentului atacat că ancheta arătase de asemenea o suprapunere a aplicațiilor și utilizărilor finale între cele două tipuri de elemente de fixare.

302 Or, reclamantele nu au prezentat elemente suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierile reținute de Comisie în regulamentul atacat privind definiția produsului în cauză. În consecință, abordarea Comisiei este conformă jurisprudenței care a recunoscut că apartenența produselor la game diferite nu era suficientă pentru a stabili, în sine, lipsa interschimbabilității lor și, prin urmare, oportunitatea de a efectua o analiză pe segment, din moment ce produse care aparțin unor game distincte pot avea funcții identice sau pot răspunde acelorași nevoi (a se vedea Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 383 și jurisprudența citată). De altfel, reiese de asemenea din jurisprudență că, deși diferența de preț dintre diferitele segmente ale pieței se explică printr-o utilizare diferită a produselor care se încadrează în

definiția produsului în cauză, această diferență de preț este în orice caz luată în considerare în cadrul analizei subcotării prețurilor potrivit metodei NCP-urilor, astfel încât nu era necesar să se efectueze o analiză a prejudiciului pe segment (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 112-114).

303 Prin urmare, Comisia a putut considera, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că elementele de fixare standard și non-standard erau produse similare.

304 În al doilea rând, este necesar să se constate că, *primo*, Comisia a precizat în considerentul (402) al regulamentului atacat că ancheta a arătat că industria Uniunii producea și vindea elemente de fixare standard și non-standard și că producătorii-exportatori exportau elemente standard și non-standard către Uniune. *Secundo*, Comisia a constatat că importurile din produsul în cauză concurau cu vânzările industriei Uniunii pentru aceleași utilizări și aplicații. *Tertio*, Comisia s-a întemeiat pe elemente de probă care figurau în dosar și care arătau că producătorii-exportatori chinezi aveau capacitatea să producă și să exporte elemente de fixare non-standard, chiar dacă cei incluși în eșantion exportau puține elemente non-standard. Astfel, tipurile de produse importate de la producătorii-exportatori chinezi corespundeau în proporție de peste 90 % tipurilor de produse fabricate și vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion, iar o comparație a prețurilor elementelor de fixare standard și non-standard indica invariabil o subcotare semnificativă a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative. *Quarto*, Comisia a concluzionat că toți producătorii din Uniune, inclusiv cei care produceau elemente de fixare non-standard, indiferent de gama de produse, aveau tendințe de scădere în ceea ce privește volumul producției și vânzărilor, precum și a marjelor de profit, iar aceasta arăta că importurile din China aveau efecte negative asupra tuturor producătorilor din Uniune incluși în eșantion. *Quinto*, Comisia a arătat că la dosar existau elemente de probă potrivit cărora producătorii din Uniune nu puteau să își extindă producția și vânzările de elemente de fixare standard din cauza faptului că importurile din China exercitau o presiune asupra prețurilor pe piața Uniunii. *Sexto*, deteriorarea indicatorilor de prejudiciu macroeconomici în paralel cu creșterea importurilor din China, precum și tendința de scădere a indicatorilor microeconomici ai tuturor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au arătat că exista concurență pe piață între industria Uniunii și importurile din China la nivelul produsului similar.

305 Tribunalul a solicitat Comisiei să precizeze care erau elementele dosarului care i-au permis să constate capacitatea producătorilor-exportatori chinezi de a exporta elemente de fixare non-standard către Uniune, întrucât reclamantele au contestat această afirmație.

306 În această privință, mai întâi, Comisia a explicat că, în cursul anchetei, un număr semnificativ de importatori și de producători-exportatori chinezi, printre care un membru în cauză al CCCME și una dintre persoanele juridice al căror nume figurează în anexă, au solicitat să fie excluși din anchetă, susținând că elementele de fixare pe care le produceau prezentau caracteristici speciale în aspecte precum caracteristicile fizice și tehnice ale acestora, utilizarea lor, caracterul interschimbabil, procesul lor de producție, prețul acestora și procesul lor de certificare și erau destinate unei utilizări diferite de cea a elementelor de fixare standard. Comisia a prezentat de asemenea proba solicitărilor menționate, care manifestau legătura strânsă dintre cele două segmente vizate.

307 Astfel, reiese din cuprinsul anexei E.1 la răspunsurile scrise ale Comisiei la întrebările Tribunalului că doi importatori-distribuitori din Uniune solicitaseră excluderea șuruburilor pentru lemn din definiția produsului în cauză din anchetă, afirmând că între 40 % și 60 % din totalul importurilor

de șuruburi pentru lemn în Uniune proveneau din China. Aceștia au susținut că importurile de șuruburi pentru lemn din fier sau oțel, altele decât cele din oțel inoxidabil, trebuiau excluse din anchetă, pe baza criteriilor citate la punctul 294 de mai sus, susținând de asemenea că aceste produse necesitau o certificare suplimentară pentru a fi vândute pe teritoriul Uniunii. Astfel, potrivit definiției reținute de Comisie, șuruburile pentru lemn importate din China de acești doi importatori-distribuitori nu sunt elemente de fixare standard în măsura în care șuruburile menționate se abat de la standardele internaționale. De asemenea, doi producători-exportatori chinezi au susținut că exportau șuruburi pentru structuri din lemn care erau elemente de fixare non-standard, fabricate pe măsură, în timp ce un membru vizat al CCCME a solicitat de asemenea ca șuruburile de tip Ericsson (sau șuruburi autofiletante) să fie excluse din definiția produsului din cauza utilizărilor finale specifice ale acestora.

308 În continuare, anexa E.6 depusă de Comisie prezintă poziția intervenientei care constatase că numeroase produse exportate de producătorii-exportatori chinezi fuseseră clasificate în mod eronat în categoria elementelor de fixare standard și că, în realitate, importurile de elemente de fixare non-standard erau mult mai importante în cursul perioadei de anchetă. Astfel, pe de o parte, intervenienta a apreciat că anumite elemente de fixare non-standard fuseseră clasificate în mod eronat drept elemente standard în răspunsurile la chestionar furnizate de EFDA, care reținuse alte criterii decât cele din chestionarul Comisiei cu privire la ceea ce distingea elementele de fixare standard de cele non-standard. Pe de altă parte, răspunsurile la chestionarul menționat ar ignora faptul că elementele de fixare standard importate în Uniune necesită o procedură de certificare suplimentară înainte de livrarea produselor către producătorii de echipamente originale. Răspunsurile EFDA anexate de intervenientă la scrisoarea sa confirmă aceste afirmații.

309 În sfârșit, reiese de asemenea din dovezile prezentate de Comisie că doi dintre cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion au exportat către Uniune elemente de fixare non-standard în cursul perioadei de anchetă. Pe de altă parte, reclamantele au recunoscut că producătorii din Uniune și producătorii chinezi fabricau în același timp elemente de fixare standard și non-standard. Totuși, reclamantele au susținut că această observație nu era relevantă și că Comisia ar fi trebuit să examineze dacă industria Uniunii și producătorii-exportatori chinezi se concentrau în mod egal pe cele două segmente sau dacă un segment era mai susceptibil să fie vizat decât altul.

310 Or, reiese cu claritate din jurisprudența citată la punctele 289 și 290 de mai sus că Comisia nu este obligată să procedeze la o analiză pe segment a prejudiciului decât atunci când elementele de probă demonstrează o segmentare deosebit de importantă a importurilor vizate, însă sub rezerva ca produsul similar în ansamblul său să fie luat în considerare în mod corespunzător (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 80).

311 În orice caz, o astfel de segmentare deosebit de importantă nu reiese din elementele de probă prezentate de părți Tribunalului.

312 Astfel, pe de o parte, reclamantele nu contestă că producătorii din Uniune, în special cei incluși în eșantion, produc atât elemente de fixare standard, cât și elemente de fixare non-standard. Potrivit anchetei Comisiei, această producție avea loc în aceleași unități de producție. Rezultă că importurile chineze de elemente de fixare pot concura producția tuturor elementelor de fixare fabricate de industria Uniunii.

313 Pe de altă parte, reclamantele au susținut că faptul că elementele de fixare importate corespundeau în proporție de 90 % elementelor de fixare produse de industria Uniunii era lipsit de relevanță, întrucât Comisia trebuia să examineze dacă vânzările din Uniune, iar nu importurile chineze, făceau obiectul unei subcotări pentru a aprecia prejudiciul. Or, o astfel de argumentație în mod clar nu este susținută de jurisprudența pertinentă. Astfel, din coroborarea articolului 1 alineatul (1) cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază rezultă că prejudiciul trebuie apreciat cu ocazia „punerii în liberă circulație în cadrul Uniunii" a produsului care face obiectul unui dumping. În consecință, contrar celor susținute de reclamante, calcularea subcotării trebuie efectuată, în principiu, la nivelul importurilor care fac obiectul dumpingului (Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 102).

314 Rezultă că Comisia și-a întemeiat concluziile privind capacitatea producătorilor-exportatori chinezi de a exporta către Uniune elemente de fixare non-standard pe elemente de probă pozitive, care demonstrează pe de altă parte interferența dintre cele două segmente de piață.

315 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia a fost obligată să mărească eșantionul de producători din Uniune la șase luni de la deschiderea anchetei, din cauza faptului că producătorii incluși în eșantionul inițial nu produceau sau nu vindeau suficiente elemente de fixare standard, trebuie să se constate că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 6 și 7 de mai sus, eșantionul producătorilor din Uniune a trebuit revizuit din cauza lipsei de informații de la cei selecționați inițial. Aceste informații figurau în dosarul neconfidențial.

316 În această privință, trebuie constatat că Comisia s-a conformat cerințelor articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază în materie de eșantionare, care prevede că, în cazul în care numărul reclamantelor, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării, sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

317 Reiese din jurisprudență că selectarea finală a eșantionului intră în sarcina Comisiei, pentru care ea dispune de o largă putere de apreciere (a se vedea Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 293 și jurisprudența citată). În consecință, controlul instanței Uniunii în această privință este limitat în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 285 de mai sus.

318 Într-un astfel de context, revine reclamantelor, în temeiul jurisprudenței, sarcina de a prezenta elemente de probă care să permită Tribunalului să constate că, atunci când a compus astfel eșantionul industriei Uniunii, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în evaluarea prejudiciului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 295 și jurisprudența citată).

319 Or, reclamantele nu au adus nicidecum dovezi în sensul constatării unei erori vădite de apreciere a Comisiei în cadrul selectării producătorilor din Uniune incluși în eșantion și al demonstrării faptului că Comisia nu a respectat cerințele care decurg din regulamentul de bază sau din jurisprudența în această privință.

320 În plus, dacă un producător din Uniune selectat inițial nu poate sau nu dorește să participe la ancheta Comisiei, aceasta din urmă nu dispune de nicio competență de investigare care să îi permită să îl constrângă să participe la anchetă sau să furnizeze informații în temeiul Regulamentului de bază (a se vedea Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, nepublicată, EU:T:2015:295, punctul 152 și jurisprudența citată).

321 Cu toate acestea, dacă eșantionul producătorilor din Uniune includea în final mai mulți producători de elemente de fixare standard decât în componența inițială, trebuie constatat că acesta a fost, prin urmare, mai reprezentativ pentru cele două segmente ale pieței elementelor de fixare. Astfel, Comisia a explicat că, întrucât doi din cei șase producători din Uniune selectați inițial încetaseră să coopereze, ea era obligată, pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului rămas, inclusiv la nivelul gamei de produse, să selecționeze doi noi producători. Prin urmare, această împrejurare nu poate constitui dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei în analiza existenței unui prejudiciu asupra industriei Uniunii.

322 În orice caz, reclamantele nu au prezentat niciun element de probă care să permită Tribunalului să constate că Comisia a manipulat compoziția eșantionului selecționat al industriei Uniunii, astfel încât să îl facă mai puțin reprezentativ pentru industria Uniunii.

323 În consecință, afirmația reclamantelor potrivit cărora modificarea eșantionului producătorilor din Uniune în cursul procedurii demonstrează o producție insuficientă de elemente de fixare standard de către industria Uniunii în ansamblu trebuie înlăturată.

324 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor cu privire la slaba corespondență a NCP-urilor, trebuie amintit că NCP-urile sunt coduri alfanumerice utilizate în anchetele antidumping pentru a stabili o corespondență între tipurile de produse. În cadrul anchetei, întreprinderile contactate sunt invitate să își clasifice produsele în categorii cărora le corespund aceste coduri. Acestora din urmă le sunt atașate caracteristici specifice ale produsului care au fost considerate relevante, deoarece au influențat costul de producție sau costul de vânzare.

325 Rezultă din jurisprudență că, atunci când produsul în cauză conține o gamă largă de bunuri, regruparea lor în categorii mai mult sau mai puțin omogene poate fi indispensabilă, pentru a permite o comparație echitabilă între produse comparabile și pentru a evita astfel un calcul eronat al prejudiciului din cauza unor comparații inadecvate (Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctele 550 și 551).

326 Astfel, analiza prejudiciului potrivit unei metode „NCP cu NCP” este considerată adecvată, în special atunci când este vorba de produse complexe ale căror modele prezintă caracteristici tehnice diferite și prețuri care pot varia în mod semnificativ (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 septembrie 2021, Severstal/Comisia, T-753/16, nepublicată, EU:T:2021:612, punctul 72 și jurisprudența citată).

327 Dacă intenționează să conteste în mod util abordarea utilizată de Comisie în acest cadru, reclamantele trebuie să demonstreze că codificarea propusă de Comisie era vădit necorespunzătoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 552).

328 Or, în speță, reclamantele nu fac însă o asemenea afirmație. În schimb, ele susțin că Comisia nu a stabilit o corespondență pentru 138 dintre cele 267 de NCP-uri ale producătorilor incluși în eșantion.

329 În această privință, Comisia a explicat că, în speță, fiecare NCP cuprindea în realitate o serie de șase caracteristici, care includeau faptul de a fi standard sau non-standard, dar și alte caracteristici precum rezistența, diametrul, lungimea sau acoperirea. Un tip de produs se compune astfel dintr-o combinație de caracteristici și nu există o corespondență decât atunci când toate caracteristicile tipului de produs fabricat de industria Uniunii corespund tipului de produs exportat. Astfel, afirmația reclamantelor întemeiată pe o corespondență de 24 % nu privește decât tranzacțiile corespunzătoare pentru combinația întreagă de caracteristici. Cu toate acestea, dacă ar trebui luată în considerare numai caracteristica referitoare la caracterul standard sau non-standard al unui element de fixare, corespondența ar fi de 44 % în măsura în care 44 % dintre vânzările incluse în eșantion ar fi vânzări de elemente de fixare standard.

330 Astfel, Comisia a arătat în mod întemeiat că faptul că industria Uniunii vindea și alte tipuri de produse care nu corespundeau exporturilor producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion nu invalida concluzia unei concurențe între produsul importat și produsul fabricat pe teritoriul Uniunii, dar nu era decât consecința alegerii metodei NCP-urilor și a recursului la eșantionare, care de altfel nu este contestat în speță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 144).

331 În orice caz, rezultă cu claritate din tabelele de corespondență furnizate de Comisie că procentajul de corespondență de 90 % pe baza metodei NCP-urilor este dovedit.

332 Rezultă că obiecția reclamantelor privind existența unei subcotări pentru numai o mică parte din vânzările din Uniune, care echivalează în esență cu a repune în discuție posibilitatea Comisiei de a se întemeia pe eșantioane reprezentative, trebuie respinsă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 412).

333 Acest aspect este susținut de faptul că examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii, care trebuie efectuată în scopul stabilirii unui prejudiciu, implică o comparație a vânzărilor nu ale unei singure întreprinderi, ci ale mai multor întreprinderi, și anume producătorii-exportatori incluși în eșantion și întreprinderile care fac parte din industria Uniunii incluse în eșantion. Or, o comparație a vânzărilor acestor întreprinderi va fi adesea mai dificilă în cadrul analizei subcotării prețurilor decât în cel al determinării marjei de dumping, din moment ce gama tipurilor de produse vândute de aceste întreprinderi diferite va avea tendința de a nu se suprapune decât în parte (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 195).

334 Un asemenea risc legat de faptul că anumite tipuri de produse nu pot fi luate în considerare în cadrul analizei subcotării prețurilor din cauza diferenței de gamă a produselor vândute de aceste diferite întreprinderi este încă și mai ridicat atunci când NCP-urile sunt mai detaliate. Astfel, deși o mai mare granularitate a NCP-urilor are avantajul de a fi comparate tipuri de produse care prezintă mai multe caracteristici fizice și tehnice comune, aceasta are, în sens invers, dezavantajul de a crește posibilitatea ca anumite tipuri de produse vândute de unele sau altele dintre societățile vizate să nu aibă echivalent și, prin urmare, să nu poată fi comparate și nici

luate în considerare în această analiză (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 196).

335 Astfel, exercitarea de către Comisie a largii sale puteri de apreciere în ceea ce privește alegerea metodei care trebuie urmată pentru analizarea unei subcotări a prețurilor poate avea drept consecință inevitabilă, așa cum este cazul metodei NCP-urilor, ca anumite tipuri de produse să nu poată fi comparate și, prin urmare, să nu fie luate în considerare în cadrul analizei menționate. Exercitarea acestei puteri de apreciere este însă limitată de obligația, care este impusă Comisiei prin articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, de a efectua o examinare obiectivă a efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 197).

336 Rezultă că reclamantele nu au adus dovada unei erori vădite de apreciere a Comisiei în utilizarea metodei NCP-urilor pentru a demonstra existența unei subcotări a prețurilor care cauzează un prejudiciu industriei Uniunii.

337 În al cincilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia ar fi trebuit să analizeze separat prejudiciul pentru cele trei segmente de șuruburi, buloane și șaibe, trebuie să se constate că această critică nu este suficient de susținută, argumentația reclamantelor bazându-se în esență pe faptul că ar fi vorba de produse foarte diferite aparținând unor segmente diferite. Or, dincolo de afirmația lor cu privire la diferența dintre șuruburi, buloane și șaibe, care necesită o analiză segmentată a prejudiciului, reclamantele nu au adus niciun element de probă care să urmărească să se constate o eroare vădită de apreciere a Comisiei în această privință.

338 Astfel, nefiind susținută de elemente concrete, o astfel de afirmație nu este suficientă pentru a repune în discuție definiția produsului în cauză din anchetă dată de către Comisie sau analiza prejudiciului pentru ansamblul acestor elemente de fixare.

339 Prin urmare, această critică trebuie respinsă.

340 Rezultă că argumentele reclamantelor privind eroarea vădită de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Comisia refuzând să analizeze eventualul prejudiciu al importurilor chineze de elemente de fixare pe segmente nu sunt întemeiate.

341 Prin urmare, pentru toate motivele care precedă, al cincilea motiv trebuie respins.

6. Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

342 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că procentajul redus al vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion pentru care Comisia a constatat existența unei subcotări nu poate permite să se concluzioneze corespunzător cerințelor legale că prețurile din industria Uniunii în ansamblul său au fost subcotate. Ele subliniază în această privință că Comisia nu a stabilit existența unei subcotări decât pentru mai puțin de 24 % din producția producătorilor incluși în eșantion și că procentajul redus al vânzărilor producătorilor incluși nu poate constitui un „element de probă pozitiv” în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, cu atât mai mult cu cât eșantionul din Uniune reținut de Comisie nu ar reprezenta decât

9,5 % din producția industriei Uniunii. Astfel, Comisia s-ar fi bazat pe constatarea potrivit căreia 2,3 % din vânzările industriei Uniunii au făcut obiectul unei subcotări, ceea ce nu ar fi suficient pentru a stabili o subcotare a prețurilor și nu ar oferi, pe de altă parte, o imagine suficient de precisă a cuantumului taxei care ar fi adecvat pentru a elimina prejudiciul adus industriei Uniunii, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

343 Comisia contestă argumentația reclamantelor.

344 În această privință, trebuie amintit că regulamentul de bază nu conține nicio definiție a subcotării prețului și nu prevede nicio metodă de calculare a acesteia din urmă.

345 Situația este aceeași în ceea ce privește metoda de calcul a marjei prejudiciului utilizate pentru a determina dacă este necesar să se fixeze, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, la care se referă reclamantele, o taxă antidumping mai mică decât marja de dumping suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei Uniunii (Ordonanța din 17 februarie 2023, Hansol Paper/Comisia, T-693/20, nepublicată, EU:T:2023:83, punctul 30).

346 Calcularea subcotării prețului importurilor este realizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria Uniunii din cauza acestor importuri și este utilizată, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv (Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 176).

347 Pe de altă parte, întrucât examinarea existenței unei subcotări a prețurilor este o problemă complexă din punct de vedere economic pentru care regulamentul de bază nu impune nicio metodă specifică, Comisia se bucură de o largă putere de apreciere în această privință (Hotărârea din 12 mai 2022, Comisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 99).

348 Reclamantele susțin că au fost în măsură să calculeze volumele vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion și să deducă că subcotarea prețurilor fusese stabilită pentru mai puțin de 24 % din producția producătorilor din Uniune. Acest procentaj este contestat de Comisie, care a explicat că, comparând vânzările corespunzătoare ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion cu vânzările toate ale producătorilor din Uniune, acest procentaj era de 31,6 %.

349 Astfel, reiese din dosar că procentajul de 24 % invocat de reclamante nu privește decât tranzacțiile corespunzătoare metodei NCP-urilor pentru combinația întreagă a caracteristicilor între elementele de fixare standard și non-standard, rezistența, diametrul, lungimea și acoperirea. Or, potrivit jurisprudenței citate la punctul 287 de mai sus, analiza subcotării nu trebuie efectuată în principiu decât la nivelul produsului similar.

350 Prin urmare, procentajul de 24 % invocat de reclamante nu este întemeiat.

351 În orice caz, afirmația reclamantelor potrivit căreia subcotarea nu a fost stabilită decât pentru un procentaj foarte redus de producători din Uniune, și anume pentru 2,3 % dintre aceștia, este falsă. Astfel, mai întâi, ea se bazează pe premisa nefondată că niciun alt producător din Uniune decât cei incluși în eșantion nu fabrică tipurile de produse corespunzătoare, fără ca reclamantele să aducă vreo probă în această privință.

352 În continuare, astfel cum rezultă din jurisprudență, textul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază nu indică și nici nu sugerează că analiza efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii trebuie, în toate împrejurările, să ia în considerare integralitatea vânzărilor acestei industrii. Dimpotrivă, acesta arată că aceste dispoziții nu impun Comisiei să fie neapărat luate în considerare în analiza efectului asupra prețurilor industriei Uniunii al importurilor care fac obiectul unui dumping toate vânzările produsului similar de către industria Uniunii (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 152 și 153).

353 Astfel, analiza efectuată de Comisie a fost întemeiată pe date care trebuie considerate reprezentative, în sensul regulamentului de bază, cu consecința că, din moment ce este constatată pentru vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, subcotarea prețurilor trebuie considerată reprezentativă pentru întreaga industrie a Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 411).

354 Rezultă că Comisia putea, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să își întemeieze concluziile cu privire la existența unui prejudiciu adus industriei Uniunii în urma dumpingului importurilor examinate pe o parte a vânzărilor unui eșantion reprezentativ al industriei Uniunii.

355 Prin urmare, argumentația reclamantelor potrivit căreia Comisia și-a întemeiat analiza existenței unui prejudiciu pe un procentaj foarte redus de subcotare trebuie respins.

356 Rezultă că al șaselea motiv nu este întemeiat și trebuie înlăturat.

7. Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3) și (6) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

357 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamantele contestă analiza efectelor asupra prețurilor și determinarea marjei prejudiciului, întrucât Comisia nu ar fi efectuat o comparație echitabilă a prețurilor. Astfel, reclamantele susțin în esență că Comisia nu a clarificat în ce etapă comercială erau efectuate vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion și afirmă că Comisia a comparat prețurile de vânzare ale producătorilor-exportatori chinezi către distribuitori cu prețurile de vânzare ale producătorilor din Uniune către utilizatorii finali, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază. Întrucât regulamentul atacat s-ar baza în mare măsură pe nivelul de subcotare a prețurilor constatat pentru a lega prejudiciul de importurile chineze și, așadar, pentru a concluziona în sensul existenței unei legături de cauzalitate, reclamantele invocă de asemenea o încălcare a articolului 3 alineatul (6) din regulamentul menționat.

358 Comisia susține că trebuie înlăturată argumentația reclamantelor.

359 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că regulamentul de bază nu impune Comisiei o metodă specifică pentru compararea prețurilor.

360 Totuși, reiese din jurisprudență că, pentru a garanta caracterul echitabil al acestei comparații, prețurile trebuie să fie comparate în aceeași etapă comercială. Rezultă că o comparație efectuată între prețurile obținute în etape comerciale diferite, cu alte cuvinte, fără a se include toate costurile aferente etapei comerciale de care este necesar să se țină seama, va conduce în mod obligatoriu la rezultate artificiale care nu permit o apreciere corectă a prejudiciului cauzat

industriei Uniunii. O asemenea comparație echitabilă reprezintă o condiție a legalității calculării prejudiciului acestei industrii (a se vedea Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 239 și jurisprudența citată).

361 Astfel, pe de o parte, obligația de a compara prețurile în aceeași etapă comercială se aplică indiferent de numărul de producători-exportatori cooperanți și, pe de altă parte, se aplică indiferent de volumele de vânzări legate sau neafiliate în cazul anchetei în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2022, CRIA și CCCMC/Comisia, T-30/19 și T-72/19, EU:T:2022:266, punctul 149).

362 Pe de altă parte, trebuie precizat că instanța Uniunii a statuat că luarea în considerare a prețurilor de vânzare către clienți neafiliați permitea determinarea marjei eventualului prejudiciu, în măsura în care prețurile menționate erau determinante în opțiunea clientului de a cumpăra produsele industriei Uniunii sau produsele producătorilor-exportatori chinezi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 251). Prin urmare, pentru compararea prețurilor în scopul determinării marjei prejudiciului, Comisia era obligată să țină seama de ansamblul cheltuielilor legate de o vânzare într-o anumită etapă comercială și să efectueze, după caz, ajustările necesare ale datelor aflate la dispoziția sa.

363 În speță, Comisia a explicat în considerentul (364) al regulamentului atacat că determinase subcotarea prețurilor în cursul perioadei de anchetă, comparând, pe de o parte, prețurile de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii și ajustate pe o bază franco fabrică și, pe de altă parte, prețurile medii ponderate ale importurilor provenite de la producătorii chinezi cooperanți incluși în eșantion, corespunzătoare pentru fiecare tip de produs, aplicabile primului client neafiliat de pe piața Uniunii, stabilite pe bază CIF, cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale obișnuite și costurile ulterioare importului. S-a precizat în considerentul (365) al regulamentului atacat că comparația a indicat o marjă de subcotare medie ponderată situată între 28 % și 46 % a importurilor din țara în cauză pe piața Uniunii.

364 În primul rând, mai întâi, trebuie să se constate că părțile sunt de acord asupra faptului că cei trei producători-exportatori incluși în eșantion ale căror vânzări au fost utilizate în scopul comparației exportau direct unor distribuitori neafiliați din Uniune.

365 În continuare, trebuie subliniat că Comisia a efectuat o distincție, în scopul acestei comparații, între elementele de fixare standard și non-standard. Pentru ansamblul produsului în cauză, vânzările producătorilor din Uniune către clienți neafiliați reprezentau 51 % din totalul vânzărilor, în timp ce procentajul era de 84 % pentru elementele de fixare standard. Comisia a explicat că distincția la nivelul procentajului de comparabilitate a prețurilor elementelor de fixare standard și non-standard rezulta în mod natural din metoda NCP-urilor.

366 În sfârșit, Comisia a explicat că vânzările producătorilor din Uniune către „clienți neafiliați” care fuseseră luate în considerare pentru calculul subcotării prețurilor, la care se referă aceasta în considerentul (364) al regulamentului atacat, priveau atât vânzări către distribuitori neafiliați, cât și către utilizatori finali. În plus, Comisia a precizat în ședință, fără ca reclamantele să o contrazică, că diferențele constatate între prețul de vânzare al producătorilor din Uniune către distribuitorii neafiliați și către utilizatorii finali erau minime, astfel încât nicio ajustare nu a fost considerată necesară.

367 În al doilea rând, pe de o parte, trebuie să se constate că reclamantele nu contestă ajustările care au fost efectuate de Comisie pentru asigura o comparație echitabilă a prețurilor între vânzările producătorilor chinezi incluși în eșantion și vânzările producătorilor din Uniune. Pe de altă parte, după cum a precizat Comisia în ședință, reclamantele nu formulaseră în cursul anchetei nicio cerere de ajustare cuantificabilă.

368 Reclamantele au contestat în ședință această afirmație a Comisiei. În această privință, reiese, *primo*, din observațiile CCCME privind informarea finală din 6 decembrie 2021 și din considerentul (377) al regulamentului atacat că aceasta susținuse că, la calcularea marjelor de subcotare, ar fi trebuit efectuate ajustări pentru a se ține seama de costurile controlului calității și ale gestionării documentelor. Astfel, ea a susținut că industria Uniunii era supusă unor cerințe de certificare specifice care nu se impuneau producătorilor-exportatori chinezi. Totuși, acest argument nu este în orice caz relevant, întrucât nu este nicidecum invocat de reclamante în înscrisurile lor.

369 *Secundo*, rezultă de asemenea din considerentele (376) și (381) ale regulamentului atacat că CCCME susținuse în cursul anchetei că majoritatea vânzărilor industriei Uniunii erau efectuate prin intermediul unor distribuitori afiliați și că ajustările care se impuneau ar fi trebuit operate pentru a ține seama de diferențe în ceea ce privea etapa comercială. Totuși, reiese din considerentul (381) al regulamentului atacat că această afirmație nu s-a bazat pe nicio informație inclusă în dosar și nici nu a fost susținută de vreun element de probă. Prin urmare, Comisia a precizat din nou că vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, luate în considerare în calculele subcotării, fuseseră efectuate către clienți neafiliați din Uniune.

370 Reiese de asemenea din observațiile EFDA privind informarea finală la care s-au referit reclamantele că ea a susținut că Comisia trebuia să efectueze ajustări pentru a se asigura că prețurile comparate corespundeau aceleiași etape comerciale. Totuși, aceste observații conțin în esență afirmații referitoare la faptul că nu era ușor de știut dacă producătorii din Uniune vindeau de asemenea în principal către distribuitori neafiliați. Nicio probă nu a fost prezentată în această privință, nici măcar o argumentație oarecare. Astfel, în lipsa unor elemente cantitative, Comisia nu a repus în discuție concluziile sale cu privire la comparabilitatea vânzărilor luate în considerare pentru calculul subcotării. Prin urmare, întrucât nu sunt întemeiate pe elemente concrete, afirmațiile reclamantelor nu erau suficiente pentru a pune în discuție analiza Comisiei.

371 Totuși, în cadrul prezentei acțiuni, reclamantele nu au invocat necesitatea vreunei ajustări pentru a asigura comparabilitatea prețurilor din Uniune cu cele ale producătorilor-exportatori chinezi în scopul examinării prejudiciului și a legăturii de cauzalitate. Astfel, în înscrisurile lor, reclamantele nu au contestat decât lipsa de claritate în ceea ce privea etapa comercială aleasă pentru producătorii din Uniune în scopul analizei subcotării prețurilor. Întrucât această problemă a fost clarificată de Comisie, trebuie să se constate că, în măsura în care reclamantele nu au stabilit existența unei erori vădite de apreciere a Comisiei în analiza subcotării prețurilor, acest motiv trebuie respins.

8. Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 3 alineatele (2) și (5) din regulamentul de bază

372 Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamantele contestă aprecierea de către Comisie a indicatorilor macroeconomici, care ar fi incompatibilă cu articolul 3 alineatele (2) și (5) din regulamentul de bază, precum și cu obligațiile procedurale ale Comisiei.

373 În esență, în primul rând, reclamantele contestă reprezentativitatea societăților ale căror date au stat la baza concluziilor Comisiei, precum și faptul că aceasta din urmă nu a precizat numărul exact al societăților în cauză. Astfel, deși versiunea neconfidențială a chestionarului macroeconomic arată că 44 de societăți au comunicat informații, ar reieși din răspunsul Comisiei la întrebările CCCME privind informațiile suplimentare din 1 decembrie 2021 că ea s-a referit la 34 de societăți care ar fi răspuns la chestionar.

374 În al doilea rând, reclamantele reproșează Comisiei că a refuzat să divulge volumul producției sau vânzărilor societăților care au răspuns la chestionarul macroeconomic. În plus, potrivit reclamantelor, părțile au fost private de posibilitatea de a formula observații utile asupra acestor date, din cauza comunicării lor tardive și a lipsei unor rezumate neconfidențiale adecvate.

375 În al treilea rând, reclamantele critică modul în care datele în cauză au fost extrapolate la industria Uniunii în ansamblul său.

376 Comisia susține că trebuie respinsă argumentația reclamantelor.

377 Potrivit articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici pertinenți care influențează situația acestei industrii. Această dispoziție conține o listă neexhaustivă a diferiților factori care pot fi luați în considerare.

378 Această dispoziție acordă astfel Comisiei o putere discreționară în analiza și evaluarea diferiților indici (Hotărârea din 10 septembrie 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punctul 54).

379 În speță, potrivit considerentului (382) al regulamentului atacat, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei Uniunii a inclus o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația acestei industrii pe parcursul perioadei examinate, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

380 În considerentele (384)-(386) ale regulamentului atacat, în scopul determinării prejudiciului, Comisia a făcut distincție între indicatorii macroeconomici și cei microeconomici ai prejudiciului și i-a evaluat pe primii pe baza datelor furnizate de intervenientă și verificate încrucișat de către producătorii din Uniune incluși în eșantion. Datele prezentate au fost ajustate pe baza unei verificări încrucișate efectuate cu datele furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Ajustările au ținut seama doar de unele neconcordanțe ale datelor, dar nu au modificat în mod substanțial datele transmise de intervenientă. Astfel, potrivit considerentului (387) al regulamentului atacat, Comisia a verificat exactitatea datelor și a considerat, prin urmare, că acestea constituiau o bază adecvată pentru stabilirea indicatorilor macroeconomici.

381 În plus, Comisia a explicat în considerentul (385) al regulamentului atacat că a protejat confidențialitatea acestor date, întrucât fuseseră furnizate la nivelul de societate. Astfel, intervenienta a apreciat cuantumul total al datelor macroeconomice prin extrapolarea datelor bazate pe cota acestor producători în producția totală a Uniunii și a determinat producția totală a Uniunii bazându-se pe informațiile disponibile în Prodcom.

382 Mai întâi, trebuie să se precizeze că, în cadrul prezentului motiv, reclamantele nu contestă relevanța factorilor și a indicilor economici care au fost reținuți de Comisie la evaluarea prejudiciului suferit de industria Uniunii.

383 În ceea ce privește prima critică a reclamantelor potrivit căreia Comisia a omis să precizeze numărul de societăți vizate, aceasta a explicat că 44 de societăți răspunseseră la chestionar și că numărul de 34 era o simplă eroare de dactilografiere în corespondența sa, care fusese reprodusă în scrisoarea adresată CCCME la 1 decembrie 2021.

384 Această precizare fiind adusă de Comisie și acceptată de reclamante, prima critică trebuie respinsă.

385 Prin intermediul celei de a doua critici, reclamantele contestă refuzul Comisiei de a le comunica volumul producției sau vânzărilor celor 44 de societăți care au răspuns la chestionarul macroeconomic.

386 În această privință, mai întâi, reiese din scrisoarea adresată CCCME la 1 decembrie 2021 că Comisia a indicat acesteia din urmă că volumul producției sau vânzărilor nu era o informație disponibilă în dosar.

387 Reclamantele se bazează pe versiunea neconfidențială a răspunsurilor la chestionarul macroeconomic pentru a susține că Comisia cunoștea această informație, deoarece reieșea din celula B69 a tabelului „1 Producție”. Totuși, Comisia a explicat că această celulă a tabelului indica cota tuturor societăților membre ale intervenientei care au răspuns la chestionarul macroeconomic raportat la producția totală a Uniunii pe care o estimase. Comisia a explicat că, întrucât producția totală a Uniunii era o extrapolare a datelor transmise de producătorii din Uniune cooperanți, ea nu dispunea de cota exactă reprezentată de producătorii care au răspuns la chestionarul macroeconomic.

388 În continuare, trebuie de asemenea amintit că, pentru a asigura cooperarea producătorilor din țările Uniunii care ofereau cunoștințe despre piață, Comisia era obligată să limiteze drepturile de acces la aceste informații și să le păstreze caracterul confidențial. Această abordare este confirmată de jurisprudență, care a considerat că producția estimată a producătorilor vizați din Uniune, pe care s-a întemeiat Comisia în cadrul calculului prejudiciului, putea fi considerată în mod întemeiat confidențială, din moment ce avea drept temei cunoașterea pieței de către intervenientă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 507).

389 Pe de altă parte, natura întrebărilor adresate intervenientei, precum și rezumatul neconfidențial al contribuțiilor individuale ale producătorilor din Uniune au fost puse la dispoziția părților interesate. Deși reclamantele contestă comunicarea tardivă a rezumatului neconfidențial, reiese din dosar că aveau totuși posibilitatea de a prezenta observații, beneficiind de o prelungire a termenului stabilit pentru a prezenta observațiile menționate, în pofida constrângerilor regulamentului de bază și ale avizului de deschidere în ceea ce privește termenele anchetei.

390 Rezultă că a doua critică trebuie respinsă.

391 Prin intermediul celei de a treia critici, reclamantele contestă extrapolarea datelor furnizate de intervenientă la ansamblul industriei Uniunii.

392 În această privință, mai întâi, trebuie precizat că Comisia a efectuat eșantionarea pentru prezenta anchetă atât pentru producătorii din Uniune, cât și pentru producătorii chinezi ai produsului în cauză. După cum rezultă din considerațiile dezvoltate la punctul 353 de mai sus, în măsura în care acest argument urmărește să repună în discuție tehnica de eșantionare aleasă de Comisie, el trebuie respins.

393 În continuare, trebuie amintit că, în cadrul cazurilor antidumping, Comisia depinde de cooperarea voluntară a părților pentru a-i furniza informațiile necesare în termenele stabilite (Hotărârea din 28 octombrie 1999, EFMA/Consiliul, T-210/95, EU:T:1999:273, punctul 71). Or, factorii macroeconomici permit determinarea prejudiciului suferit la nivelul industriei în ansamblul său și susțin calculele Comisiei în această privință.

394 Rezultă din regulamentul atacat că plângerea a fost susținută de producători care reprezintă peste 58 % din producția totală de elemente de fixare din fier sau oțel realizată în Uniune în cursul perioadei în cauză. Prin urmare, datele partajate de intervenientă pot fi considerate reprezentative pentru situația industriei Uniunii. De altfel, obiectivul de a obține o imagine cât mai precisă și detaliată asupra industriei Uniunii nu putea fi atins dacă Comisia era obligată să înlăture, dintre toate datele disponibile, datele macroeconomice pentru motivul că acestea din urmă nu erau disponibile pentru toți producătorii din industria Uniunii (Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, nepublicată, EU:T:2015:295, punctul 147).

395 În sfârșit, Comisia a explicat că a verificat încrucișat datele partajate de intervenientă cu cele ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Comisia a amintit că extrapolarea datelor pentru chestionarul macroeconomic al unei industrii atât de fragmentate constituia un exercițiu statistic care, prin definiție, impunea deducerea unor valori necunoscute din tendințele evidențiate în datele cunoscute.

396 În această privință, trebuie să se constate că afirmația reclamantelor potrivit căreia Comisia nu a verificat în mod corespunzător datele furnizate de intervenientă este speculativă și nu este susținută de nicio probă concretă care să permită punerea la îndoială a verificării efectuate de Comisie la examinarea datelor menționate.

397 Prin urmare, a treia critică a reclamantelor trebuie respinsă și, în consecință, al optulea motiv în întregime.

9. Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantelor

398 Prin intermediul celui de al nouălea motiv, reclamantele invocă încălcarea drepturilor lor procedurale în cursul anchetei administrative. Acest motiv este împărțit în trei aspecte, întemeiate, primul, pe un tratament confidențial excesiv al informațiilor care figurează în dosar, al doilea, pe o gestionare pretins mediocră a dosarului neconfidențial de către Comisie și, al treilea, pe nedivulgarea faptelor esențiale de către Comisie.

399 Comisia contestă temeinicia acestui motiv.

400 Cu titlu introductiv, trebuie amintite principiile și garanțiile procedurale pe care Comisia are obligația să le respecte atunci când părțile interesate dintr-o anchetă antidumping doresc să își exercite dreptul la apărare prin consultarea informațiilor privind fapte sau considerații de natură să formeze baza măsurilor antidumping, în special atunci când aceste informații au un caracter confidențial.

401 Articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că orice informație de natură confidențială este tratată ca atare de autorități, în cazul în care sunt oferite motive întemeiate. Articolul 19 alineatul (2) din același regulament prevede că părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale care trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că aceste informații nu pot fi rezumate, dar trebuie să precizeze motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

402 Articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază dispune că, în cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Acesta precizează de asemenea că cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

403 În conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din regulamentul de bază, părțile care s-au făcut cunoscute ca urmare a publicării avizului de deschidere a anchetei în termenul stabilit sunt audiate în cazul în care au demonstrat că sunt efectiv părți interesate și că există motive speciale pentru a fi audiate.

404 În plus, articolul 6 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că producătorii din Uniune, sindicatele, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din regulamentul menționat, precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în investigație, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în înțelesul articolului 19 și să fie utilizate în investigație. Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

405 Potrivit articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere o informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri provizorii. Articolul 20 alineatul (4) din același regulament precizează că informarea finală se face în scris, cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea inițierii procedurilor prevăzute la articolul 9, ținând seama totodată de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor. Astfel, în cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

406 Reiese din jurisprudență că respectarea dreptului la apărare, care are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping, presupune că întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 209 și jurisprudența citată).

407 Totuși, pretinsa neluare în considerare a observațiilor reclamantelor nu constituie o încălcare a dreptului lor la apărare sau a dreptului lor de a fi ascultate. Astfel, deși respectarea drepturilor menționate impune instituțiilor Uniunii să permită părților interesate să își prezinte punctul de vedere, aceasta nu poate impune respectivelor instituții să adere la punctul de vedere amintit. Caracterul util al prezentării punctului de vedere al reclamantelor impune numai ca acest punct de vedere să fi putut fi prezentat în timp util pentru ca instituțiile Uniunii să poată lua cunoștință de acesta și să poată aprecia, cu toată atenția necesară, pertinența sa în raport cu conținutul actului în curs de adoptare. În orice caz, trebuie arătat că Comisia nu are obligația de a răspunde, într-un regulament care stabilește taxe antidumping definitive, la ansamblul argumentelor prezentate de părțile interesate în cursul procedurii de anchetă și că această lipsă a răspunsului nu poate stabili automat o neexaminare a respectivelor argumente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 126 și jurisprudența citată).

408 În legătură cu o încălcare a dreptului de acces la dosarul anchetei, trebuie arătat că o astfel de încălcare nu ar putea determina anularea în tot sau în parte a regulamentului atacat decât în cazul în care ar fi existat o posibilitate, chiar redusă, ca divulgarea documentelor în cauză să conducă procedura administrativă la un rezultat diferit, în ipoteza în care întreprinderea în cauză ar fi putut să invoce acest drept în cursul procedurii menționate (Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 134).

409 Totuși, drepturile procedurale trebuie să fie acordate în mod legal unei persoane pentru a se putea considera că ea este vizată în mod individual de aceste drepturi și poate introduce o acțiune în anulare admisibilă împotriva unui act adoptat cu încălcarea drepturilor menționate (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 52).

410 În plus, drepturile menționate necesită participarea activă a acelor persoane la procedura în sine, care trebuie să se exprime cel puțin prin depunerea unei cereri scrise într-un termen determinat (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 214 și jurisprudența citată). Faptul că părțile interesate se fac cunoscute și furnizează informații pertinente pentru a se stabili un eșantion reprezentativ al acestor părți sau chiar pentru a fi reținute în acest scop constituie o formă de participare la procedura antidumping. Totuși, această participare nu conferă părților menționate garanțiile procedurale prevăzute la articolul 6 alineatele (5) și (7) și la articolul 20 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. În fapt, acordarea acestor garanții este supusă anumitor modalități care implică o participare specială la această procedură din partea acelorași părți, sub forma unei manifestări a interesului și a unor cereri scrise. Or, participarea la o eșantionare, în sensul articolului 17 din acest regulament, nu

constituie o astfel de participare specială (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 216).

411 Pe de altă parte, trebuie amintit că protecția secretului comercial constituie un principiu general al dreptului Uniunii. Astfel, menținerea unei concurențe nedenaturate constituie un interes public important a cărui protecție poate justifica refuzul de a divulga informații care constituie secret comercial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 165 și jurisprudența citată). Astfel, pentru a concilia principiul respectării dreptului la apărare al părților în cauză și cel al protecției secretului comercial, în îndeplinirea obligației lor de informare, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară, căutând să ofere întreprinderilor în cauză, în măsura în care respectarea secretului comercial rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor acestora și alegând, dacă este cazul, din oficiu, modalitățile corespunzătoare unei asemenea comunicări (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 141 și jurisprudența citată).

412 Astfel, atunci când trebuie conciliate imperativele de confidențialitate și dreptul la informare pentru părțile interesate, instituțiile în cauză trebuie să aprecieze, în raport cu aceste informații, situația particulară a părții interesate și în special poziția pe care această parte interesată o ocupă pe piața în cauză în raport cu cea a persoanei care a furnizat informațiile respective (a se vedea Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, EU:T:2021:278, punctul 469 și jurisprudența citată).

413 Cu toate acestea, obiectivul articolului 19 din regulamentul de bază este acela de a proteja nu numai secretele de afaceri, ci și dreptul la apărare al celorlalte părți la procedura antidumping. În acest cadru, utilizarea de către Comisie a informațiilor pentru care nu a fost furnizat niciun rezumat neconfidențial nu poate fi invocată, ca motiv de anulare a unei măsuri antidumping, de către părțile la o procedură antidumping decât dacă acestea pot demonstra că utilizarea acestor informații a constituit o încălcare a dreptului lor la apărare (a se vedea Hotărârea din 15 octombrie 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, T-307/18, nepublicată, EU:T:2020:487, punctul 82 și jurisprudența citată).

414 Rezultă de asemenea din jurisprudență că aprecierea caracterului suficient al informațiilor furnizate de Comisie trebuie să se facă în funcție de gradul de specificitate al informațiilor solicitate (a se vedea Hotărârea din 15 octombrie 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, T-307/18, nepublicată, EU:T:2020:487, punctul 86 și jurisprudența citată).

415 Al nouălea motiv invocat de reclamante trebuie examinat în lumina acestor principii.

a) Cu privire la admisibilitatea celui de al nouălea motiv

416 În primul rând, trebuie amintit că acțiunea este introdusă de mai multe reclamante, care sunt afectate în mod diferit de regulamentul atacat. Astfel, reclamantele sunt, pe de o parte, cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion și, pe de altă parte, 36 de producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, ale căror nume figurează în anexa 1 la regulamentul atacat. După cum reiese din cuprinsul punctului 37 de mai sus, 31 dintre acești producători-exportatori sunt reprezentați, în cadrul prezentei acțiuni, de CCCME.

417 În al doilea rând, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 24 și 37 de mai sus, argumentele CCCME invocate în nume propriu sunt inadmisibile în cadrul prezentei acțiuni. De altfel, reclamantele au recunoscut această inadmisibilitate în ceea ce privea CCCME în răspunsul lor scris din 15 ianuarie 2024 la întrebările Tribunalului, precum și în ședința din 7 februarie 2024.

418 În al treilea rând, trebuie arătat că, în Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), Curtea a confirmat inadmisibilitatea invocării unei încălcări a dreptului la apărare al membrilor CCCME și al celorlalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa la regulament, în măsura în care nu au formulat cereri specifice privind comunicarea de informații esențiale pentru apărarea intereselor lor. Astfel, în această procedură, CCCME reprezenta „interesul industriei chineze a fontei în ansamblu”, iar membrii săi nu fuseseră identificați în cursul procedurii administrative.

419 În speță, situația este diferită, întrucât CCCME a participat la anchetă în calitate de asociație care reprezintă interesele membrilor săi pentru care a furnizat Comisiei dovada împuternicirii de către aceștia.

420 Astfel, trebuie să se constate, *primo*, că la punctul 5.6 al avizului de deschidere a anchetei care a condus la adoptarea regulamentului atacat, Comisia a anunțat că, pentru a participa la anchetă, părțile interesate, precum producătorii-exportatori, producătorii din Uniune, importatorii și asociațiile reprezentative ale acestora, utilizatorii sau asociațiile reprezentative ale acestora, sindicatele și organizațiile reprezentative ale consumatorilor, trebuiau mai întâi să demonstreze că exista o legătură obiectivă între activitățile lor și produsul care face obiectul anchetei și că accesul la dosarul destinat consultării de către părțile interesate se va face prin intermediul platformei Tron.tdi.

421 Reclamantele au susținut, în răspunsurile lor la întrebările Tribunalului, că toate întreprinderile și toți membrii care au urmat acest demers au dobândit în mod automat statutul de parte interesată.

422 În această privință, reclamantele au susținut că, în avizul de deschidere, Comisia a invitat toți exportatorii chinezi ai produsului în cauză să participe la anchetă prin depunerea unui formular, precizând că toți producătorii care ar participa în conformitate cu cerințele avizului de deschidere menționat ar fi considerați părți interesate dacă ar exista o legătură obiectivă între activitățile lor și produsul care face obiectul anchetei. Prin urmare, potrivit reclamantelor, toți producătorii-exportatori care au participat la procedură prin intermediul platformei Tron.tdi au fost părți interesate care au dobândit drepturi procedurale. Astfel, faptul că, pe de o parte, textul avizului de deschidere care invita orice parte interesată să participe la anchetă și, pe de altă parte, procedura de schimb de informații dintre Comisie și părțile interesate sunt diferite de cele din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), întrucât ar fi avut loc exclusiv prin platforma Tron.tdi, ar implica că aceasta distinge prezenta cauză de cea în care s-a pronunțat hotărârea menționată mai sus. Prin urmare, reclamantele apreciază că al nouălea motiv este admisibil în ceea ce privește cele trei aspecte ale sale.

423 Mai întâi, cu privire la primul aspect al celui de al nouălea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 19 alineatele (1)-(3) din regulamentul de bază, reclamantele susțin că aceste dispoziții impun în orice caz obligații obiective Comisiei, care ar trebui să limiteze tratamentul confidențial al datelor relevante la strictul necesar. Pe de altă parte, reclamantele subliniază că, în cauza în care

s-a pronunțat Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), niciun motiv nu privea încălcarea articolului 19 din regulamentul de bază. Prin urmare, reclamantele apreciază că acest aspect este admisibil întrucât este invocat atât de producătorii-exportatori individuali, cât și de CCCME în numele membrilor săi.

424 În continuare, reclamantele apreciază că al doilea aspect, prin care acestea invocă o gestionare defectuoasă a dosarului confidențial, cu încălcarea articolului 6 alineatul (7) și a articolului 19 alineatele (1)-(3) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare, este de asemenea admisibil.

425 În sfârșit, reclamantele susțin că producătorii-exportatori individuali și membrii CCCME au solicitat în mod expres accesul la dosar și la informarea finală prin înregistrarea lor pe platforma Tron.tdi și că, omițând să le comunice fapte esențiale, Comisia a încălcat articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază.

426 Cu titlu subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu ar accepta admisibilitatea anumitor critici invocate în cadrul celui de al nouălea motiv de către CCCME în numele membrilor săi, reclamantele susțin că al nouălea motiv este admisibil în ceea ce privește argumentele invocate de producătorii-exportatori individuali pe care CCCME i-a reprezentat în cursul anchetei.

427 În această privință, reclamantele au furnizat mandate de reprezentare de către CCCME ale mai multor societăți, care fuseseră comunicate Comisiei în cadrul anchetei. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 5 de mai sus, CCCME nu a fost considerată parte interesată în cadrul procedurii administrative decât în măsura în care a fost împuternicită de către acești producători specifici de elemente de fixare să îi reprezinte.

428 Rezultă din mandatele pe care reclamantele le-au comunicat Tribunalului că CCCME nu a reprezentat în fața Comisiei ansamblul membrilor vizați în numele cărora a introdus prezenta acțiune, ceea ce înseamnă că CCCME a reprezentat în fața Comisiei producători-exportatori în parte diferiți de cei pe care i-a reprezentat în fața Tribunalului în cadrul prezentei acțiuni.

429 Astfel, *primo*, reiese din mandatele furnizate de reclamante Tribunalului că CCCME fusese mandatată să îi reprezinte în cadrul procedurii administrative pe cei trei producători-exportatori incluși în eșantion. Totuși, aceștia din urmă nu au adus dovada că erau membri ai aceste asociații.

430 *Secundo*, CCCME a reprezentat nouă societăți care sunt producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion și care figurează în anexa 1 la regulamentul atacat. Ele sunt membre ale CCCME și sunt reprezentate de asemenea de către aceasta din urmă în cadrul prezentei acțiuni.

431 *Tertio*, CCCME a reprezentat de asemenea în fața Comisiei opt alte societăți care figurează în anexa 1 la regulamentul atacat și care nu sunt părți la prezenta acțiune. Nici aceste societăți nu au adus dovada că sunt membri ai CCCME, dar ele nu sunt, în orice caz, reclamante în prezenta acțiune.

432 *Quarto*, CCCME a reprezentat de asemenea în fața Comisiei două societăți ale căror nume nu figurează în regulamentul atacat și care nici ele nu sunt reprezentate de CCCME în cadrul prezentei acțiuni.

433 Prin urmare, în ceea ce privește admisibilitatea afirmațiilor invocate de CCCME în fața Tribunalului în numele membrilor săi, printre cei 31 de membri vizați ai CCCME în numele cărora ea a introdus prezenta acțiune ea nu reprezentat în fața Comisiei decât nouă producători-exportatori chinezi neincluși în eșantion. Astfel cum au confirmat părțile de mai multe ori în ședință, Comisia nu a verificat dacă societățile care au acordat aceste mandate erau membre ale CCCME. Părțile nu au prezentat în această privință nicio probă suplimentară. Reclamantele nu au fost în măsură să confirme cu certitudine dacă toate societățile care au acordat mandatele de reprezentare în fața Comisiei erau membre ale CCCME. Pe de altă parte, reclamantele au susținut că pentru reprezentarea intereselor acestor societăți în fața Comisiei ar trebui să fie suficient numai mandatul.

434 Or, pe de o parte, după cum reiese din cuprinsul punctului 26 de mai sus, o asociație precum CCCME nu este admisibilă să reprezinte producători-exportatori în fața instanței Uniunii decât dacă aduce dovada că acești producători-exportatori sunt membrii săi.

435 Pe de altă parte, Curtea a considerat că, chiar dacă membrii CCCME și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexă au participat la eșantionarea realizată în cursul procedurii antidumping în discuție, membrii menționați și aceste alte persoane nu puteau invoca în mod admisibil o încălcare a garanțiilor lor procedurale întemeiată pe faptul că Comisia nu le-a comunicat informații esențiale pentru apărarea intereselor lor, deoarece nu formulaseră cereri prin care să li se comunice aceste informații în cursul acestei proceduri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctul 217).

436 Astfel, drepturile procedurale sunt drepturi proprii persoanei căreia îi sunt conferite și au un caracter subiectiv, așa încât părțile vizate trebuie să fie ele însele în măsură să le exercite în mod efectiv, independent de natura procedurii la care sunt supuse. Or, posibilitatea ca o asociație să exercite drepturile procedurale ale membrilor săi nu poate conduce la eludarea condițiilor pe care, în temeiul acestei jurisprudențe, întreprinderile în cauză ar fi trebuit să le respecte dacă ar fi dorit să își exercite ele însele drepturile procedurale (Hotărârea din 21 septembrie 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punctele 223 și 224).

437 Din aceste considerații rezultă că un producător-exportator membru al CCCME nu se poate limita la cererile acesteia din urmă, dacă nu și-a invocat în mod explicit dreptul la apărare în cursul anchetei administrative. Astfel, deși înscrierea pe platforma Tron.tdi permitea producătorilor-exportatori individuali să primească informații în timp util și să urmărească evoluția anchetei administrative, în lipsa unei cereri explicite de informații suplimentare, producătorii-exportatori în discuție nu puteau pretinde să exercite drepturile procedurale care le sunt specifice.

438 În această privință, trebuie amintit că dreptul de acces la informații neconfidențiale în temeiul articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază este legat de calitatea de parte interesată care se manifestă în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din același regulament (Hotărârea din 27 ianuarie 2000, BEUC/Comisia, T-256/97, EU:T:2000:21, punctul 32) și că Comisia, de la caz la caz, trebuie să decidă dacă o parte trebuie considerată parte interesată, ținând seama de împrejurările proprii fiecărei spețe (Hotărârea din 27 ianuarie 2000, BEUC/Comisia, T-256/97, EU:T:2000:21, punctul 76).

439 În plus, rezultă din jurisprudență că părților interesate dintr-o procedură antidumping le revine sarcina de a permite instituțiilor să aprecieze problemele pe care le poate crea absența unui element din informațiile care au fost puse la dispoziția lor. *A fortiori*, o asemenea parte interesată nu se poate plânge în mod întemeiat în fața instanței Uniunii de faptul că o informație nu a fost pusă la dispoziția sa, dacă, în cursul procedurii de anchetă care a condus la adoptarea regulamentului antidumping în litigiu, aceasta nu a adresat instituțiilor nicio cerere privind această informație specifică (a se vedea Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 93 și jurisprudența citată). Rezultă că aceste cereri trebuie făcute chiar de producătorii-exportatori individuali, care nu se pot limita la cererile CCCME.

440 Diferența din prezenta procedură, invocată de reclamante, în măsura în care comunicarea Comisiei cu părțile interesate s-a făcut diferit, și anume prin intermediul platformei Tron.tdi, care permitea părților interesate să transmită informații și observații și să urmărească ancheta, nu este de natură să pună în discuție constatarea referitoare la cerințele procedurale aferente dreptului la apărare al părților. Astfel, după cum Comisia a susținut în mod întemeiat în ședință, platforma Tron.tdi urmărește numai să simplifice comunicarea cu părțile și să fluidizeze schimburile de informații. În orice caz, calitatea de parte interesată în temeiul regulamentului de bază și drepturile care sunt atașate acestei calități nu pot depinde de mijlocul de comunicare dintre Comisie și aceste părți.

441 În consecință, în măsura în care criticile invocate în cadrul celui de al nouălea motiv privesc producătorii-exportatori neincluși în eșantion care nu au prezentat cereri specifice privind divulgarea de informații suplimentare pentru exercitarea drepturilor lor procedurale, ele sunt inadmisibile, indiferent dacă sunt invocate de CCCME în numele membrilor săi sau de cei cinci producători-exportatori neincluși în eșantion.

442 În al patrulea rând, în ceea ce privește cei trei producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, reiese din jurisprudența citată la punctul 410 de mai sus că simpla participare la eșantionare nu acordă producătorilor-exportatori în cauză drepturi procedurale specifice în lipsa unor cereri având ca obiect comunicarea unor informații pe care le consideră esențiale pentru apărarea intereselor lor.

443 În consecință, trebuie să se concluzioneze în raport cu precizările care precedă că al nouălea motiv nu poate fi declarat admisibil decât în măsura în care este invocat de producătorii-exportatori individuali care susțin încălcarea dreptului lor la apărare și care și-au manifestat în cursul procedurii administrative intenția de a-și exercita drepturile menționate. Pentru a aprecia admisibilitatea criticilor invocate, trebuie așadar să se examineze, pentru fiecare aspect, dacă întreprinderile în discuție au respectat condițiile care le permit să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare.

b) Cu privire la exercitarea drepturilor procedurale ale reclamantelor

1) Cu privire la primul aspect

444 Prin intermediul primului aspect al celui de al nouălea motiv, reclamantele invocă o încălcare a articolului 19 alineatele (1)-(3) din regulamentul de bază și a dreptului lor la apărare, în măsura în care toate documentele care au fost prezentate de intervenientă sau de producătorii din Uniune incluși în eșantion au făcut obiectul unui tratament confidențial fără motiv valabil sau

erau foarte lacunare în rezumatul neconfidențial al acestora, ceea ce ar fi privat părțile interesate de posibilitatea de a formula observații sau de a verifica exactitatea elementelor de probă pe care le conțineau. Reclamantele contestă în special tratamentul confidențial acordat, în primul rând, chestionarului macroeconomic, în al doilea rând, versiunilor neconfidențiale ale răspunsurilor la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion și, în al treilea rând, răspunsului intervenientei la cererea Comisiei de informații suplimentare referitoare la indicatorii macroeconomici.

445 Potrivit reclamantelor, încălcarea drepturilor lor procedurale este agravată de tratamentul anonim acordat tuturor producătorilor din Uniune care au furnizat informații și de refuzurile repetate de a comunica orice informații privind gama de produse a acestor societăți și privind caracterul reprezentativ al acestora din urmă în ceea ce privește volumul vânzărilor.

446 În acest sens, în ceea ce privește, pe de o parte, confidențialitatea răspunsurilor la chestionarul macroeconomic, reiese din regulamentul atacat că numai EFDA și CCCME au contestat confidențialitatea acestor informații în cursul procedurii administrative. Același lucru este valabil pentru contestarea confidențialității răspunsurilor la întrebările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, precum și a confidențialității răspunsului intervenientei la cererea Comisiei de informații suplimentare privind indicatorii macroeconomici.

447 Or, pe de o parte, EFDA nu este o reclamantă și, pe de altă parte, în conformitate cu concluzia de la punctul 434 de mai sus, CCCME nu poate invoca încălcarea drepturilor procedurale ale membrilor săi dacă aceștia nu au invocat aceste drepturi în fața Comisiei prin cereri scrise.

448 Pe de altă parte, în ceea ce privește denumirile societăților care au răspuns la chestionarul macroeconomic, reiese din considerentele (21) și (396) din regulamentul atacat că singurele părți interesate care au contestat anonimatul producătorilor din Uniune erau CCCME, EFDA și Republica Populară Chineză. În măsura în care niciun producător-exportator care face parte dintre reclamante nu a solicitat Comisiei informații suplimentare privind identitatea producătorilor din Uniune, în conformitate cu concluzia de la punctul 441 de mai sus, această critică trebuie respinsă.

449 Rezultă că primul aspect al celui de al nouălea motiv este inadmisibil și trebuie respins.

2) Cu privire la al doilea aspect

450 Reclamantele contestă gestionarea dosarului neconfidențial al Comisiei care ar fi încălcat articolul 6 alineatul (7) și articolul 19 alineatele (1)-(3) din regulamentul de bază și dreptul lor la apărare, deoarece părțile interesate nu ar fi avut acces deplin și în timp util la dosarul neconfidențial în cursul anchetei.

451 În primul rând, aceasta ar fi privat părțile interesate de posibilitatea de a urmări îndeaproape principalele evoluții ale anchetei sau de a prezenta observații în privința lor, precum decizia Comisiei de a modifica eșantionul producătorilor din Uniune. În plus, părțile interesate nu ar fi fost informate cu privire la schimburile *ex parte* dintre Comisie și intervenientă.

452 În al doilea rând, reclamantele susțin că un anumit număr de dosare a fost eliminat din dosarul neconfidențial.

453 În al treilea rând, reclamantele sugerează că există diverse alte fișiere care nici nu au fost încărcate în dosarul neconfidențial.

454 În ceea ce privește gestionarea dosarului neconfidențial de către Comisie, în primul rând, trebuie constatat că rezultă din însuși modul de redactare a articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază amintit la punctul 404 de mai sus că părțile interesate dintr-o procedură de anchetă antidumping, precum reclamanta, nu pot reclama lipsa unui document din dosarul neconfidențial al anchetei dacă nu au prezentat o cerere scrisă pentru a lua cunoștință de documentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 109).

455 Or, reiese din considerentele (22) și (24) ale regulamentului atacat că pretinsa insuficiență a dosarului neconfidențial a fost contestată în cursul procedurii administrative numai de CCCME și EFDA în urma informării finale.

456 În al doilea rând, în ceea ce privește comunicarea dintre Comisie și intervenientă, reiese din considerentul (47) al regulamentului atacat că numai EFDA și CCCME solicitaseră divulgarea sa.

457 În al treilea rând, în ceea ce privește pretinsa eliminare a unui anumit număr de documente din dosarul neconfidențial, numai CCCME a solicitat Comisiei informații suplimentare în această privință.

458 Prin urmare, având în vedere identitatea părților interesate care au formulat cereri în cursul procedurii administrative, precum și concluzia de la punctul 441 de mai sus, trebuie să se considere că acest aspect este de asemenea inadmisibil.

3) Cu privire la al treilea aspect

459 Reclamantele contestă refuzul Comisiei de a pune la dispoziția părților interesate informații pe care ea s-ar fi bazat pentru a-și stabili constatările definitive, cu încălcarea articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare. Or, informațiile comunicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion și chestionarul macroeconomic ar fi fost principalele două surse pe care Comisia s-ar fi bazat pentru a-și stabili concluziile privind prejudiciul și legătura de cauzalitate.

460 În această privință, reiese din regulamentul atacat că niciun producător-exportator individual care se numără printre reclamante nu a solicitat divulgarea informațiilor precise comunicate de producătorii din Uniune. Rezultă că afirmațiile reclamantelor în cadrul acestui aspect sunt inadmisibile și, împreună cu ele, al nouălea motiv în ansamblul său, care trebuie respins.

461 Având în vedere ceea ce precedă, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

462 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie și de intervenientă, conform concluziilor acestora din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Obligă China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) și pe celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.**

Schalin Steinfatt Kukovec

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 octombrie 2024.

Semnături